

fritt fall

MEDELEMSBREV FALLSKJERMSEKSJONEN NORGE LUFTSPORTSFORBUND NR. 2 2003, 30. ÅRGANG

HappyGo Lucky

KITTREDAKTØR

Bildene og historiene dere får i dette Frittfall viser at sesongen definitivt er i gang! Og når vi er i gang igjen blir det ikke plass i den jevne hoppers bevissthet til annet enn hoppingen og livet på hoppfeltet. Jeg tror at den gode stemningen blir godt gjenspeilet her – nyt et nesten krangelfritt Frittfall! Litt action og alvor har vi sett siden sist. Demoen under premieutdelingen etter WC i kulekjøring på Voss ble veldig dramatisk, da Endre Jacobsen heftet i et høyt tre og falt i bakken, midt blant et forferdet publikum. At lykken står den kjekke bi så Endre nå er i rask bedring, var det ingen som torde å håpe på de første timene etter hendelsen. Voss FSK har jobbet hardt for at saken ikke skal gi for store negative ringvirkninger i lokalmiljøet. Vi husker altfor godt latterliggjøringen vi ble utsatt for etter demoen på Åråsen, og den nesten bokstavlig talt halsbrekkende landingen til Bo under flyshowet på Hamar i høst, som kommer til å føre til nye direktiver for demoer. Gode demoer er god reklame for sporten, og ikke mist utrolig morsomt for hopperne som deltar. Demoer som er dårlig planlagt og gjennomført kan være katastrofale, både for hopperne, publikum og vår virksomhet. Vi kommer nok til å se Endre i luften igjen i løpet av høsten, og i mellomtiden er vi glade for at han slår i hjel noen timer med å skrive for Frittfall. Både hans artikkel om skjermkjøring og demoartikkelen er høyst aktuelle.

Action i bøtter og spann hadde det også vært på årsmøtet i F/NLF. Ikke på revolusjonerende saker for fallskjermidretten, nei da – det var valg av styre og stell som satte sennene i kok og fikk sakslisten til å gå i loop. Det ble til slutt et nytt styre, under gammel ledelse. Styret lover kontinuitet i idrettsarbeid og økonomistyring. Ingen ting tyder på at styret iverksetter revolusjonerende endringer, og ingen nye saker er meldt inn. Om det er et tegn på at vi alle er fornøyde, eller at ingen gidder å henvende seg til Bootboys-lookalike-lederduoen, vet ikke jeg. Nødvendige eller ei, det blir jo kjedelig uten endringer, men kjedsommelighet er kanskje ikke godt nok argument for å snu ting på hodet. Synes dere vi skulle finne på noe?

Blue skies

kolofon:

redaksjonen: ansvarlig redaktør og annonse/økonomi: KITT GRØNNINGSÆTER - quitiia@online.no • redaksjonsmedarbeid: TONE D. BERGAN - tuna@online.no
MARIANNE HOLST - marianne@fallsjerm.no • Layout: 2punkt, Marianne Holen • Fotomed.: Leif Arne Spidsberg - spidsberg@hotmail.com
• REDAKSJONENS ADRESSE: FRITTFALL c/o Kitt, Furuveien 15, 3560 HEMSEDAL • Frittfall er et kvartalsvis medlemsblad og uavhengig organ for Fallskjermseksjonen/Norges Luftsportforbund. Ettertrykk ikke tillatt uten særskilt tillatelse. Artikler i Frittfall står for den enkelte signaturs egen regning og trenger ikke gjenspeile redaktøren, redaksjonen eller F/NLFs mening. Frittfall følger redaktørspalten.
Utgiver: F/NLF: Norges Luftsportforbund, Rådhusgata 5b, 0106 OSLO. Telefon: 23 01 04 50 • Kontakt F/NLF, Adresseendringer meldes F/NLF, ikke til Frittfall.

innhold

aktuelt

- 4 Kync Juniors** tandemhopp
- 6 Herculesboogie 2002** Et fly, en uke, 11.000 hopp
- 10 Beachboogie** Innhopp på Hamresanden
- 12 Flak igjen!** Boogien på /Era
- 17 6 way poker run** Poker og tequila
- 18 Bail Out** Torhildur Valsdottir
- 24 Craig Girard** skriver for Frittfall - del I, Forberedelser
- 28 On track** Patrick Passe om trackinghopp
- 36 Daidalos** Nyttig å vite...
- 42 Tramp i kalotten** The birth of a nutshell?

konkurranser, lag

- 48 Norgesmesterskap** Voss 2002
- 55 Norgescup** Resultater 2002

organisasjon og forbund

- 56 Våre valg** Jørn Strand
- 57 Gyldige papirer** Knut Magne Ekerhovd
- 58 Hendelser fra USA** Eirik Breen

sett og hørt

- 60 Down'n dirty**
- 68 Klubbalbum** Årets Vossaalbum - En tradisjon blir til på Bjørli
- 74 Ken cruiser videre**

Innlegg til Frittfall

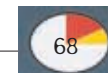
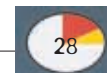
Vi etterlyser enda flere artikler og bilder fra norske hoppere.

Egne artikler sendes som ren tekst. Tips oss gjerne om stoff eller intervjuobjekter, men send litt bakgrunn!

Sender du oss bilder er du nesten garantert at de kommer på trykk - stils er dessuten mye morsommere å ha etterpå enn video.

Bildene scanner vi. Har du egen scanner må oppløsningen være 300dpi når bildet er i maks størrelse.

Vil du bidra i redaksjonen?
Ta kontakt.
kittg@falch.no

DET ER OKTOBER,
OG CARL OG JEG
SITTER PÅ RUTE-
FLY FRA KRABI TIL
BANGKOK. VI ER I
32.000 FOT, OG
MED ETT SER JEG
EN FLYSTRIPE
LANGT NEDE
OMKRANSET AV
TO ENORMT
STORE SAND-
BUKTER.

En drøm går i oppfyllelse

TRYGVE BAUER-NILSEN **TEKST**
TROND BOLSTAD **FOTO**

Jeg sier til Carl at her hadde det vært fett å hoppe, *har ofte tenkt den tanken*, men sivil fallskjermhopping har ikke vært mulig så det blir vel med den drømmen som mange andre. Vinteren kommer, og sammen med snøen daler det en dag ned et rykende ferskt nummer av Frittfall i postkassen. Kalenderen som fulgte med ble raskt innsisert, og med sjokkartet glede ser jeg at det skal avholdes ThaiSky festival i mars. Litt ustø på hånden ringer jeg Carl som også har sett det samme som meg. En rask undersøkelse viser at festivalen skal avholdes på flybasen jeg var så heldig å få et glimt av tidligere på vinteren. Vi tar en spontan avgjørelse og bestemmer at dette må vi bare være med på. Etter noen email og et gyldig visakort så var alt i boks. Big Skyproductions var organisator, og alt var på plass.

Carl og jeg dro en uke før for akklimatisering, og vi stilte opp på feltet to dager før åpning. Byen var ikke akkurat en turistmagnet, og de fleste innbyggerene som så oss trodde vel vi hadde gått av på feil togstasjon, dagen etter virket de mer overrasket at vi fortsatt var der. Ting falt vel på plass da tre busser med politieskorte kom og lempet av nye 80 utledninger.

Etter en meget proff innregistrering, briefing og velkomstsermoni med thailandsk folkedans bar det til hovedkvarteret på flybasen. Her var det taler og presentasjoner påfulgt av en overdådig buffet med thaimat.

Hoppdagen startet med militærbusser til feltet for de som ønsket å være med på første løft. Personlig tok jeg TukTuk til tre kroner en time senere. Regner med at den prisen går opp til neste år.

Flyet, en Hercules strech brukte vel 15 minutter opp til 17.000 fot. Det var tre tilgjengelige oksygenmasker til 80 mann, så de første hoppene var vel litt spenstige.

TRYGVE BAUER-NILSEN FOTO

Pakken inneholdt 20 hopp, og ønsket man flere kostet de kun 20 dollar. Pakking for de som ikke orket varmen, eller ville spise lunch for under en norsk femmer, ble tatt hånd om av thailandske riggere hvis man leverte riggene i pakketeltet. Frokost, middag og all transport var også inkludert, noe som gjorde turen både rimelig og enkel.

Alle hopp var organisert, enten man ville hoppe 40-manns eller hardcore freefly hopp.

Løftene gikk hvert 90 minutt og de som ønsket det kunne lande på stranden på sunset-load, til innbyggernes store glede.

Norge var meget godt representert og vi satte vårt preg på feltet – vi er ønsket tilbake neste år.

Pål Bergan gjorde en fabelaktig jobb som hoppmester, selv om runnet alltid gikk ut over havet. Alt i alt var dette en helt fantastisk tur selv om Irak krigen startet mens vi var der og SARS brøt ut, men ingen ting kan holde meg hjemme neste år. Til dere som ikke var med; glem julegaver neste år, stump røyken og bli med.

Norsk line-dance.

Boogie

ALOYS VAN DER PALENFoto

del Sol

EXOTIC SKY ADVENTURERS, ESA ARRANGERTE SIN ÅRLIGE BOOGIEN I SALINAS, ECUADOR. MILITÆRBASEN VI HOPPET VED LIGGER VAKKERT TIL PÅ TUPPEN AV SANTA ELENA HALVØYEN – DET VESTLIGSTE PUNKTET I SYDAMERIKA.

KITT TEKST

DELTA KERE, ALOYS VAN DER PALEN,
HANS VAN MARREWIJK **FOTO**

Jeg fikk akutt reiselyst da jeg jobbet med Frittfalls terminliste. En e-post til Herman Landsmann en uke før boogiestart sikret meg plass på årets Exotic boogie i Ecuador. Etter 24 timers reise kunne jeg sjekke inn i Guayaquil, den største byen i Ecuador. Neste morgen tok jeg en taxi de 15 milene til Salinas, og ankom Barcelo Conón Miramar Hotel to dager før de andre boogiedeltakerne. Jeg ble tagget med et all-inclusive-deal armbånd og ferien var igang.

Karina Willerup, Derek Thomas og Herman driver ESA, og har arrangert boogier blant annet i Zanzibar, Borneo, Oman, Indonesia, Cuba, Venezuela, Madagaskar og Thailand tidligere. Jeg møtte dem på hotellet, og ble straks invitert til det lokale hoppfeltet på militærbasen Ulpiano Páez neste dag, sammen med pakkerne og Aloys som hadde ankommet tidligere. Av de tre landingsområdene var ett ved Ecuadors beste beach-break, og det Ecuadorianske forsvaret er ikke dårligere enn at de lar surferne henge ut på basen sin også. Til boogien stilte luftforsvaret med alle fasiliteter på basen, inkludert Hercules, mykt pakkeområde med skyggefulle telt, tre bassenger og fem meters stupetårn, bar, grill, discjockey (eller salsa-

rytter), væpnede vakter og en stor gymsal med egne debriefrom. Her driver de altså et klubbhoppfelt til vanlig, med forsvarets Twin Otter!

Ecuadorianerne

På basen møtte vi Edgar Narváez, ESA's lokale forbindelse. Han er tidligere oberst fra de Ecuadorianske spesialstyrkene, og hadde de nødvendige kontaktene for å gjøre sin drøm om den første boogien i Ecuador til virkelighet. Edgar viste seg å være hele stedets Gudfar. Los locales viste seg å være en blanding av kommandosoldater og rikmannsbarn – det er for dyrt for den jevne Ecuadorianer å hoppe. Man sklir veldig lett inn i lokalmiljøet, og ecuadorianerne behandler deg som en av sine, både i hoppmiljøet og ellers. Turister er et sjeldent syn fortsatt, så de hyggelig lite opptatt av dolaresene dine.

På sydamerikansk vis tok det fire timer å organisere det første løftet fra Twin Otter'n. Edgar skulle ha med en av døtrene sine på AFF, og spurte flere av oss om ikke vi ville være instruktør med han. At vi ikke hadde AFF instruktørlisenser spilte ingen rolle – det var en ære om vi ville hoppe med henne. Han ble høflig avslått... Det andre løftet aner jeg ikke når tok av, for jeg hadde for lengst stukket av for å bade, kjøpe solfaktor 70 og mindre varme sko enn Texas. Jorden buler litt ved ekvator har jeg hørt – best å være forsik-

tig, jeg holdt på å forgå av varme selv i skyggen. Jeg hadde i allefall gjort et scoop på feltet; møtt og blitt kjent med de eneste to pakkerne på boogien, Melody og Mike.

Bli kjent

Boogieplanen var behagelig. Først to dager fri med velkomstparty, så fire dager hopping, to dager fri, fire dager hopping og to fridager til før avreise. De 128 deltakerne raste inn fra 17 land på ettermiddagen. Merkelig hvordan det det fancy hotellet som hadde gjestet sofistikerte ecuadorianere brått ble forvandlet til et oppgrader bunkhouse. Vi var neppe mer enn fem førstegangsdeltakere på ESA boogie, så på no-time hadde alle plukket opp gamle historier, drikkevaner og felt-flirts. De første andregradsforbrenningene viste seg på nederlendere etter en time i solnedgangen, og cuba libres, caipiriña og cervesa fikk bein å gå på – all-inclusive betød nemlig alkohol også. Caipiriña er nasjonaldrikken og lages av Cachaça som holder barske 70%. Litt lime, sukker og knust is, og vips du kan ikke si navnet ditt. Lommeperløren min ble brukt av flere på farmaciaen dagen etter: "Estoy angustiado. ¿Quisiera un tranquilizante?" (Jeg har angstfølelser. Har De et beroligende middel?).

Hoppingen starter

Så våknet vi til første hoppedag, stappet i

Edgar "Rockman" Narváez hadde de nødvendige kontaktene.

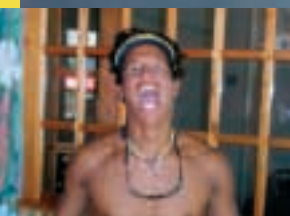

Los locales

President Lucio Guiterres kastet glans over åpningen med livgarde og commandos.

oss en fantastisk frokostbuffet, og ble kjørt i militærbusser de to kilometrene til hoppfeltet. Vi linet opp for å høre president Lucio Gutiérrez åpne boogien. To-tre timer i briefingrommet og på asfalten ved den røde løperen var stas først, men ble til en lidelses-historie.

Endelig var C-130 crewet klare for oss! For å gjøre den første dagens hopping mer effektiv hadde staben satt sammen godt tilpassede grupper. Som organisatorer stilte Herman og Derek, sammen med Larry Henderson, Eric de Coster, Dieter "Schmassi"

Schmassmann, Edward "Bushman" Anderson og Santi Corella. Jeg havnet på Larrys gruppe. Vi startet med en kjempefin 27-manna som gjorde tre poeng fra 15.000 fot. Gruppene ble mer eller mindre holdt like igjennom boogien, med noen endringer ettersom hopperne ble mer kurrante så noen grupper kunne slås sammen, eller andre gikk ut for å drive freefly og leke. De ecuadorianske hopperne deltok på løftene, men på egne grupper. Kanskje like greit, siden ingen ville være i nærheten av verken utstyret eller separasjonene deres. Poolen ble flittig brukt

mellom løftene – en rask dypp ved første call ga deilig vått hår og bikini under hoppdressen.

AFF på ecuadoriansk

Fire stykker hadde kommet til boogien for å ta AFF kurs. Kyle Thomas og Sebastian Huber var begge 16 år, og er vokst opp på hoppfelt. De syntes ikke at verken omgivelsene eller flyet var noe spesielt å bli opphisset over, og gjennomførte med glans. Isabel Ontaneda fra Ecuador hadde gjort seks tandem og flere av AFF nivåene fra Twin Otter'n før boogien

startet. Hun fikset det også fint – ikke så rart, hun ble briefet av minst åtte hoppmestere før hvert hopp. At hun var regjerende Miss Ecuador hadde kanskje noe med saken å gjøre?

Den eneste hel-grønne, Sofia Andersson, fikk det ikke så lett stakkars. Hun fikk to timers opplæring dagen før hopping, eksklusive skjermkjøring, og 10 minutters call til første løft. Der sto hun uten hoppdress, rigg eller redningsvest, og så alle hoppmestrene i tur og orden drille Isabel. Hun rakk flyet etter å ha blitt pælmet i en jeep som raste bort til

flyet på stripa. Radioen som skulle erstatte skjermkjøringsleksjonen ble fravristet Isabel på rampa. Hengende sist på løftet, med Stillehavet på alle kanter, fant hun at radioen ikke virket, surprise. "Jeg kan jo kjøre bil", tenkte hun og landet inne. For Sofia holdt det med to hopp i sydamerika. Tilbake i Umeå fullfører hun med linekurs.

Old School

De fleste deltakerne var skikkelig old-school boogie-hoppere, og organisatorne var ringrever. Mange hadde hoppet i over 30 år og deltatt på utallige boogier og rekorder, mens noen hadde begynt å hoppe senere, men hadde erfaring med alt fra storsekvens til freeflying. I fullstendig fravær av O2-snappere og blodtørstige øksere skulle man kanskje tro at det ikke var mulig å gjøre vellykkede hopp. Hoppernes høye Glykemiske Indeks til tross – nesten alle kunne hoppe flak, og alle hadde det bare gøy.

Det kan gå hardt for seg når man setter ut større grupper fra Herc'en. Siden smertene fra fjoråret satt friskt i minnet på de fire som da hadde fått skuldre ut av ledd eller fingre brukket, frifløy vi alle eksitene. Smooth flying, og åpne fine formasjoner gjorde at vi oftest kom igjennom alle de planlagte poengene. En og annen i feil slot ble dirigert på rett plass, og betalte selvsagt med øl ved poolen etterpå. Samme hvor laid-back, hoppere er suckere etter rekorder, og

Ecuador var nybråttland. En 38-manna ble stående som ecuadoriansk rekord, og en 16-chicas som damerekord.

Ekspedisjoner

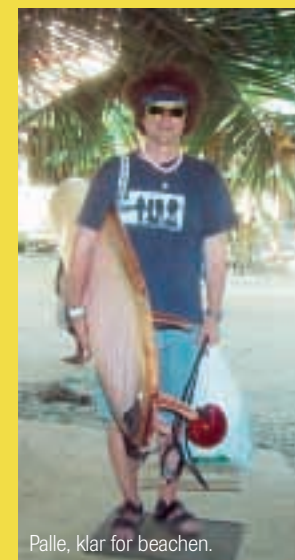
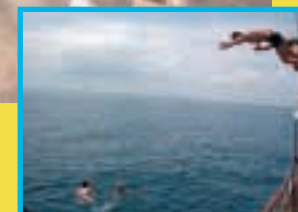
De første to fridagene skulle en del en gruppe til Quito, hovedstaden i Ecuador som ligger midt på ekvator, og 2.850 moh. Her skulle Herman, Derek, Edgar, Larry og Mike Donlon hoppe inn ved ekvatormonumentet for å gi Bruno Brokken bilder til byen han jobber med. Herman gutset

Edgar hoppet AFF med alle sine tre døtre.

HANS VON MARREWIJKFoto

Palle, klar for beachen.

og landet med sin Stiletto 135 i 9.000 fot, mens de andre valgte større skjermer. Edgar ble nasjonalhelt da han landet med en fot på den sydlige, og den andre på den nordlige halvkule.

Vi som ble snoozet fra Quitoturen stakk til Montañita, Ecuadors mest kjente surfelandsby hvor det nå gikk av stabelen en internasjonal konkurranse. Det tok halvannen til tre timer å reise dit med rutebuss, alt etter som, og turen i seg selv var en opplevelse. Selgere hoppet av og på, og konduktøren gikk rundt og solgte billetter både på taket og inni bussen. Montañita hadde både left- og right-break (som om det betyr noe), og med overmøte leide vi longboard for tre dollar

pr dag. Tre meter bølger viste seg i meste laget, men vi ga slett ikke opp, så nå vet jeg hvordan Stillehavet både smaker og føles. Det måtte bli lange hiv-etter-pusten pauser med Pilsener under parasollen. De som ikke surfet tattoerte seg, shoppet hengekøyer og smykker, eller dro på tur til Isla de la Plata – fattigmanns Galapagos.

Hasta luego

Det var ikke perfekt vær planlagte åtte hoppdagene. Vi var i Ecuador i den våte-og-varme årstiden hvor vannet er varmt og det kan regne (motsatsen er den tørre-og-kalde årstiden hvor det aldri regner, og vanntemperaturen synker ned mot 24°C). Vi fikk to

dager uten hopping på grunn av noe de kalte skyer. Den siste hoppdagen fikk vi bare to løft – skyer igjen. Det ble gjennomført totalt 23 løft, 1.994 hopp i løpet av boogien, vi hadde ingen skader utenom solforbrenninger, og bare ett reservetrekk.

Det var ikke en eneste klage å høre når hoppingen ble kansellert, selv om de fleste av oss var vant til å hoppe gjennom mye tykkere og våtere greier enn sløret vi så her. Ånden var å ha det gøy – på bakken og i luften, og det ble funnet på andre aktiviteter. Bushman holdt blant annet to veldig bra pakke- og skjermseminarer for de som ikke hadde havnet på Cuba Librekjøret allerede. Det var dessuten februar og karnevaltid!

ALOYS VAN DER PALENFoto

Boogien ble avsluttet med en grande fies-
ta ved hotellets strandrestaurant. ESA ved
Karina Willerup og organisatorne ble rost
opp i skyene for smooth organisering, og
forsvaret for at de gav oss den eneste
Herculesen de hadde som var flydyktig for
tiden. Festen sluttet i bassenget, og det viste
seg lurt å ha lagt inn to fridager før avreise...
Det bar tilbake til Montañita, denne gangen
med båt, og mange rakk så vidt tilbake til fly-
plassen i tide.

Galapagos

Jeg forlenget reisen min underveis og hooket
opp med tre hoppere, Mike, Barry Smith og
Zane Jackson som skulle til Galapagos for å

dykke. På flyplassen i Guayaquil var det lett å
fikse billett ut med den daglige flighten til de
125 vulkanske øyene som ligger 1.000 km fra
fastlandet. Jeg er glad for at Thor Heyerdal
har fått Galapagos til å fremstå som en
vulkansk ørken, av interesse bare for arkeo-
loger, biologer og geologer. Imaget og
strengte nasjonalparkrestriksjoner har i alle-
fall bidratt til at det årlig ikke kommer mer
enn 60.000 turister hit.

I Puerto Ayora på Isla Santa Cruz booket vi
oss på en seilskute, og etter en to timers tur
med en dinghy var vi om bord på Free
Enterprise som skulle være hjemmet vårt i en
uke. Ting ordner seg i Ecuador – det er bare å
ikke ha så mange planer. På Free Enterprise

var vi 16 passasjerer og like stort mannskap.
Igjen, alt inkludert – mat, drikke og engelsk-
talende guide som både var både divemaster
og biolog.

Jeg sov heller på dekk enn i lugaren i
tropenettene, mens båten flyttet seg til nye
steder og delfinene svømte i baugbølgen.
Hver morgen ved soloppgang, og rett før
solnedgang, var vi i land. Strendene var i
uvirkelige farger fra hvitt til rødt, grønt og
sort, og vi møtte stedsegne dyr som sjø-
iguanaer, pingviner, fregattfugler og blue-
footed boobies over alt. Snorkling på
Galapagos var like spennende som dykking,
med lekne og uredde sjøløver, havskilpad-
der, white-tip haier, og hammerhead hai tett

innpå. Det største øyeblikket var da en
djevelrokke kom svømmende rett mot meg.
Det flotteste dyret i havet ser ut som det
svever...

Neste års ESA boogie er igjen i Thailand i
februar, sannsynligvis sammen med Big Sky
Productions boogie, og rett før verdensreko-
rdforsøkene. Jeg gleder meg allerede!

Isabel og Sofia - som måtte ta ig-
jen Herculesen på stripa med jeep
for å rekke sitt første hopp.

1

2

3

4

- 1 Det ble også tid til 8er hopping med "masse" poeng.
- 2 Foto session med Heidi Karlsen.
- 3 Bruno Brokken kan det der med å filme tandem!
- 4 Magnus, Are, Kjetil og Marius på foto session over Empuriabrava
- 5 Litt kaos!
- 6 Fin skjermtur.

5

6

Empuriabrava

KJETIL SUSRUD **TEKST**
STEFFEN BOTTEN **FOTO**

Denne gangen ble det bestemt at reisen skulle skje med fly og ikke med bil som i fjor, noe som undertegnede er glad for, da jeg vet hva som er etterarbeidet med å være den heldige bileier når det er din bil som skal brukes til å frakte en gjeng med boogie-entusiaster i time etter time etter time langs landeveien fra Norge til Spania, og spanjolene har gått løs på den med diverse verktøy for å prøve å stjele alt de kan klare å sette fingere i av dine eiendeler, men nok om det. Alt dette er bak oss og nye minner skal innhentes, så undertegnede og Steffen Botten tar den rutinerte, og drar til Oslo kvelden før flyavreise for å komme i ferie stemning. Dro dit for å besøke Marius Wormnes som møtte oss med god humør og godt å drikke, som igjen førte til at det ikke ble noe soving før vi dro videre til Gardermoen for å møte det resterende reisefølget, som er kvikke, oppspilte og klare til å dra av sted, mens Botten og meg selv er mer klar for en power-nap på flyet.

Noen timer senere er vi fremme, og etter at alt med overnatting og lignende er i boks, er det rett opp til hoppfeltet å få registrert seg klar for hopping. Det er en greie på Empuria, hvis du skal freefly med andre, altså ikke solo, må du ha en "utsjekk" fra Babylon som tillater deg å gjøre dette, noe som ikke så ut til å være noe problem for de fleste av oss. Hadde en prat med en instruktør, ble fortalt noen regler og det hele var i

orden, bortsett fra for Marius Haugstoga. Han fikk minus karakter på trynetillegg, instruktøren trodde han rett og slett ikke, og Marius som er blant annet AFF og tandem instruktør. Dette resulterte i at mye av humoren de neste dagene var på hans bekostning.

Endelig var hoppingen i gang, siden Steffen var den selvutvalgte reiseleder, var det også han som sto for det meste av manifesteringen, og da var det naturlig at han passet på hopp billetter og den slags. Dette fungerte bra en liten stund, helt til noen stjal konvolutten som Steffen hadde alle sine penger i, og der lå det selvfølgelig også en del hopp billetter. **Tur til POLICIA.** Steffen drar på egen hånd for å ordne opp mens vi andre hopper og koser oss med at vi kjenner vinterrusta så vidt begynner å forsvinne, godfølelsen er tilbake og gladhooken sitter som et skudd, **Gyllent.** Da er det at Are Bjørkheim får en Cutaway (**case**) på sin nyanskaffede Stiletto135. Det er jo greit å være rigger når sånt skjer, så Are pakket begge sine skjermer og ikke lenge etter var han i lufta igjen.

Siden vi bodde på andre siden av byen i forhold til feltet, ble det tatt beslutning om at vi skulle leie tråsykler for å komme oss let-

tere rundt omkring. De neste dagene føles mer som en treningsleir enn ferie for undertegnede, som er en større tilhenger av komfortable motoriserte transportmidler, enn å prøve å holde følge med Steffen Botten, Magnus Vinter med flere, som faktisk syntes at det var så gøy å sykle at de nå har meldt seg på Trondheim – Oslo konkurransen. Det varte ikke lenge før seks av totalt sju leide sykler ble stjålet, **treningsleir slutt,** og da

med på følgende tur til **POLICIA** i nabobyen **ROSES.** Steffen var selvfølgelig en nøkkelperson der, siden han allerede hadde hatt en tur dit for et par dager siden. Det er heller ikke bare å komme og anmelde sykkeltyveri når du er nordmann som ikke snakker spansk, og politiet ikke engang har en eneste person som kan engelsk. Ja, da kan du like godt snakke norsk til dem og prøve deg på den gamle gode leken "du sykler på lufts sykkel mens kompisen stjeler luftsykkelen under rumpa på deg leken" for å prøve å vise politiet hva du er der for, men jeg skal love deg det at du skal være en veldig god skuespiller for at den skal virke. Heldigvis kom et par turister fra Belgia innom mens vi sto der, og de kunne både engelsk og spansk, **det gikk litt enklere da.**

Etter endte hoppdager ble det alltid vist dagens video på hotellrommet, noe som

kunne ta litt tid for samtlige hoppere i reisefølget hadde videokamera, dette foregikk parallelt med at gjengen gjorde seg klare for nattelivet (dusj og Vino tinto). Jentene til Are og Magnus (Janine og Katrine) kom til Empuria etter å ha tilbrakt noen dager i Barcelona, og hele horden dro på bar, en koselig liten plass hvor de serverte de merkeligste drinker. Vi endte opp med å spleise på en kjempedrink, det var en bolle på ca 2,5 liter med en salgs tropisk fruktsmak. Drinken hadde biter av tørris som dekket det hele med frostrøyk – og alkoholinnholdet! Jeg tror ikke denne drinken hadde vært lovlig i Norge. Alle fikk hvert sitt sugerør og etter en halv time hadde de fleste mistet både lyd og bilde. Noe mer om denne kvelden er den svært vanskelig for undertegnede å kunne skrive noe om.

Så kom Kjevik med sitt bidrag til boogien, og det ble ikke noe mindre party av den grunn. Jeg er ikke sikker på om alle av dem kom for å hoppe, men hyggelig ble det i alle fall. Etter totalt 10 dager var det tid for hjemreise, som skulle skje tidlig på morgenen med taxi fra Empuria til Barcelona flyplass. Alle hadde selvfølgelig tatt litt ekstra i kvelden før, siden det var siste sjanse.

To minutter før avtalt avreisetid ringer vekkerklokka til Marius Haugstoga, drosjen står og venter på utsiden, ingen er klare det er bare kaos, da er det Marius klarer å si "**Det er viktig å ikke komme for tidlig**". 30 minutter etterpå sitter vi alle i bilen. Det ble ca 30 hopp og vi var enige i at det meste var GYLLENT.

NOEN AV GFSK'S HOPPERE BESTEMTE SEG
IGJEN FOR Å DRA TIL EMPURIABRAVA PÅ
PÅSKEBOOGIE, TRASS ALLE UBEHAGLIGHETER
SOM FULGTE DEM I FJOR
(RAN, INNBRUDD OG UHELL ETTER UHELL).

Det er viktig å ha med stranda på bilder, mener Are

Påskeboggie i Arizona

DEREK BROUGHTON **TEKST**
MICHAEL MCGOWAN **FOTO**

En drøy uke i forvegen var det boogie, og siden jeg likevel skulle på Airspeed camp tenkte jeg at jeg like gjerne kunne dra ned noen dager før og få med meg boogien. Som en liten oppvarming til campet... Dette er en av de bedre avgjørelsene jeg har tatt, for når det er boggie på verdens største hoppfelt (i forhold til antall hopp per år) så disker de opp med organisatorer i verdensklassen og mye annen moro for voksne barn som vil leke!

Boogien varte kun i fire dager fra 17.-20. april, likevel rakk de å få unna 2760 hopp fordelt på 137 løft. Tre Super Twin Otters, en SkyVan (Herav fire løft med oksygen fra 21 000 fot) og en DC-3 ble tatt i bruk. Periodevis i helgen gikk løftene med fem minutters mellomrom. Det var nesten konstant skjerm i luften, og hadde løftene gått

tettere ville det ikke blitt mulig å sette forskjellig landingsretning mellom løftene (hvis "førstemann ned" egentlig er siste mann fra forrige løft...).

Men det var på torsdagen det hele startet, selv kom jeg dagen før og møtte opp uthvilt og klar på boogiens første dag med forventninger fra løfte om at Airspeed-hoppere skulle organisere. Så hva gjør man da når man står der tidlig på morgenen, klar til første løft, sammen med tre organisatorer og det ikke har kommet noen andre som ønsker å hoppe med FS organisatorene? Vel, det var jo bare å planlegge et hopp (med mye bevegelse) og sette seg på løft. Slikt får man gode minner av, det er jo tross alt ikke hver dag man får hoppet firer med tre hoppere fra et av verdens beste lag! En skulle kanskje tro at Skydive Arizona ville kreve at jeg skulle betale for fire hoppere på et slikt hopp, men den gang ei. 16\$ var prisen, og det var for øvrig hoppprisen hele boogien. Dagen fortsatte med flere inn i gruppa etter hvert, men gruppa ble aldri større enn åtte, det ble noen bra åttener av det ja! Utover på ettermiddagen ble dessverre hoppingen stoppet p.g.a. skyer (for de som ikke vet det så er det ikke lov å hoppe gjennom skyer i USA), og med tiden kom regnet... Snakk om uflaks, her drar man til ørkenen for å hoppe og så regner det. I morgen kommer atter en dag, og da var himmelen blå igjen og organisatorene enda mer mannsterke. Dagen startet med en åtter hvorav fire var fra Airspeed (Craig som mange kjenner fra Æra sist sommer var en av dem), og derfra gikk det slag i slag. Alle dagene var det tre til fire Airspeed hoppere som var der og lekte med oss, og i tillegg hjalp Philipp Ludwig til, "Arizonas heltids organisator". Han er uten tvil en av de beste

26. APRIL TIL 4. MAI VAR DET FS-4 CAMP MED AIRSPEED I ARIZONA, NOE SOM ENDTE MED NOEN AV HØSTENS HØYDEPUNKT FOR MITT VEDKOMMENDE.

organisatorene jeg har vært borti, og flere ganger tok han hele jobben med å planlegge store formasjoner mens de andre organisatorene bare diltet etter som oss andre. For de som var interessert i freefly hopping var hoppere fra Arizona Freefly tilgjengelige og hoppet med alle som hadde lyst hele boogien.

Dessverre gikk ikke boogien så knirkefritt som man skulle ønske, for på lørdagen fikk en kvinnelig hopper fra Arizona problemer med skjermen i 300 – 500 fot og skjermen gikk i spant i stup derfra og ned til bakken. 27 åringen døde momentant og fikk alle en ubehagelig påminnelse om hvor sårbare vi egentlig er. Mange dro hjem etter ulykken. I likhet med andre store kommersielle hopp-felt stoppet ikke dette hoppingen mer enn et par timer (forstå det den som vil).

Boogien fortsatte, og dagen etter var det swoopekonkurranse. Den ble avvirket ved at det ble satt opp to baller (litt større enn fotballer) på plastikk påler som så ut som gigantiske utgaver av de små pinnene man bruker i golf, med relativt stor avstand mellom ballene. For å få max uttelling på et hopp måtte man sparke til begge ballene og deretter lande innenfor et område som var

bortenfor den siste ballen. Her var det mange fete landinger. (Selv ble jeg mer konservativ i landingene etter hendelsen fra dagen i forvegen.) Som en verdig avslutning på boogien fyrte de opp DC-3'en. Dette er et STORT og gammelt fly med plass 43 hoppere. Det eneste som er lite på dette flyet er døra som kun har plass til at en går ut av gangen. Til alle som ikke har hoppet fra dette flyet, får dere anledning så gjør det!

Når boogien var over var det fremdeles var det fremdeles fem dager til FS-4 campet, som jo egentlig var grunnen til at jeg kom, startet. Disse dagene brukte jeg til å prøve litt freefly som jeg fortsatt er forholdsvis fersk i, gjøre noen bootiefly hopp med fotolegenden Mikael McGowan (som aldri hadde sett bootieflying og ble helt hekta, drar du til Arizona kan du se flere STORE bilder av meg bootiefly i restauranten som er hans galleri), se på Airspeed som trente og gjøre noen hopp and popp. Tempoet var bedagelig og hoppere og staben vennlige. Da jeg og en annen fortalte at til piloten at vi skulle trekke på 10.000 og fly litt skjerm, tok han dette som en invitasjon til å gjøre noen close-pass forbi oss i skjerm. Her snakker vi om toppen 100 meter. Piloten sirklet rundt og da vi kom

ned fortalte han at han ville se om han klarte å holde følge... Da var det bare å pakke og gå opp igjen og trekke høyt. Denne gangen hang vi på frontreiserene mens piloten hadde flapsene max ute. Det var faktisk bare så vidt han gled forbi oss der han satt og vinket. På kvelden fortalte en fra Arizona Freefly at han hadde docka på vingen til flyet i head-down med samme piloten, tydelig at det ikke bare er vi hoppere som er glade i å leke høyt der oppe!

Ønsker du informasjon om Skydive Arizona kan du gå inn på hjemmesiden deres: www.skydiveaz.com

MIKJEL HAR GÅTT PÅ STEINERSKOLEN,
HVOR ÅRSOPPGAVE ERSTATTER
EKSAMNER. DENNE OPPGAVEN GAV
HAN KARAKTEREN 5+, HVOR 6 ER TOPP!

Tanker under åpen himmel

MIKJEL J. SKURDAL **TEKST**

De tre første dagene på Østre Åra

Jeg hadde meldt meg på et kurs som skulle avvikles den første uken i juni. Søndag 2. juni kl 20:00 fant oppmøtet sted. Jeg befant meg i Osen i Østerdalen. Stedet heter Østre Åra og er et rikssenter for fallskjermhopping som Oslo fallskjermklubb driver.

I kursrommet hvor oppmøte fant sted, satt det fire andre deltagere. Alle var menn, og alderen på de andre var fra 22 til 45 år. Jeg var altså den yngste. Det irriterte meg at to av dem hadde gjort noen hopp før, for fra første stund snakket de som om de var verdensmestere på fallskjermhopping, og skulle vise oss andre hvor mye de visste.

Jeg hadde store forventninger til hva som skulle skje i løpet av uken. Det var rart å gå

rundt på hoppfeltet og vite at i løpet av uken så ville jeg ha hoppet i fallskjerm opp til flere ganger. I flere år hadde brødrene mine fortalt om alt det morsomme de hadde gjort i luften. Jeg hadde en helt klar forestilling av hvordan det ville være å hoppe ut av flyet. Mange netter hadde jeg drømt at jeg hoppet ut av et fly. Alt dette hadde gjort at jeg fått store forventninger til å hoppe fallskjerm.

Etter at vi hadde blitt vist rundt på hoppfeltet og mottatt litt informasjon om hvordan kurset ville utarte seg, gikk jeg til senga. Hele den neste dagen brukte vi til å lære teori og øve på forskjellige prosedyrer og sekvenser som vi måtte kunne for å hoppe. Dette var meget slitsomt, og det var svært mye teori som skulle sitte. En del ting forsto jeg ikke helt, og ikke alt jeg fikk til. Teorien om hvordan vi skulle fly skjermen

ned til landingsplassen var meget vanskelig å forstå. I tillegg var det noe av det siste vi lærte før vi sluttet for dagen.

Den første dagen hadde vært en meget slitsom og krevende dag, med mange forskjellige leksjoner. Vi fikk vite at etter lunchen i morgen, skulle vi opp å hoppe. Samtidig som jeg gledet meg til å endelig få hoppe, merket jeg at redselen og spenningen gjorde meg veldig stresset.

Da jeg neste dag våknet opp var jeg ikke begeistret over at jeg snart skulle hoppe fallskjerm. Jeg hadde høy puls og var svært nervøs mens vi fikk de siste leksjonene.

Rett før lunsj fikk jeg vite at jeg skulle opp en time senere, og at jeg skulle begynne å forberede meg. Appetitten var ikke stor, og stresset var jeg. Det var ikke bare jeg som var stresset. De to "verdensmestrene", som jeg

Oppgaven er tredelt, en praktisk, en teoretisk og en kunstnerisk del. Den praktiske var å bli fallskjermhopper (B-status) og å gjøre 60 fallskjermhopp. Den kunstneriske delen var å lage en fallskjermfilm (DVD film ved hjelp av Belly), som skulle dokumentere det praktiske. Den teoretiske delen bringer vi et lite utdrag av her. Den består av en veldig spennende historisk del og en del som tar for seg de to forskjellige utdanningsmetodene, hans egne skildringer av det å hoppe fallskjerm, og en del hvor han drøfter og samler trådene. Interessert i hele oppgaven? Kontakt mikjel@netcom.no.

hadde måttet høre på dagen lang, svettet som om de hadde løpt verdens lengste maraton.

Det første hoppet

Jeg la meg ned på krypersen (rullebrettet). Sammen med instruktøren min, Elisabeth, gikk vi på nytt igjennom hele hoppet. Jeg kjente på meg selv at pulsen slo raskere for hvert minutt som gikk. Det var varmt, og jeg hadde på meg fullt utstyr. Rett før jeg la meg ned på krypersen, hadde jeg fått vite at det var 10 minutter igjen til jeg skulle stige om bord i flyet. Jeg kjente nervøsiteten komme sigende inn over meg, som havskodde. Tankene og spørsmålene løp løpsk i hodet mitt: "Hvordan skulle dette gå? Kommer jeg til å klare å utføre alt jeg skal? Hva om jeg ikke greier å trekke?" Spørsmålene dreiet rundt i hodet mitt i stormende fart.

- Mikkjel, kan du komme hit?

Det var Elisabeth som ropte, hun skulle gjøre en utstyrsjekk på meg. Jeg var usikker på hvordan dette her skulle gå, men Elisabeth sa

- Hvis du gjør det samme som du gjorde på krypersen, så greier du det fint

For tiende gang sjekket jeg mitt eget utstyr. Alt var som det skulle være. Så var skjebnens stund kommet, motorene startet opp, og jeg gikk til flyet. Sammen med instruktørene, Knut & Elisabeth, gikk jeg igjennom utspranget. De var ikke fornøyd med første gjennomgang, så vi gikk igjennom det en gang til. Da de endelig var fornøyd, fikk jeg lov til å sette meg. Jeg ble plassert innerst i flyet, en annen hopper satte seg mellom bena mine. Det var utrolig trangt. Jeg prøvde så godt jeg kunne å slappe av, men vanskelig var det. Om drøye 10 minutter jeg skulle hoppe ut av flyet! Da flyet lettet, fulgte jeg

nøye med på høydemåleren. Jeg følte at jeg var nødt til være sikker på at den fungerte. Usikker ble jeg da jeg så at pilen på høydemåleren hoppet ujevnt oppover. Fordi det var så mye bråk fra motorene, lot jeg være å spørre instruktøren om den fungerte som den skulle.

Det var en spesiell lukt i flyet, en lukt som jeg ikke hadde kjent før, og i tillegg var det fryktelig varmt.

Flyet var kommet opp i 1000 fot. Døren ble åpnet, og hopperne tok av seg hjelmen og spent seg løs fra kroken. Selv valgte jeg å la hjelmen sitte på hodet, men jeg måtte spenne meg løs.

Da flyet var kommet opp i 5500 fot ble jeg prikket på skulderen av Knut. Jeg så på ham, og han pekte på høydemåleren min. Jeg ropte:

- Hva er det?

- Hva skal du gjøre i denne høyden?

Jeg viste Knut med en liten demonstrasjon hva jeg skulle gjøre! En wave-off og trekke. Han smilte og sa at det var bra. Jeg smilte tilbake og prøvde febrilsk å slappe av og puste rolig.

Jeg så bort på Elisabeth. Hun ristet på hånden som var et tegn på at jeg skulle puste dypt og prøve å ta det med ro. Jeg nikket, men det ble bare vanskeligere å slappe av. Så spurte hun om vi skulle gå gjennom hoppet. Jeg nikket igjen, og vi gikk igjennom alle sekvensene sammen. Etterpå fikk jeg et par oppmuntrende ord fra Elisabeth. I løpet av den tiden jeg hadde brukt på å gå gjennom hoppet, hadde vi kommet opp til 9000 fot. Pulsen slo enda fortere, og nervøsiteten steg ytterligere ett hakk. Da flyet var kommet opp i 10000 fot, tok de andre hopperne på seg briller og hjelm. Det samme gjorde jeg. Da hun som satt mellom beina mine hadde

reist seg, fikk jeg beskjed av Elisabeth om å snu meg og stå på knærne. Mens jeg sto på knærne, med ryggen mot luka, gjorde Elisabeth en siste utstyrsjekk på meg. Jeg merket flyets bevegelser etter hvert som de andre hoppet ut.

Pulsen slo minst 180 slag i minuttet, lukta i flyet var utrolig stram, da jeg med min nervøsitet hadde sluppet store mengder med gass. Så kom det:

- Mikkjel, er du klar for å hoppe fallskjerm?

Jeg var veldig usikker og gjentok ordrett det Elisabeth sa. Mens Elisabeth på nytt spurte om jeg var klar, tok jeg beslutningen.

- Ja! jeg er vel det.

Jeg prøvde å trekke tiden ut mest mulig. Første kommandoen kom:

- Still på rampa

«Den som tror han er ferdig utlært er ikke utlært, men ferdig»

Jeg reiste meg opp i stående stilling med ryggen mot rampa. Jeg merket at Knut og Elisabeth holdt godt fast i meg. Med små skritt rygget jeg sakte ut til rampa. Barrieren var brutt, og det var ingen vei tilbake. I det jeg hadde plassert beina ytterst på rampa, så jeg skyer og luft mellom bena. Selv om det var fryktelig skummelt, måtte jeg fokusere på det jeg skulle gjøre. Jeg stilte meg opp slik at det bare var tærne som var på rampa, bøyde meg ned i knærne, rett opp ryggen og løftet armene opp. Nå var utsprangsstilling i boks. Så sjekket jeg at instruktørene var

klare. Det var de. Nå skulle jeg hoppe ut. Jeg gjorde en synkroniserende bevegelse og tok et skritt tilbake.

Der var jeg ute av flyet, fy syren for et kick! Det var en meget merkelig følelse av å ikke stå på noe fast. Det var masse støy, og jeg greide ikke å fokusere, Jeg så bare et uklart grums av blå himmel og skyer. Jeg kunne ikke annet enn å se nedover samtidig som jeg sprelte med bena, det var jo ingen ting å stå på! Selv om instruktørene holdt i meg, kunne jeg ikke kjenne det.

Så skjønte jeg at jeg var i lufta og at jeg måtte gjøre noe. Det første var å presse hofta nedover og finne den riktige kroppstillingen. Jeg konsentrerte meg meg dypt om det jeg videre skulle gjøre. Jeg var usikker, men gjorde det i den rekkefølgen jeg trodde var

rett. Jeg så på høydemåleren, 11000 fot, deretter så jeg på håndtegnet til Knut og rett-et på kroppstillingen. Så tittet jeg på hånden til Elisabeth, som sa at alt var bra. Så helt automatisk begynte jeg å utføre dummytrekkene. Det første trekket var gjort, det andre var gjort, så gjorde jeg det tredje men det var jeg ikke fornøyd med. Jeg bestemte meg for å gjøre et til. Men før jeg fikk gjort det, kom det korrigerende tegn fra instruktørene. Jeg ble veldig stressa, gjorde et dummytrekk til. Litt småforbanna på de instruktørene som hele tiden skulle rette på noe, ble

«Den som tror han er ferdig utlært er ikke

Jeg usikker på hva jeg skulle gjøre. Jeg så på høydemåleren, for høydebeviset var jeg. Å trekke i riktig høyde var jo det viktigste, hvis ikke ville instruktørene trekke for meg, og det ville jo vært flaut. Jeg så at det var rett før jeg skulle gjøre wave-off og trekke. Før jeg hadde rukket å tenke over hva som hadde skjedd, hadde jeg trukket og hang under skjermen, 4000 fot over bakken.

”Dette her var jo gøy”, tenkte jeg.

Jeg lette og lette etter styrestroppene, men kunne ikke finne dem. Ikke gøy! – Til slutt fant jeg dem, de hang mye høyere opp enn det jeg hadde trodd.

Skjermturen var ”kremen” – den fantastiske utsikten fylt med en herlig stillhet. Jeg gjorde et par 360° svinger før jeg begynte på innflygningen. Da jeg var 10-20 meter over bakken, var jeg dypt konsentrerte på å bremse riktig for å slippe å falle og slå meg. Landingen ble perfekt, men reaksjonen etter landingen var laber. Jeg var vel målløs og hadde ikke noen stor reaksjon å komme med. Ikke var jeg sikker på hva jeg hadde gjort under fritt fallet. Tiltross for at jeg var usikker på hva jeg hadde gjort, var jeg sikker på at jeg ikke hadde fått hoppet bestått. Så gikk jeg inn i hangaren, kjempespent og med høy puls. Jeg var nok også litt skuffet over at jeg ikke syntes at fritt fallet var så utrolig gøy, det var noe helt annet enn det jeg hadde forestilt meg.

Elisabeth kom bort til meg og sa at vi skulle gå igjennom hoppet inne på videorommet. Etter at jeg hadde fortalt min versjon av hoppet, så vi på videoen fra hoppet, og da fikk jeg se hva som egentlig skjedde. Jeg fikk vite alt hva jeg gjorde av feil, og jeg ble mer og mer sikker på at jeg hadde fått hoppet underkjent, dvs ikke godkjent. Tilslutt sa Elisabeth:

- Jeg forventer ikke at noen på sitt første hopp gjør alt riktig, og hoppet ditt var absolutt godkjent.

Gleden var stor og jeg kunne nå slappe av før forberedelsene til AFF-hopp nivå 2 skulle begynne.

Å gå rundt på hoppfeltet og være konstant kjempenervøs for det neste hoppet, var utrolig slitsomt og en stor påkjenning. Senere på dagen gjorde jeg et hopp til som gikk like bra som det første hoppet, men som var enda skumlere. Dette fordi jeg viste at jeg på nytt skulle kaste meg ut av flyet!

Siste hopp før B-sertifikatet – det tredje lavhoppet

Jeg var like nervøs før hvert hopp hvor jeg skulle gjøre noe nytt. Jeg var usikker og gruet meg for å hoppe. Nå skulle jeg hoppe fra en lav høyde, 3500-4000 fot, og for første gang utløse skjermen med en ny form for aktiviseringsmekanisme.

Dette var mitt 24 hopp og det siste jeg skulle ha for å få B-sertifikat. På bakken gikk jeg rundt og gruet meg for å gå om bord i flyet, dette til tross for at jeg gledet meg til å bli ferdig med progresjonsplanen og bli selvstendig hopper. Flyet tok av, og det var kort tid til jeg skulle reise meg opp og gjøre meg klar. Men i minuttene før jeg skulle hoppe ut, hadde jeg for første gang under slike omsendigheter en skikkelig herlig og frydefull følelse. Dette var rart! Jeg gledet meg til å hoppe ut! Mens jeg sto på rampa og ventet på klarsignalet, sto jeg å danset og moret meg mens alle de andre hopperne i full taushet satt og så på at jeg skulle hoppe ut. På de andre lavhoppene hadde de sett en vettskremt Mikjel stå livredd og ventet på skjebnens stund. Denne gangen var jeg ikke skremt, og utspranget ble perfekt. Jeg så opp

mot flyet og trakk etter 5 sekunder. Rett etter jeg hadde trukket, ønsket jeg at jeg kunne drøye fallet litt til.

Det var varmt i luften, og jeg hang under skjermen uten at jeg måtte ta hensyn til noe fly og andre skjermflygere. Under skjermturen tenkte jeg på hvor kort tid det hadde tatt fra jeg hoppet ut til jeg hang i skjermen.

Landingen gikk fint, og jeg hadde nå fått B-sertifikat. Kort tid etter at jeg kom inn i hangaren og hadde begynt å pakke fallskjermen, kom flere av de andre hopperne som hadde vært med meg opp i flyet inn. De var smilende glade og snakket muntert om hoppet de akkurat hadde gjort.

En av mine første og tidlige observasjoner fra fallskjermmiljøet var at de fleste av fallskjermhopperne som akkurat hadde landet, var hoppende glade og vandret rundt på feltet med svære smil.

(...)

Selvstendig hopper

Da jeg begynte på AFF-kurset i juni, var vi fem elever som hadde som mål å bli fallskjermhoppere. Å komme meg gjennom AFF-kurset, var i seg selv en stor prøvelse. For hvert av de 20 første hoppene var jeg nødt til å overvinne en stor redsel, en redsel for at noe skulle gå galt under hoppet. Da jeg var ferdig med AFF-kurset, var det bare jeg og en annen hopper, Rune, som hadde blitt selvstendige fallskjermhoppere. Av oss fem var det bare jeg som fortsatte å hoppe etter at vi hadde tatt ut B-sertifikatet. I dag er jeg aktiv hopper, og siden jeg begynte på kurs i juni fram til i dag, har jeg gjort 86 hopp. Jeg har lært mye i løpet av dette snaue året, blant annet at jeg aldri vil bli kvitt frykten. Frykten vil alltid være der og på den måten hjelpe meg med å ta ansvar for meg selv og min

sikkerhet samtidig ivareta andres sikkerhet. Jeg merker også at det betyr mye for meg at andre ivaretar sin egen sikkerhet andres sikkerhet. I sommer opplevde jeg også å se en fallskjermhopper som stupte fallskjermen sin i bakken

Etter at jeg tok ut B-sertifikatet, tenkte jeg lenge at jeg ikke ville komme til å måtte bruke reserveskjermen. Selv om jeg øvde på nødprosedyre, var det ikke fordi jeg trodde at det kunne hende at jeg måtte bruke den på neste hoppet, men fordi det var praktisk å være trygg på den om man en dag skulle ha bruk for den. Det viste seg at det ikke tok mange hoppene før jeg hadde utført nødprosedyre og reddet livet mitt ved hjelp av reserveskjermen. Av dette har jeg lært at jeg må tenke at jeg under hvert hopp kan måtte ta i bruk reserveskjermen.

Jeg fikk i løpet av sommeren og høsten, mange hopp og tilegnet meg mange ferdigheter innen fallskjermhopping. Jeg har også lært at det kreves mange tusen hopp for å bli en dyktig hopper, og ferdighetene kommer ikke av seg selv. Før jeg begynte å hoppe fallskjerm, hadde jeg aldri trodd at jeg skulle komme til å savne det å hoppe i fallskjerm i den grad jeg gjør i dag. Nå bruker jeg alt jeg har av tid og penger på fallskjermhopping og har hittil ikke fått nok av det. Når det gjelder hoppingen har jeg bestemt meg for en ting. Det er at den dagen det skjer at jeg ikke kjenner noen form for redsel på turen opp i flyet, da hopper jeg ikke ut, og da slutter jeg å hoppe fallskjerm.

The sky is not the limit.

AIRTEC

Mittelstrasse 69
D-33181 Bad Wünnenberg Tel. +49 2953 98990
Fax +49 2953 1 29 3

The ground is.

photo: Loïc JEAN-ALBERT, Soul Flyer Team

Ekstremsportveko 2003

VEKO NÆRMER SEG MED STORMSKRITT, OG I ÅR BLIR
DET STORE TING Å GLEDE SEG TIL. DET ER BARE Å
SETTE AV UKA 22.-29. JUNI MED DET SAMME.

ENDRE JACOBSEN**TEKST**
ØYSTEIN FYXE**FOTO**

For første gang i Europa skal Pro Swoop Tour'en innom Europa, og hvor er det ikke mer naturlig å legge arrangementet enn selvfølgelig Voss. Stedet er jo et mekka for ekstremsportsinteresserte, og i år venter man nærmere 1000 deltakere, i tillegg til enda flere tilskuere og musikkinteresserte. Veko har blitt en festival og dette er uka du kan ta med den ikke-hoppende kjæresten med på tur uten en klage. Mulighetene er mange for de som ikke bare er interessert i hopping, med konserter, mange aktiviteter å se på eller å prøve gjennom Try-it.

Cashprize \$10000

Swooping er en voksende gren i fallskjerm-sporten, og er tatt nylig tatt opp av FAI. Den første World Cupen er under planlegging. Har du lyst til å delta kommer du nok ikke utenom advanced-serien i protour'en. Dette

er en serie du må hevde deg i før du kan få bli med i Pro Tour'en. Etter å ha sanket 400 poeng her, og du kan få 100 poeng for seier, er du klar for Pro Tour'en etter i tillegg å ha klart kvalifiseringskravet. Har du lyst til å bli med på advanced serien, så må du sette av lørdag 21. juni til tirsdag 24. juni. På lørdag og søndag er det kvalifisering. Da er det trening, og når du føler deg klar, må du klare kravet tre ganger. Klarer du det, kan du være med i konkurransen (advanced serien) på mandag og tirsdag. Anders Flatlandsmo har en åttende plass i advanced serien fra tidligere i år i mellomAmerika, så det er bare å hive seg med.

Selve ProTour'en er forbeholdt som sagt de som er kvalifiserte, og enn så lenge er det stort sett amerikanere. Med treningsdag på torsdag, vil konkurransen være i gang på fredag og finalen vil være på lørdag, med søndag som reservedag. Her vil det nok være mange spektakulære landinger, med stor underholdningsverdi. Disse gutta vet hva de driver med så moro å se på blir det nok helt

sikkert. Lurer du på mer rundt konkurransen, så sjekk ut www.proswoopingtour.com

FreeFly

For freeflyinteresserte vil det i år være mer fokus på felles lek enn konkurranser. Ludens vil i samarbeid med de danske verdensmesterene Niels og Martin, samt en engelskmann ved navn Tim Porter, stå i spissen for organiseringen. Tim er regjerende engelsk freeflymester, og har stor erfaring med organisering fra blant annet boogien GoVertical i Portugal. Han var også med på den gjeldende 24manns verdensrekorden i freeflying. Ønsker du å være med, så si i fra til en av gutta eller si fra i manifest.

Formasjonshopping

I FS vil det på onsdag være speedstarkonkurranse. Dette blir en oppfølger på NM-suksessen, så her er det bare å stille med lag eller melde sin interesse. Med to Antonov'er vil det nok også bli større ting utover uka.

Darryl fra Hercules boogien, Carl Amund, Stig Juvik og Even Rokne vil organisere.

Tirsdag og torsdag vil det være helikopterløfting av basehoppere i Gudvangen, så har du nok erfaring fra fjellhopping så er det bare å bytte ut fallskjermsettet med et litt mindre og lettere ett. Har du bare lyst til å se på så er det mulig å få seg en tur opp med helikopter et likevel.

Musikkprogrammet er bra i år også. Bare hør på følgende liste: Madrugada på torsdag, Surferosa og Ralph Myers på fredag og DumDum Boys på lørdag. Og dette er bare noen av høydepunktene. I tillegg kan du få med deg andre konserter rundt på andre scener i Voss.

Det er bare å stille seg selv det samme spørsmålet som i fjor: Når skal jeg få tid til å sove?

Selvfølgelig finnes det et svar: Uka etter på Bømoen. Da kan du nemlig være med på Norges beste freeflyboogie denne sommeren; Ludens Flightconvention. Say no more!

Festivalprogram Ekstremsportveko 2003

Dato	Aktivitet	Start	Detaljar	Stad
Sundag 22. juni	Video 2002	21:00	Visning av video frå Veko 2002	Fraktgodsen
Måndag 23. juni	Premieutdeling	20:30	Premieutdeling	Festivalteltet
	Dagens Video	21:00	Dagens Video	Festivalteltet
	Foredrag	22:00	Foredrag frå Ekspedisjon	Festivalteltet
Tysdag 24. juni	Trampolineshow	13:00	Trampolineshow for born	Festivalteltet
	Premieutdeling	20:30	Premieutdeling	Festivalteltet
	Dagens Video	21:00	Dagens Video	Festivalteltet
	Trampolineshow	22:00	Trampolineshow & Jonsokfeiring	Festivalteltet
Onsdag 25. juni	Premieutdeling	20:30	Premieutdeling	Festivalteltet
	Dagens Video	21:00	Dagens Video	Festivalteltet
	Fri Flyt Filmfestival	22:00	Filmfestival	Festivalteltet
Torsdag 26. juni	Premieutdeling	20:30	Premieutdeling	Festivalteltet
	Dagens Video	21:00	Dagens Video	Festivalteltet
	Madrugada	21:30	Konsert	Festivalteltet
	El Caco + Surprise	00:00	Konsert	Fraktgodsen
	Nattklubb	23:00	DJ Leca & DJ Cancerboy	Park Hotel
Fredag 27. juni	Dagens Video & Videokonkurranse	20:30	Dagens Video og semifinale videokonkurranse	Festivalteltet
	Surferosa	21:30	Konsert	Festivalteltet
	Ralph Myerz and the Jack Herren Band		Konsert	Festivalteltet
	Thulsa Doom	00:00	Konsert	Fraktgodsen
	Ricochets	01:00	Konsert	Fraktgodsen
	Nattklubb	23:00	UGA DJ Team (DJ Py & DJ Auto), Breakdance m/ Bodyshock	Park Hotel
Laurdag 28. juni	Premieutdeling	20:00	Premieutdeling	Festivalteltet
	Hair & Style	20:30	Med ACG & Fudge	Festivalteltet
	Dagens Video & Videokonkurranse	21:00	Dagens Video og visning av årets vinnar film	Festivalteltet
	DumDum Boys	22:00	Konsert	Festivalteltet
	Mind Gap	00:00	Konsert	Fraktgodsen
	Elektro Ompaniet	01:00	Konsert	Fraktgodsen
	Mohammed	02:00	Konsert	Fraktgodsen
	Nattklubb	23:00	DJ Auto & DJ Dust	Park Hotel

Sportsprogram Ekstremsportveko 2003

Dato	Aktivitet	Start	Slutt	Detaljar	Stad	Fakta
Sundag 22. juni	Fallskjerm	10:00	18:00	PST Advanced registrering	Bømoen	Konkurranse
	Fallskjerm	10:00	17:00	PST Advanced trening og kvalifisering	Bømoen	Trening/ kon
	Fallskjerm	18:00	20:00	Seminar: Skjermkøyring	Bømoen	For utøvarar
	Opningssermoni	19:00		Opningssermoni	Prestegardslandet	Oppvisning
Måndag 23. juni	Fallskjerm	10:00	17:00	PST Advanced trening og kvalifisering	Bømoen	Trening
	Fallskjerm	20:00		Storformasjon	Prestegardslandet	Oppvisning
Tysdag 24. juni	Fallskjerm	10:00	17:00	PST Advanced - Finale	Bømoen	Konkurranse
	Fallskjerm	20:00		Storformasjon	Prestegardslandet	Oppvisning
	BASE	11:00	16:00	BASE	Gudvangen/ Nebbet	For utøvarar
Onsdag 25. juni	Fallskjerm	10:00	18:00	Speedstarkonkurranse	Bømoen	Konkurranse
	Fallskjerm	17:00	19:00	PST Pro Registrering	Bømoen	For utøvarar
	Fallskjerm			PST Advanced reserve dag		
	Fallskjerm	20:00		Storformasjon	Prestegardslandet	Oppvisning
Torsdag 26. juni	Fallskjerm	10:00	13:00	PST Pro Registrering	Bømoen	For utøvarar
	Fallskjerm	10:00	17:00	PST Pro Treningsdag	Bømoen	Trening
	Fallskjerm	16:00	19:00	Presisjonskonkurranse	Prestegardslandet	Konkurranse
	Fallskjerm	20:00		Storformasjon	Prestegardslandet	Oppvisning
	BASE	11:00	16:00	BASE	Gudvangen/ Nebbet	For utøvarar
Fredag 27. juni	Fallskjerm	10:00		PST Pro Konkurranse	Prestegardslandet	Konkurranse
	Fallskjerm	20:00		Storformasjon	Prestegardslandet	Oppvisning
Laurdag 28. juni	Fallskjerm	10:00		PST Pro - Finale	Prestegardslandet	Konkurranse
	Fallskjerm	19:30		Storformasjon	Prestegardslandet	Oppvisning
Sundag 29. juni	Fallskjerm			PST Pro Reservedag		

Dette blir en heidundranes sommer!

ENDELIG ER FULLDRIFTEN PÅ BØMOEN I GANG. 24. MAI ÅPNET DØRENE TIL NOK ET ÅR, DENNE GANGEN MED ANNICHEN SOM HOVEDANSVARLIG – KUNNE VI FORVENTET NOE BEDRE!

MIRA DONOVAN **TEKST**

Nå er min andre sesong på Bømoen i gang. Det hele begynte med at jeg meldte meg på Trylt under Ekstremsportveko i 2002. Rune, Cecilie og Gudrun ledet det hele med glans. Det første fallskjerm tandemhoppet gjorde

jeg under veko, og litt etter gjorde jeg et til. "Da var so kjekt!"

Jeg fant ut at det var kjedelig og sitte på Bømoen og se på alle de smilende fjesene som kom dalende ned fra himmelen, så jeg bestemte jeg at her måtte noe gjøres. Slutten av juli, begynnelsen av august tok jeg AFF-kurs.

Trond, Fred, Anders, Dag og Endre var så heldige å få meg til elev, så etter noen godkjente og ikke-godkjente hopp fikk jeg sertifikatet!

Bading i elven etter en lang kursdag måtte til på varme dager, helt blågrønt vann og høye svaberg – nesten sånn som man ser på

TV! Eller i Demmo, et nydelig vann ved en campingplass, der du kan hoppe fra en fjellvegg på ca 10 meter – ganske høyt selv om man hopper fallskjerm!

Masse innhopp på forskjellige plasser ble gjort hver uke! Med "nesten gourmet" som UFO stelte i stand! Noe kjekkere har jeg ikke vært med på! Helikopter var også på besøk opptil flere ganger, men det ble bare et hopp på meg fra helikopter, men det var det vi kaller på godt norsk "helt fett!"

Ellers var det masse annen moro de dagene skyene hang lavt. Bare syv min fra hoppfeltet ligger Vangen med alle sine fasiliteter, blant annet kino, disco, og om

kveldene var mange i pianobaren, eller på Pentagon.

Jeg var så heldig og fikk være med på "da eina og da andra og tjo og hei". Litt heimabrygg og snus gjorde susen for en skikkelig byfis... I år skal jeg være på Voss hele sommeren med gjengen og kose meg. Det fins ikke noe festligere enn Voss og Bømoen!

Det begynner med Ekstremsportveko og Trylt som jeg har vært så heldig å få være med å arrangere. Så er det jo bare å hoppe, hoppe og hoppe litt mer...Vi snakkes sikkert på Bømoen!

Ekstremsportveko 2003
22-29. Juni Voss

Base. Downhill Mtb. Fallskjerm. Kajakk. Klatring. Rafting. Paragliding
Konkurranser, Oppvisninger, Konserter, Try-It. For mer info: www.ekstremsportveko.com

base

 billett service.no → www.ekstremsportveko.com

Dum Dum Boys * **Ralph Myerz and the Jack Herren Band** * **Madrugada** * **Surferosa**
Ricochets * **Thulsa Doom** * **El Caco** * **Mohammed** * **Elektro Kompaniet** * **Mindgap** * **Dj Dust** * **Dj Auto** * **Dj Py** * **Dj Leca** * **Dj Cancerboy**

Forsalg av pass og billetter på Posten, Billettservice.no, eller i Festivalteltet fom. 22.juni

Annonse 1/1 side

Oslo FSk

ann kommer fra marianne

Redd deg selv, land inne

DEMO

DET ER TO TING SOM MÅ PRIORITERES VED
EN FALLSKJERMDEMONSTRASJON.
FØRST Å OVERLEVE, SÅ Å LANDE INNE.

KITT **TEKST OG FOTO**
RICK COLLINS **KILDE**

Alle andre vurderinger er sekundære. En erfaren fallskjermhopper bør ha nok kunnskap til å redde sitt eget liv i de fleste situasjoner. Dette etterlater det å lande ved målet som neste prioritet. God skjermhåndtering er forskjellen mellom en god demohopper og en dårlig en.

En virkelig trang demo krever god skjermhåndtering og godt innøvde teknikker. Det er noen grunnleggende regler som kan benyttes på de fleste demoer, og det er også noen veldig grunnleggende feil som kan forårsake en utelanding. To av de mest vanlige er å fly for langt tilbake på en vindfull dag, og å overskyte på en stille dag.

Grunnregelen er å ikke gå bak landingsområdet. Mange nøyaktige landinger har blitt feilslått på grunn av at hopperen har gått medvinds over arenaen, og snudd motvinds over folkemengden – bare for å finne ut at han ikke har fremdrift.

Teknikken med å holde seg foran landingsområdet i forhold til vindretningen må man øve på. Det beste er å gjøre dette ved vanlig hopping på det lokale hoppfeltet. Du kan stille hopp rett foran og litt på siden av målet, og vinkle deg bakover med sideslipping på vindlinjen. Ved vind på omtrent 12 knop og oppover er dette en enkel teknikk, men den krever øvelse. Hvis du derimot skulle finne ut at du har bommet på en finale og befinner deg over hodene på publikum, bruk den samme teknikken for å lande utenfor folkemengden. En lav hookturn med medvinds landing er definitivt ikke å anbefale – heller ikke å lande i folkemengden.

Her er en annen gylden regel: på stille dager, sving inn lavt. Dette betyr ikke en lav hookturn, men en lav sving inn. Det er ganske ubehagelig å stille seg opp motvinds i 200 fot over landingsområdet, for å finne ut at du selv i dyp brems fortsatt har god fremdrift og overskyter målet – eller verre – treffer publikum. I flau vind er det ikke alltid helt nødvendig å ligge helt på vindlinjen. Du kan vurdere å legge finalen diagonalt på arenaen, heller enn rett over. Da kan du få en lenger linje å legge landingen langs.

Denne teknikken er ikke betraktet som vanlig presisjonspraksis. Husk – en lav hookturn eller stall i denne situasjonen kan være farlig. Den eneste løsningen er god skjerm-

kontroll. Du må være fortrolig med å fly inn på halv brems, og i stand til å justere nedsynkingen inn og ut uten å miste kontrollen. Øvelse er nøkkelen. Den klassiske konkurranse presisjonsteknikken og prinsippene passer ikke alltid til demo hopping, men å lære presisjon vil hjelpe deg med å unngå denne type feil ved planlegging av finalen.

Turbulens og termikk

Turbulens kan forårsake at en vinge kolliderer, staller eller uventet sidesliper. Du kan regne med noe turbulens på nesten ethvert demohopp. Bygninger, trær, bakketopper og andre hindringer til luftstrømmen forårsaker det, og det er ingen enkel metode for å håndtere det. Få for vane å sjekke om det finnes objekter som kan skape turbulens, slik at du får en indikasjon på når du kan forvente å treffe den.

Skjermen din kan være mindre påvirket av turbulens med bremsene 25-50% nede. Hvis du får en opplevelse av full skjermkollaps, trekk full brems med en gang for å fylle den igjen.

Opp/nedadgående luftvirvler kan også forårsake problemer, og oppstår spesielt når du kommer bak en større bygning eller en trelinje. Det er oftest forårsaken når retningen eller hastigheten på vinden endres – noen ganger dramatisk – når den treffer en hindring. Det er lite som kan gjøres, uten å

forutse det, og gjøre de nødvendige tilpasningene. Bakkerøyk og vindindikatorer er nyttige for å forutse enten turbulens eller luftvirvler. På en stor stadion kan det være veldig smart å ha et bakkemannskap med røyk på taket, i tillegg til røyk og vindindikatorer ved landingsmålet.

Disse problemene kan oppstå i varierende grad på enhver demo. De er vanligvis ikke et stort problem, selv om løftet som kan skapes fra en varm overflate eller en folkemengde kan gi deg skikkelig humping idet du passerer over dem. Forutse det, bruk bremsene og gjør tilpasninger.

Orientering, trafikk og spotting

Hvis du har gjort de fleste hoppene ved ditt lokale hoppfelt, er det overraskende hvor lett det er å miste orienteringen over et ukjent hoppfelt – spesielt hvis det er over en bykjerne eller et forstadsområde. Det er ikke uvanlig å oppdage at du ikke kan lokalisere landingsområdet rett etter skjermåpning. Forbli rolig. Hold dype brems og gjør et systematisk søk over området. Se hvor andre hoppere flyr. Dette vil gi deg en ide om hvor du skal lete. Den beste måten å unngå problemet på er å være forberedt og å ha en god ide om hvordan området ser ut før du går i flyet. Når dere er på run, se deg godt omkring, og plukk ut gode landemerker før exit.

Et annet vanlig problem, spesielt når uerfarne hoppere er involvert eller demoen er dårlig organisert, er trafikk på finalen. Dette kan utvikle seg til veldig farlige situasjoner, særlig hvis du har alt fokus på landingspunktet.

Problemet starter ofte på finalen, når flere hoppere kommer inn fra forskjellige vinkler og sikter mot det samme målet. Den beste måten å unngå denne situasjonen på er ved god planlegging. For eksempel er det uklart å planlegge et run med fem hoppere inn på et trangt landingsområde fra 2.500 fot. Da er det bedre å planlegge med to eller tre run, eller å gå noe høyere. Kunnskap om hver enkelt hoppers synkehastighet under skjerm bør må også tas med i planleggingen.

Hvis du befinner deg på nivå med andre hoppere kan det bli nødvendig å enten skru seg ned eller snu på front riser til du er langt nok unna dem til å unngå trafikkproblemer på finalen. Husk at en CRW formasjon har forkjørsrett for en enkelt skjerm.

Selv de beste planer kan slå feil, og hvis du hopper nok demoer vil du en eller annen gang oppleve en gal spot. Du kan kanskje redde situasjonen hvis du oppdager det i tide. Hvis du hele tiden er oppmerksom på din posisjon, selv i frittfall, vil du ha en bedre sjanse til å lande inne. Det kan være mulig å tracke til et bedre åpningspunkt, eller å endre åpningshøyden, hvis du oppdager feilen i tide. Vær alltid oppmerksom på andre hoppere som kan tracke mot samme sted.

Hvis spoten er for lang kan det være mulig å fly på brems medvinds til landingsområdet. Dette kan gi deg noe ekstra flytid, og dermed kunne dekke lenger distanse. Husk at det bare hjelper om du flyr medvinds.

Et annet problem er å la oppmerksomheten slippe. Husk at første prioritet er å lande trygt på landingsområdet. Så snart du antar at du ikke kan løse situasjonen, start med å se etter et passende alternativt landingsområde. Du må være spesielt oppmerk-

som på kraftlinjer og biltrafikk. Hvis du ikke kan se noen ledninger, anta at de finnes langs alle veier, og mellom alle hus og bygninger.

Demoeffekter

Bruk av ekstra demoeffekter kan skape nye problemer. Husk å teste alt utstyr på hoppfeltet først – ikke på demoen!

Alt utstyr som skal bæres med på deg må være godt festet. Å holde et flagg eller en streamer i hånden er å invitere til en sammenfiltring med utstyret ditt. Bannere bundet rundt beinet kan løsne i frittfall, eller pakke seg rundt deg under skjerm. Det krever erfaring å gjøre et flagghopp, og hvis det ikke er gjort korrekt mister det sin effekt likevel. I de fleste tilfeller er det mye mer spektakulært å planlegge å vise frem god skjermkontroll enn å vise frem noe som ser ut som vått skittentøy hengende etter beinet.

Røyk kan være spektakulært under skjerm eller i frittfall. Det kan også være farlig. Gamle demohoppere har oftest masse historier om hoppere som har havnet på sykehus med en forbrent fot fra en røykboks. Det har også skjedd ulykker hvor hoved- eller reserveskjermen har filtret seg inn i en beinmontert røykboks. Røyk kan også være en reell fare for piloten og flyet, hvis røykboksen skulle aktiveres for tidlig og inne i flyet.

Mange røyktyper er giftige og farlige å puste inn – inkludert hoppere, piloter eller tilskuere. Det kan også representere en fare å starte en brann i tørt gress.

Pyroteknikk natthlys er også ekstremt farlig. De fleste hendelser med denne typen lys har skjedd på grunn av for dårlig sikring av lyset, siden de lett kan produsere nok varme til å brenne igjennom tykk wire, metall braketter og spesielt klær og hud. Det krever liten fantasi å forestille seg ødeleggelsene et slikt lys kan skape hvis det blir mistet over en folkemengde eller et boligområde.

Vær helt sikker på at du vet hvordan du bruker røyk og lys – eller la være å bruke dem.

Spotting

Dette er en av de viktigste sikkerhetsaspektene ved demoen. Du har ikke bare hopperens sikkerhet å ivareta, du må også ta hensyn til publikum.

Det er mange faktorer å hensynta på demo som ikke er vanlige ved hoppfeltet.

- Er utsprangspunktet over et åpent område og synlige for publikum?
- Har du tatt hensyn til høye åpninger som måtte være planlagt?
- Er det annen lufttrafikk i området?
- Har nødvendige tillatelser blitt innhentet?
- Har du plukket ut alternative landingsområder?
- Har du en alternativ plan dersom du ikke får ønsket høyde?
- Har du kalkulert spotten til å være god for den minste reserveskjermen på løftet?
- Har du brifet piloten? Hvis han ikke er en erfaren hopppilott må denne briefen være temmelig omfattende.
- Har du god nok tid til å kaste drivere? (Husk: når du lager drivere, ikke bruk en kompakt gjenstand som vekt, rullet avis-papir er ideelt)

Å hoppemestre et demohopp kan være en vanskelig oppgave. Det kan også være ganske enkelt, forutsatt at du er godt forberedt og trent på hva du driver med. To drivere kan kastes på første run. Disse bør være laget av forskjellige, klare farger. Hver av dem bør være flerfarget, så de ikke er så lette å miste av syne i en bybakgrunn. Du må følge godt med. Fortell de andre hopperne på løftet hvor de ble kastet og hvor de landet. Hvis du ikke er fornøyd med driverrunet, prøv igjen. Ikke mist – ikke nøl med å avlyse hoppet hvis din vurdering tilsier det. Ikke bli overbevist om å gjennomføre av deltakere

som vil hoppe uavhengig av forholdene. Det kan stå mye på spill.

Å imponere publikum

Kompleks FS hopping imponerer sjelden ikke-hoppere – det er for vanskelig å se. På den annen side, speakere og publikum er ofte ekstatisk hvis de får se en enkel triplane fra 3.000 fot lande midt på T-en.

En exit fra for stor høyde er av liten verdi, hvis du ikke har et stort fly og masse hoppere. Hva publikum setter pris på er ofte en enkel FS formasjon fra noe lavere høyde. En enkel stjerne, bygget sakte så tilskuerne kan se hver enkelt hopper dokke kan være veldig spektakulært. På samme måte er komplekse CRW formasjoner ikke alltid så imponerende som mindre formasjoner bygget i lavere høyde.

Myke, stående landinger midt i målet er et must, og publikum vil alltid applaudere det. Og husk at demoen ikke slutter ved den siste landingen. Du bør ha planlagt hvor hopperne skal møtes for å forlate området, eller for å svare på spørsmål og å signere autografer for barna. Demonstrer gjerne hvordan skjermene pakkes etter hoppet. Pass på at kommentatoren annonserer tid og sted for dette.

Demohopp kan være en veldig morsom del av fallskjermhoppingen. Med god planlegging og forberedelse, og en ansvarlig holdning til vær, kan demohopp bli gjennomført fullstendig trygt for både publikum og hoppere. Erfaring er stikkordet. Nye demohoppere må aldri være redde for å spørre erfarne hoppere om deres meninger. De fleste erfarne hoppere vil være glade for å dele en del av sine erfaringer.

Som demohopper er en representant for fallskjermporten og dine medhoppere. Oppfør deg og kle deg deretter. Husk, du kan bidra til å øke PR verdien og den positive kjennskapen til fallskjermhopping betraktelig!

OFFER

Er du klar for å hoppe stort?

HVA DU MÅ TA HENSYN TIL NÅR GRUPPENE VOKSER. OG LITT OM ORGANISERING, FOKUS OG GOD FLYVING.

KITT **TEKST**
LIGHTLE OG LEICHER **KILDER**
MIKE MC GOWAN, BRUNO BROKKEN
OG NORMAN KENT **FOTO**

Hvor vanskelig kan det være?

En uerfaren hopper ser en gruppe på 30 gamlinger over 40 bruke 20 minutter på å dirdive en fire poengs 30 manna (kanskje ikke det skjer så ofte her på berget for tiden, men la gå). Organisatoren bruker halvparten av de 20 minuttene på å skrike til folk, og i å få dem til å slutte å skravle. Gruppen fleiper med at de ikke vil separere før i 4.200 fot. Ved separasjon ser det ut

til at alle har god plass for skjermåpning, og når hopperne kommer inn for landing er det null trafikkproblemer.

En time senere vises videoen av det suksessfulle hoppet ved baren. Ferskingen tenker "hvis de oldisene kan klare det der uten en seriøs dirdive og ikke noe sikkerhetsprat, hvor vanskelig kan det være?" Han tar ikke hensyn til erfaringsnivået til gruppen. Neste dag blir han bedt med på et formasjons sunsetload. Kanskje konsekvensen blir noen latterkuler i baren, kanskje noe verre.

Mange hoppere blir fornærmet hvis noen forteller dem at "du har ikke erfaring nok til å hoppe den skjermen". De færreste aksepter-

er å bli fortalt at "du er ikke erfaren nok til å delta på denne gruppen". Det er lettere å finne en person som vil la en hopper prøve eller til og med kjøpe en liten skjerm, enn det er å finne en organisator som er villig til å risikere gruppens vrede ved å la en uerfaren bli med. Samme hva, rookie vil sannsynligvis akseptere en invitasjon til å bli med på en større formasjon.

Når er du klar?

Antall hopp bestemmer ikke hva som fungerer på et formasjonshopp. Det er mange variabler som kan gjøre at en uerfaren hopper trygt kan være med på en stor formasjon, eller at han ikke bør være med. Vurder:

- Hvilke frittfall- og skjermferdigheter har gruppen?
- Hva er ditt kunnskapsnivå?
- Hvordan ser landingsområdet ut?
- Tar du sjansen på å feile foran mange mennesker?
- Vil du helst være på et vellykket hopp, eller ønsker du bare å være i luften med mange kropper?

Gruppens ferdigheter

Dette er den viktigste faktoren. En gruppe gode hoppere kan lett bygge en god formasjon og gjøre flere poeng med en fersk B-hopper, og fremdeles ivareta sikkerheten. Forholdet mellom erfarne og mindre erfarne

hoppere er avgjørende både for suksessen og sikkerheten til hoppet.

Vær oppmerksom på erfaringen i basen. Det er ofte fristende å sette de uerfarne hopperne i basen, fordi har klart å fly ut en firer. Hvis exiten sprekker blir alle ventende uten å noe å dokke på. En ukomplett formasjon er ikke bare frustrerende, den kan også være forlig, fordi separasjonen var planlagt for en komplett formasjon.

Erfaring med storformasjonsøxiter er viktig. En exit som blir strukket ut gjør det nødvendig å dive. En uerfaren sen diver kan bli en fare på grunn av den store hastighetsforskjellen mellom diveren og basen. Hvis man er heldig kan den uerfarne hopperen ikke komme ned til formasjonen, eller gå forbi den. Hvis man er mer uheldig kan man få en frittfallkollisjon. Å dive raskt uten å miste syne av hopperne foran har blitt en tapt kunst.

Det er umulig å si for mye om tracking ferdigheter. Separasjon ved skjermåpning er det viktigste å ta hensyn til ved denne typen hopp.

Skjermkjøringsferdigheter er også viktig. Er hopperne på løftet dyktige nok under skjerm til å dele oppmerksomheten sin mellom å holde seg unna andre skjermer og å lande trygt? Er alle kurante nok til å gjøre risersvinger rett etter åpning for å unngå kollisjon? Har alle vurderingsevnen til å vite når de kan lande i gresset foran manifest, og når de må velge et område lenger unna for å unngå trafikkproblemer?

Ditt kunnskapsnivå

Det er opp til deg og organisatoren å bestemme hvem som skal være med på løftet. Hvordan kan du vurdere ditt eget ferdighetsnivå? En tommelfingerregel er å vurdere ferdighetene med mindre grupper. Hvis du er stabilt komfortabel med firer sekvens, er du sannsynligvis klar for å gå på åtter. Tilsvarende, er du komfortabel med flere poengs 20 manna, er du sannsynligvis

også klar for 30 manna. Hvis du kan fly i bare en posisjon er du en av de mindre erfarne på gruppen. Husk å holde et godt forhold mellom mindre erfarne og erfarne hoppere.

Du bør føle deg komfortabel med å dele oppmerksomheten din mellom å se etter andre skjermer og å stille deg opp for landing. Hvis du i separasjonen ender opp i posisjon langt fra ditt favorittlandingsområde, klarer du å fokusere på et alternativt landingsområde, samtidig som du ser opp for andre skjermer? Hvis ikke kan du utvikle tunellssyn på landingsområdet ditt, eller bli så stresset av andre skjermer at du ikke ser grøfta du er i ferd med å lande i.

Landingsområdet

En 30 manna har en tendens til å få landingsområdet til å se dobbelt så fullt ut som en 20 manna. Se etter alternative landingsområder. Hvis du velger et område lenger unna kan du unngå at den uansvarlige hopperen som går for å lande midt på landingsområdet treffer deg.

Vurder vindforholdene. Avhengig av hvilken vei vinden blåser og hvor sterk den er kan oppmerksomheten din om landing måtte endres drastisk. Hvis vinden blåser på tvers av et smalt landingsområde kan det hende du må lande i kryssvind. Alternativt kan du havne i en situasjon hvor du overskyter landingen og lander i trær, eller du ikke kommer frem og treffer et hus. Håndterer du disse vurderingene?

Hvor godt kjent er du med landingsområdet? Vær sikker på å ikke måtte bruke for mye oppmerksomhet på å gjenkjenne det.

Til slutt, vurder en dårlig spot. Forsinkelser i utstabling, venting på floaterne eller at pilotene har problemer med å koordinere seg på run kan forårsake at hele gruppen lander ute. Har du den rette skjermen for å lande på et mindre område?

Feile foran mange

På de fleste større formasjoner er hoppernes

mål å ikke bli nevnt på debriefen. Ønsker du en gang i fremtiden å bli med på de virkelige hotte hoppene ønsker du et rykte om at du finner sloten din raskt, uten å tiltrekke deg oppmerksomhet. Organisatorer og andre i gruppen har en tendens til å huske hvem som gikk lav, docket i feil slot, falt på en annens rygg, eller tok ut basen.

Hvordan kommer jeg på de bra løftene?

Det første du må gjøre er å definere et bra løft. Hvis et bra løft for deg betyr et med god sjanse for suksess, eller et hvor du får anledning til å øve på en spesiell ferdighet krever det noe jobb å komme dit.

Fallskjermhoppere har alle mulige grunner for å være i sporten. Gå i deg selv. Hvis holdningen din er at "jeg går på jobb hele uken, så i helgene gidder jeg ikke betale for at noen skal be meg gjøre noe som helst", kan skje storformasjon ikke er noe for deg.

Spør! Er organisatoren kjent for å lage suksessfulle hopp, eller vil han bare fylle flyet? Er det tid for meningsfull dirdive og debrief?

Avhengig av hvor du hopper; mulighetene for å få erfaring lokalt kan være begrensede. Et godt tips er å reise på storformasjonsleire hvor kjente organisatorer kan gjøre mye mer for ditt rykte og dine ferdigheter enn 100 feilslåtte hopp.

Ha det gøy

Ta hensyn til din motivasjon for å ha lyst til å gå på hoppet. Er sunset 40 manna det du virkelig vil, eller kan du ha det mer morsomt i et tomanna med en venn? Er du komfortabel med landingsområdet? Det er et uendelig antall morsomme ting å gjøre på et hopp. Vær sikker på at gruppen du hopper med passer deg.

En gruppe med mye erfaring kan få en formasjon til å se enkel ut. Det betyr ikke at en ferskere hopper kan bli med og gjøre det samme.

Den beste måten å utvikle godt rykte på er å alltid være på plassen din, uten å tiltrekke deg oppmerksomhet. Er du klar for å risikere ryktet ditt på et løft du ikke er klar for?

Å komme inn – fly storformasjoner

På mindre sekvenshopp som firere gjør hopperne lite eller ingen diving for å komme til formasjonen. På større formasjoner derimot må hopperne være i stand til å dive nøyaktig og trygt for å komme ned til gruppen. På storformasjoner øker sjansene for frittfallkollisjoner – for ikke å snakke om sjansene for funnel, hvor en dårlig docking fører til at hele formasjonen kollapser.

Hopperne kan øke sjansene for et smooth, sikkert og morsomt hopp i hver fase av hoppet:

- Delta på organisert dirdive
- Gjennomgå dirdiven mentalt
- Gjøre en god exit
- Gjøre en kontrollert swoop
- Stoppe swoopet
- Gjøre en smooth finale
- Fly med formasjonen etter docking

Organisert dirdive

Tenk på dirdiven med gruppen som en generalprøve. Alle må være der, og alle må kjenne sin rolle. Det betyr at alle må være komfortable med sin plass og kompetente til å fly den.

Ingen bør snakke når organisatoren snakker. Faktisk er det best å ikke si noe hvis ikke han stiller spørsmål. Et unntak vil være hvis en hopper ikke er erfaren nok til å fly sin tildelte plass. Vanligvis spør organisatoren om alle føler seg vel med plassen sin. Det er nå det er tid for å si i fra! Det er bedre å fly en enkel plass og garantere suksess enn å gjøre det dårlig i en vanskeligere plass og ødelegge for alle. Fly de vanskelige posisjonene på mindre formasjoner før du prøver dem på storformasjoner.

Det er også nå man må identifisere

trafikkproblemer, exitrekkefølge og hoppdressfarger. Når alle har gjennomgått poengene vil organisatoren gi mer detaljerte instruksjoner om exiten, pieceflyvingsteknikker, opprettholdelse av fallhastighet, keyer og separasjonshøyde. Den siste fasen er å gå igjennom hoppet med utstyr, så alle kan se fargene på de personene man skal følge og docke på. Nå er det også bra å skape et mentalt bilde av hvor du skal fly inn til formasjonen.

Mental dirdive

Etter den organiserte dirdiven, gå over hoppet i hodet inntil du er sikker på at du har det klart. Ta en pause før du må sæle på. Det er viktig å både kjenne hoppet og å slappe av og la hoppet gli inn i underbevisstheten.

Øv mentalt i flyet flere ganger fra takeoff til du er på run. For de fleste morohopp holdt det med tre eller fire mentale dirdive i flyet. En gang etter takeoff og du er krokett løs, en gang før du tar på hjelmen og brillene, og kanskje en gang til rett etterpå, og en gang når flyet går på run. Ikke gjennomgå hoppet rett før exit. Da bør du stole på hukommelsen og ferdighetene dine.

God exit

En exit kan gjøre hele forskjellen på et godt eller dårlig hopp. Hvis basen flyr av i rett tid og med god kontroll har man stor sjanse for suksess. Noen hoppere blir for gira før exit, og de blir for aggressive. De fleste exiter krever ikke masse krefter, bare koordinerte bevegelser og en ivrig, men kontrollert innstilling. Når du stiller opp, trekk et eller to dype pust for å slappe av og få mer oksygen til hjernen. Så, konsentrer deg om og nyt en god exit.

Kontrollert swoop

Så snart alle floatere og diverse er i luften må de gå direkte for sine sektorer, mens de ser etter andre hoppere på veien. Hvis du tenker på formasjonen som en stor klokke, vil en sektor utgjøre et kvarter. Plasseringen av sektoren i forhold til flyet bestemmer hopperens dive vinkel. Hvis sektoren er på den nærmeste siden av formasjonen må han dive i en brattere vinkel enn om sektoren er på den borteste siden, fordi han har mindre horisontal distanse å dekke. Hvis du dirdivet dette riktig skulle du være i stand til å finne den personen som docker foran deg og følge den personen til din del av formasjonen.

Diverse bruker forskjellige grader av delta stilling: beina strukket og fra hverandre, og armene strukket bakover i omtrent 45 graders vinkel til kroppen. Senere diverse bruker brattere dive i starten, men bare lenge nok til å ta igjen hoppere foran dem.

Diving er gøy, men kan drepe. Du bør bare sjeldent bruke et headdown stup, fordi du ikke kan se formasjonen eller andre diverse mens du er i denne stillingen, og du kan nå hastigheter opp i 300 km/t. En kollisjon kan være alvorlig, eller dødelig. Selv på dagens verdensrekordhopp behøver hoppere sjeldent sånne stup, fordi alle flyene setter alle ut i luften samtidig, og de følger hverandre i tur og orden.

Når du er i delta kan du variere vinkelen din mot formasjonen. Får å endre kurs for eksempel til høyre, bøy hodet og overkroppen til høyre. Du kan også strekke ut høyre arm fra siden din for å fange mer luft, men vær forsiktig med å overdrive så du ikke kommer ut av posisjon.

Følg med på personer du følger, men også hvor langt fra – horisontalt og vertikalt – for-

masjonen du er. Hvis den horisontale avstanden er for stor kan du få mer løft ved å rulle skuldrene forover og presse ned med hendene og armene. Du kan også senke haken litt, men hold øye med formasjonen. Dette gir en maks track, med god horisontal hastighet. En hopper i maks track må bremse opp i god tid før oppstilling til finale og docking.

Divere som er for nær formasjonen horisontalt, men for høy vertikalt, kan ganske enkelt presse hardt, etter å ha sjekket for hoppere under seg. Forsøk å justere divet ditt tidlig for å unngå å komme i denne posisjonen. Å synke bratt rett ovenfra går sakte og holder deg utenfor andres synsvinkel. Husk å slappe av i pressen for å slutte å synke før du havner under din ideelle posisjon.

Stoppe swoopet

Det krever litt øvelse å gjenkjenne når du skal stoppe å dive, men du bør ha stoppet helt før du er på finale. Når du nærmer deg hva enkelte organisatorer kaller rød sone, eller de syv til ti siste meterne inn til formasjonen, spre armer og ben godt fra hverandre og press ned mot den relative vinden for å stoppe farten fra divet. Denne teknikken er nesten identisk til stigestillingen man bruker hvis man er lav. I begge tilfeller retarderer du på den relative vinden.

Manøvrer på plass for en flat finale. En flat finale på level er best, spesielt med dagens storformasjoner hvor mange hoppere bare har ett grep på en weedwhacker eller linje som er festet på baseformasjonen. Å docke på en whacker 30 cm for høyt vil sende en bølge igjennom formasjonen, og ganske sikkert skape problemer.

La oss si at du har gjort dette korrekt og har en angrepvinkel som er omtrent fem meter ute og 60 cm oppe. For uerfarne hoppere er dette temmelig bra. For erfarne hoppere er 30 cm oppe bedre.

Uerfarne hoppere som starter finalen på

level eller litt under vil ofte streve med å holde seg oppe, og ligge å vaske foran plassen sin. Sånn er det lett å gli under formasjonen. På den annen side er det stor sjanse for at en annen hopper på finale kunne fly under deg og ta luften din hvis du er mer enn 30-60 cm høyere enn formasjonen. Eller du kan ende opp med å skli over en annen person selv. Forsøk å opparbeide deg erfaring nok til å klare å komme inn på level.

Smooth finale

Når du er fem meter ute og 60 cm oppe er du klar for å skli inn mot grepene dine. Still opp foran sloten din, og strekk ut bena nok til å fortsette på en rett linje mot den. Behold gangtempo til du kommer frem til grepet, stopp på plassen din, helt på nivå med formasjonen.

Når du beveger deg mot formasjonen, føl på hva bena dine gjør. De bør ikke stikke rett ut, men presse mykt mot vinden bak. Hvis du behøver litt mer fart, strekk dem ut litt mer. Hvis du behøver å bremse ned, trekk dem litt opp for å dempe farten.

Erfarne formasjonshoppere overdriver ingen bevegelser eller korreksjoner på finalen. Overdrevene bevegelser kan forårsake at de sklir sidelengs eller faller ut av plassen sin. Forsiktig. Gli mykt og ikke for raskt inntil du er noen få centimeter fra grepene og på nivå med formasjonen. Fly hele kroppen inn til plassen før du tar grepet. Plasser hendene på de bestemte grepene uten å grabbe hardt. Det vil skape press i hele formasjonen.

Fly med formasjonen

Yiha – du er inne! Ikke ta feiringen nå. Formasjonen vil ikke fly av seg selv. Alle må hjelpe til. Slapp av litt, men legg på litt press på leggene for å ta presset av formasjonen. Se over formasjonen for å være sikker på at du faller på nivå med hopperne på den andre siden. Hvis den andre siden begynner å synke, press litt. Hvis den stiger, flat ut litt.

Formasjonen blir ett stort system. Alle ser og føler hva alle andre gjør. Det er elektrisk!

Berging

Hvis du går lav (en meter eller mer), flytt deg vekk fra formasjonen og snu deg med siden til den. Mens du holder øye med formasjonen, bøy holdet og spre armer og ben ut så langt som mulig for å få en flat stilling. Press ned mot luften så mye du kan, med fokus på å presse med overarmer og hoppen av lårene og føttene. Stram magemusklene hvis du må. Hold denne stillingen inntil du er tilstrekkelig høyt i forhold til formasjonen til å gjøre en ny, god finale.

For å bremse ned ekstra foroverhastighet fra divet ditt, strekk armene foran deg og senk knærne. Ikke slipp ned føttene, idet du da kan ende sittende oppe eller vippe bakover. På finale, brems forsiktig ved å trekke opp føttene og leggene.

Flere andre ting kan hjelpe deg til å fly smooth og trygt:

- Tenk sikkerhet først og ego sist. Ikke gå på storformasjoner hvis du vet du ikke er klar. Se opp for andre folk på himmelen. Ikke skli over på andres vei til formasjonen. Track som en gal. Se deg rundt og gjør waveoff før du trekker.
- Få en trener heller enn å fomle rundt i luften med andre uerfarne hoppere. Reise på basics leire og boogier. Hopp med organisatorer.
- Slapp av! Det at du lærer behøver ikke bety at du ikke kan slappe av å ha det gøy.
- Ikke ha hastverk. Du kan ikke gå fra elevtilværelse til 16 manna hopper over natten. Husk – sakte er raskt. Og du kan aldri spørre for mange spørsmål.

Swooping er bare ett aspekt ved fall-skjermhopping du kan lære. Få deg det rette utstyret, hør på instruktører og planlegg masse hopp for å nivået du ønsker. De samme reglene gjelder for 12 manna som 100 manna, så jobb hardt – du vil komme dit!

Har du erfaring med storformasjonsexiter?
Hvis exiten blir strukket ut, klarer du å dive trygt
den lange veien ned til formasjonen?

Vilt og vakkert

(med Ville Vidar og Wings)

DET VAR I DE HERRENS GLADE DAGER I MARS 2003 AT FIRE ROOKIES HADDE TATT DET STORE STEG OG DRATT PÅ PILGRIMSFERD TIL FALLSKJERMSPORTENS MEKKA; DELAND.

PER ERLEND "PIPP"
SJØBERG **TEKST**
GUS WING **FOTO**

De fire var Kakk, Pettersen with 2 t's, Ville Vidar (with one d) og Pipp. Alle sammen fikk sine spesielle minner fra en i utgangspunktet ordinær tur som mange lekne nordmenn har gjort før dem.

Kakk's topplokk skyr sola mer enn fanden selv og fikk den røde skallen i hele Florida. Hvert eneste fornøyseshus i Amsterdam's Red Light District ville vært misunnelig på all den rødfargen som skinte ut fra kun ei pære... Pettersen with 2 t's (blir fort veldig internasjonal - bare prøv å si "hei" på engelsk til gutten når du ser ham på et hoppfelt i sommer) syntes det var for gæli å betale dyre forsikringspremier uten å få noe igjen, så han knakk like så godt ankel. Og oss leserne imellom var det ikke engang i landinga – han venta til skjermen var ferdig pakka sammen og det i utgangspunktet bare var å rusle trygt tilbake til brakka... Pipp prøvde så godt han kunne å kopiere Pettersen with 2 t's og klarte det – nesten. Siden rullebanen var ledig, måtte jo den selvfølgelig testes ut. Men det er bare å slå fast en gang for alle; buklanding på asfalt uten fly er ikke å anbefale! Resultatet var et par sting på riggen. Ikke værst – når den ble hentet på fabrikken et par dager i forveien.

Ville Vidar with one d (gutten har for det meste konsentrert seg om de lydene vi bruker her hjemme på bjerget, men jaggu var han ikke kar om å snappe opp Pettersen with 2 t's frase og nærmest videreutvikle den) skulle vise seg å få den heftigste opplevelsen og samtidig komme uskadd

fra den. Ganske typisk i grunn, når gutten hadde færrest hopp av oss alle. Uansett; rookie'n hadde lyst på et minne fra turen og kontaktet en av gutta med stor G når det gjelder filming, guru'n Gus Wings. Som sagt, som gjort – Gus'n tok oppdraget og lovet å ordne noen bilder. Mens Twin Otter'n sirklet seg oppover mot full høyde og Vår Herre, tok Gus en prat med piloten. Og siden Ville Vidar with one d hadde vært opptatt med helt andre ting enn å utvide ordforrådet i løpet av turen, hadde han heller ingen som helst anelse om hva som snart skulle skje. Gus hadde nemlig ordna det slik at han og Ville Vidar skulle sist ut av flyet, og så langt var alt helt greit. Det ble også exit'n (denne gangen). Så begynner ting å skje; for MENS Ville Vidar ramler i fritt fall etter guru'n Gus så godt han kan (og samtidig som han smiler sitt nordlandske smil som er vanskelig å gjengi med ord...), oppdager han plutselig at Twin Otter'n er på vei og vil forbi – på vei rett NED mot Moder Jord! Og mens hodet til Ville Vidar fylles opp av teorier fra ungdomsskolens dager med x'er og y'er og Newtons lover fra 1600-tallet om gravitasjon, der ingen ting ser ut til å henge på greip lenger, forsvinner flyet forbi og under den mest forvirra skydiver'n sør for Nordkapp. Og de største glisene på DeLand? Riktig – Gus'n og hans cowboy-pilot. Det ble forsøkt å ta bilde av glisene, men det var umulig. Man klarte rett og slett ikke å se hvor de slutta...

Annonse
1/1 side

Para Gear mangler

Skjermkjøring

NÅR JEG LÅ I SYKESENGEN TIDLIGERE I VÅR, FILOSOFERTE JEG LITT OVER UTDANNINGEN PÅ SKJERMKJØRING I NORGE. JEG VET AT DET SKJER TING I FORBUNDET I DISSE DAGER, OG DET ER BRA, FOR UTDANNELSEN HAR BÅDE VÆRT UFULLSTENDIG OG MANGLENDE.

ENDRE JACOBSEN **TEKST**
TROND BOLSTAD **FOTO**

Av formell utdanning har det eneste tilbudet vært en og en halv time av grunnkurset. Her har det meste av fokuset ligget på innkjøringsmønster og lite på skjermforståelse. Nå må jeg ikke misforstås ved at dere tror jeg legger skylden for min hendelse på forbund eller andre. Med nærmere 4.000 hopp har jeg meg selv å skylde på for det som skjedde, men det jeg ønsker er å legge mer fokus på skjermkjøring. 60 prosent av alle uhell skjer under skjerm samtidig som skjermkjøring for meg er med på å gjøre opplevelsen av å hoppe fallskjerm ennå større.

I forrige sommer ble det en trend å trekke i 10.000 fot på Voss, gjerne sammen med andre. Vi testet ut skjermene våre og ble mer

kjent med dem ved å trekke i både fremre og bakre løftestropper, både med og uten bremsen satt. Vi prøvde ut hvordan skjermen reagerte på inputs med styresnorene, både med en av gangen og hvordan flaren var med begge. Hvor mange sliter vel ikke med akkurat dette i landingen. Hvorfor teste ting en gang i løpet av et hopp når du har uendelige muligheter.

Vi testet også hvordan skjermene var å fly på dyp brems. På den måten kan man foreta såkalte "flate svinger" ved at skjermen stuper mindre, noe som kan være bra i situasjoner hvor man befinner seg medvinds i for lav høyde. Med en flat sving kan man da komme seg mer motvinds i landingen uten å svinge seg i bakken. Målet med å teste ut skjermen sin i god høyde trenger ikke være å foreta radikale landinger med bruk av fremre løfte-

stropper, men det vil i alle situasjoner være gunstig å kjenne skjermen sin og dens begrensninger. Denne uttestingen bør skje i god høyde og i god avstand fra andre hoppere. Det er derfor vi trakk skjerm i god høyde. På et vanlig hopp hvor man trekker i 2.500 fot, har man hverken tid eller mulighet til å gjøre dette uten å miste kontrollen på de andre 20 hopperne på runet. Da har man nok med å observere hva andre foretar seg og planlegge sin egen landing. Det er i hvertfall hva jeg pleier å bruke tiden til.

De gangene det er høye skyer på himmelen er det ennå mer spennende å fly skjermen sin i ytterkant av disse. Skyene blir som myke fjell man kan følge. Ved bare vektforsyning i seletøyet til en av sidene kan en fly etter hverandre og "jakte" på hverandre. Da opplever man fort hvordan wingloadingen påvirk-

er skjermens evne til å holde seg oppe i forhold til andre hoppere med annen wingloading. Selvfølgelig må man avtale med piloter, hoppfeltleder og hoppmester før man trekker høyt, slik at de vet for eksempel hvor mange skjerm som dukker opp. Det er ikke lett å se en skjerm som henger i 10.000 fot fra bakken.

Mye av det jeg har nevnt nå, kommer med i den nye progresjonsplanen for A-hoppere frem til B-sertifikat, og det er kjempebra. Min oppfordring gjelder til dere som allerede har B-sertifikat eller høyere; Trekk høyt sammen med noen kompis, test ut skjermene deres og ikke vær redd for å spørre andre om råd. Skjermkjøring er noe av det morsomste ved fallskjermhoppingen.

Ha en god skjermflygningssommer

PD's swoopingteamtrener på DeLand før en konkurranse.

SIKKERHETS- OG UTDANNINGSKOMITEEN
ARRANGERTE HELGEN 23.-35. MAI PÅ PÅ RIKSSEN-
TERET ET INSTRUKTØRSEMINAR I SKJERMKJØRING.

Skjermkjøring – instruktørseminar

KNUT MAGNE EKERHOVD TEKST

Bakgrunnen for seminaret var de mange hendelsene etter dårlig skjermkontroll og – forståelse vi opplevde våren 2002. I og med at mange av disse hendelsene omfattet hoppere med 100-400 hopps erfaring, anså SU at en i tillegg til begrensninger i maks tillatt vingbelastning, også måtte treffe tiltak for å øke skjermforståelsen.

Fra og med 01.05.03 skal hver enkelt klubb tilby nyutdannede selvstendige hoppere videreutdanning i skjermkjøring, skjermforståelse og sikkerhet under fritt fall hopp-

ing. Utdanningen er formalisert i Standardiseringsdirektiv for A-sertifikat. Utdanningen er obligatorisk for utstedelse av B-sertifikat. Utdanningen består av 10 hopp, hvorav 5 hopp bestående av nye oppgaver og opplæring i skjermkjøring.

F/NLF har dessverre hatt en svak tradisjon for planlegging og evaluering av prestasjoner under skjerm. Ved for eksempel grunnkurs, hoppmesterutdanning eller vanlig treningshopping har vi vært veldig fokuserte på utsprang og fallstilling. De siste årene har hoppere på lavere og lavere erfaringsnivå tatt i bruk mer avanserte og effektive hoved-

skjerner. Vi har i liten grad endret grunnutdanningen for å tilpasse den til at våre hoppere har tatt i bruk mer moderne hovedskjerner.p

Med denne bakgrunnen valgte SU å kalle inn en instruktør fra hver klubb. De som møtte på skjermseminaret fikk lære hvordan en kan strukturere både innlæring og evaluering av hopperes prestasjoner i landing og innflygning. Kjernen i det stoffet som Scott Miller presenterte er at en må legge en plan for å kunne lære hva som kan forbedres. Dette er for så vidt noe vi har gjort i mange år, men bare på fritt fall delen av hoppet.

Deltagerne på seminaret lærte også mye i forhold til egne prestasjoner. Mitt inntrykk er at alle deltagerne ble mer bevisst på hvordan en kan evaluere og forbedre egne landinger og innflygning. Et av de viktigste poeng Scott Miller presenterte var at for å lære å swoope langt, bør en først beherske lavhastighets landing, for eksempel landing på halv brems.

Deltagerne fra seminaret bør brukes til å overføre sin kunnskap, først og fremst til de andre instruktører i klubben som skal lede gjennomføringen av hopp på progresjonsplanen for A-sertifikat.

Arizona Airspeed

JA, JEG SKAL INNRØMME AT NAVNET ER FORFERDELIG AMERIKANSK, OG DET KAN SKREMME ENHVER MED BENA GODT PLANTET PÅ JORDEN FRA Å MELDE SEG PÅ I FRYKT FOR AT HELE OPPLEGGET ER EN KLISJÉ-CAMP I VÆRSTE AMERIKANSKE ÅND.

Ultimate 4-way skills Camp

DEREK BROUGHTON **TEKST**
MICHAEL MCGOWAN **FOTO**

Nå har det seg slik at jeg ikke foretrekker å ha bena godt plantet på bakken, jeg liker bedre å ha de høyt over bakken, og det fikk jeg anledning til på campet. I tillegg hadde jeg lyst til å prøve noe nytt siden jeg allerede har vært på basic og advanced basic med Norgies.

Campet er delt i to deler hver på fire dager, med en hviledag mellom. Deltakerene kan enten være med på første del, andre del eller som meg begge delene. Dagsrytmen bestod i at vi møtte klokka sju for litt tøyning etterfulgt av et lite foredrag over "dagens emne", et område ved firerhopping det skulle fokuseres ekstra på denne dagen. Dette var temaer som for eksempel "preforming at

your best", "piece-flying" og "competition preparation". Etter dette var det hopping slag i slag fram til fem. Da avsluttet campet for dagen, og de ivrigste av oss "koblet av" med litt freeflying frem til sunset.

Den første dagen ble vi delt i grupper på tre, og hoppet så FS-4 med en fra Airspeed, eller en tidligere Airspeedhopper (med andre ord en 19-21 poengs hopper som vet hva han holder på med) som fjerdemann. Alle hoppene blir filmet og debriefet. Hvert hopp ble gjort to ganger. Den treneren man får tildelt har man i to dager. Så ble det rokkert rundt på trenere, og i noen tilfeller gruppene hvis det viste seg nødvendig. Det var lagt opp til åtte hopp om dagen, men hvis en gruppe ville kunne de gjøre flere og gå på 40 – 20 – 40 – 20 minutter syklus. Når manifest på Skydive Arizona har lovet en syklus, ja da får

du den syklusen. Nå og da ble det derfor sendt opp en Super Otter med fem hoppere, eller kanskje sju hvis det var et par andre løse fugler i tillegg... Det tar ikke lange tiden å komme opp til 13 høyde med nesten tomt fly! På grunn av det store tempoet, grundig debriefing og planlegging av hoppene, var pakker et must. Jeg tror faktisk samtlige deltakere brukte pakker, og pakkerene gned seg i hendene...

Etter fire dager var det lagt inn en fridag og Airspeed nektet å hoppe med oss selv om vi tryglet på våre knær. Det er imidlertid ikke så mye annet å gjøre i Eloy enn å hoppe, så jeg startet dagen med et ballonghopp fra 5000 fot med noen venner jeg hadde fått på campet. Ballonghopp er noe du kan gjøre hver morgen i Arizona, bare det er minimum fire som er med. En vidunderlig følelse, og

Ønsker du mer informasjon om Airspeeds 4-way camp kan du finne det på deres hjemmeside: www.airspeed.org, og har du spørsmål er de glade for å svare på mail. (Jeg tror jeg sendte 15-20 mail før jeg endelig meldte meg på...)

mye tryggere enn BASE. Etter dette var det tilbake til fly og å kjøre et rolig tempo så man i alle fall fikk ladet opp litt til de neste fire dagene. Når datoene for campet ble bestemt, sørget arrangørene for å at de to siste dagene var lagt samtidig som tredje runde i Southwest Skydiving League (en cup som foregår på hoppfelt og mellom lag i de sørvestlige statene). Alle gruppene fikk nå anledning til å måle krefter mot hverandre og andre lag, som for eksempel det sveitsiske landslaget Endevour. Tiden var inne for å vise hva vi hadde lært den siste uken. Dessverre begynte det å blåse så kraftig den første dagen at vi ikke fikk gjort flere enn tre runder, men under all ventingen dro Dan B. C., grunnleggeren av Airspeed, alle med på en kryperkonkurranse med

dømming og premier, så vi fikk tiden til å gå. Dagen etter var vinden mer lunefull igjen, og vi fikk hoppet de siste seks rundene (av en eller annen grunn hoppet vi bare de seks første). Selv var jeg på et lag vi fant det naturlig å kalle World Piece fordi vi hadde fem (med kameramann) forskjellige nasjoner representert i laget. Vi presterte over våre forventninger og var svært fornøyd med snittet. Dette var min tredje konkurranse, og igjen fikk jeg bekreftet at konkurransehopping er noe av den kuleste hoppingen som fins. Med det ønsker jeg alle en god sommer og oppfordrer alle med B-sert eller høyere til å få i gang et lag og stille til NM! Så kan vi gjøre dette til et minneverdig NM med masse spenning og moro.

1/1 side annonse

sky design

Mangler fra Marianne

Margrethe fant plassen sin, og Kari gjør seg så stor hun klarer.

Hva skjer'a?

En solskinnshistorie fra Basic påsken 2003!

23 nordmenn og en columbianer – Juhuu! We did it!

I nattens mulm og mørke kom rampeguttene frem!

ANNIKEN RONÆSS **TEKST**
LARS ERIK SIVERTSEN, TORE
BUER, LINA PEDERSEN **FOTO**

Det å ta med rigger på fly, både som håndbagasje og innsjekket bagasje, viste seg å være noe mer kinkig enn det har vært før. Undertegnede ble omringet av fire menn med pistol for sjefen for North West Airlines godkjente at jeg kunne ta med riggen på flyet. "Og hva er den EGENTLIGE grunnen til at du vil ha med fall-skjermen på flyet da?" Men alle riggene kom gjennom sikkerhet-sk kontrollen uten å bli åpnet... pjuu-uh!

Vel fremme i Orlando og tre av jentene, Lina, Margrethe og Anniken ble gjenglemt på flyplassen uten kart eller andre hjelpemidler til å finne frem til Solly's hus, men vi fant frem vi! Ved god hjelp av en rastamann som syntes det var svært

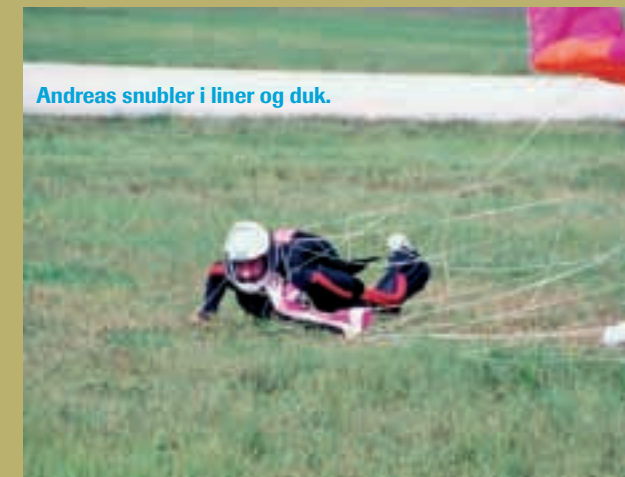
så hyggelig å få besøk av tre norske jenter i campingvogna si kl 03.00 på natta.

Vi hadde en knall tur! Solen skinte fra dag en! Og til tider stekte den hett. Flere av oss bannet over hvor teit det var med svart hoppdress! Noen utelander ble det, tross forsikringer om at på DeLand har de aaaldri utelander. Jada... flere deltagere fikk testet tevasene i sumpen rundt hoppfeltet. Noen av de siste hoppene på leiren ble satt av til forsøk på en stor formasjon. På det første forsøket ble noen litt ivrige (ivrig vinking fra leirens yngste deltager for å vise vei til slotten...), noen fant ikke plassen sin mens andre gikk lav. Men vi prøvde igjen og da gjorde alle som de skulle og vi fikk bygd en 24 manns! Kjempegøy!

Kveldene gikk med til å forandre på skilten rundt om kring i DeLand, spise vodka-melon, fly i vind-tunnelen, og en og annen øl ble det også.

Tusen takk til Solly for lån av bolig! Knall med eget hus med svømmebasseng! Og tusen takk til Lise og Pål for flott opplegg og mye ny lærdom innabords! Jeg gleder meg i alle fall veldig til sesongen starter her i Norge, med mange nye lekekamerater!

Årets deltagere var: Margrethe Antonsen, Pål Arvei, Jens Arvei, Erik Bie, Håkon Haukabø, Cato Jokstad, Andreas Knutsen, Linn Ludvigsen, Harald Nilsen, Karen Ommundsen, Stian Overaa, Lina Pedersen, Michael Reiertsen, Anniken Ronæss, Erling Sagen, Mikjel Skurdal, Kjell Inge Tangedal, Kari Traa, og Linn Årseth. Lise og Pål fikk hjelp av eminente hjelpeinstruktører: Tore Buer, Øyvind Buer, Nicolai Nansen, Pablo, Ditta, Ole Petter Hjellev og Kristin Opøien.

Andreas snubler i liner og duk.

Ready, set, go og presentér!
Erling hadde med seg en liten
bit Norge – Mariusluen var net
ørene til solen tok over.

EN FLOTT GJENG PÅ 19 STYKKER DRO OVER
TIL DELAND I PÅSKEN FOR Å FORBEDRE OG
Å NYANSKAFTE FS-FERDIGHETER.

Chestturns og knesvinger
– vi smiler og er blide likavel!

Kasse!

Pablo var
hjelpeinstruktør på
leiren. Humørsprederen
fra Columbia vil være på
Æra i juni for å hoppe
FS instruksjon.

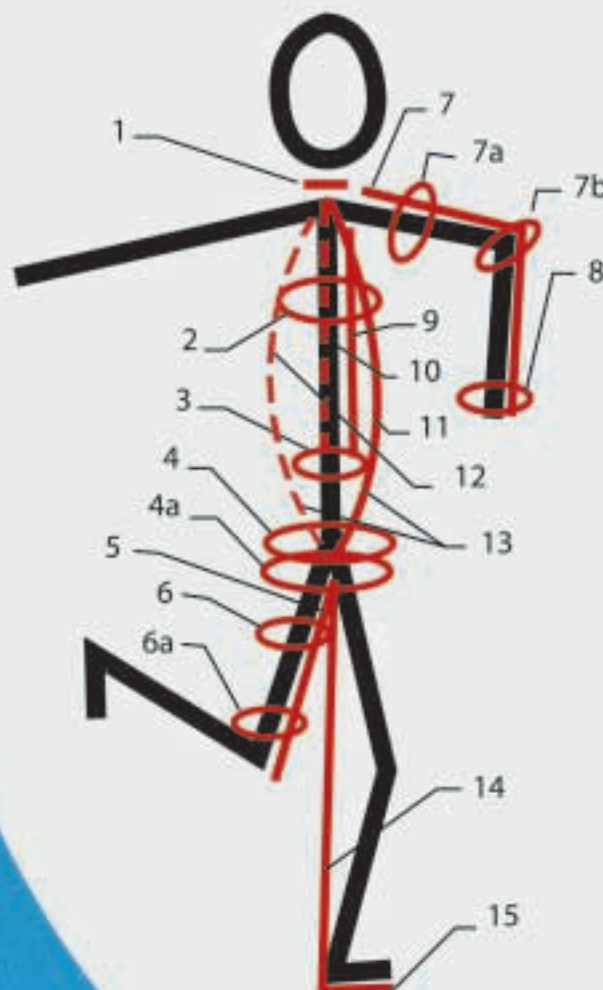

Øyvind og Tore var supre hjelpeinstruktører!

Forbundet ved landslaget har holdt basicsleire siden 1989, alle på DeLand i Florida. Flere hundre nordmenn har vært igjennom leiren. Geir Krane har deltatt på flest med hele seks leire. Han var med i år også! Pål K har 11, som deltagert og instruktør. I år ble det holdt fire basicer og 53 nordmenn deltok. Formålet med Basicsleire har vært å ha et utdanningstilbud til norske hoppere som vil lære det siste innen basic FS og det siste innen pieceflyving. Eventuelt overskudd av leirene går inn i driften av landslaget. Basics 2004 går i påsken, uke 15 og 16. Advanced Basics går i uke 6 og 7.

MÅLESKJEMA HOPPDRESS

1	skulder ↔ skulder	_____	cm
2	rundt bryst	_____	cm
3	rundt midje	_____	cm
4	rundt hofte	_____	cm
4a	rundt hofte (jente)	_____	cm
5	skritt ↔ midt på kne	_____	cm
6	rundt tykkåret	_____	cm
6a	rett over kne	_____	cm
7	skulder ↔ håndledd	_____	cm
7a	biceps	_____	cm
7b	albue	_____	cm
8	håndledd	_____	cm
9	armhule ↔ midje	_____	cm
10	nakke ↔ midje	_____	cm
11	skritt ↔ hals	_____	cm
12	skritt ↔ nakke	_____	cm
13	hals ↔ skritt ↔ nakke	_____	cm
14	skritt ↔ gulv	_____	cm
15	skotupp ↔ hæl	_____	cm
16	høyde	_____	cm
17	vekt	_____	kg
18	gutt/jente	_____	
19	bestillingsdato	_____	

farger nylonstoff: hvit, lys grå, gul, orange, rød, blåturkis, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongebå, marine, svart.

farger bomull: hvit, gul, grønturkis, rød, magenta (sterk rosa), burgunder, lys lilla, lys kongebå, marine, svart

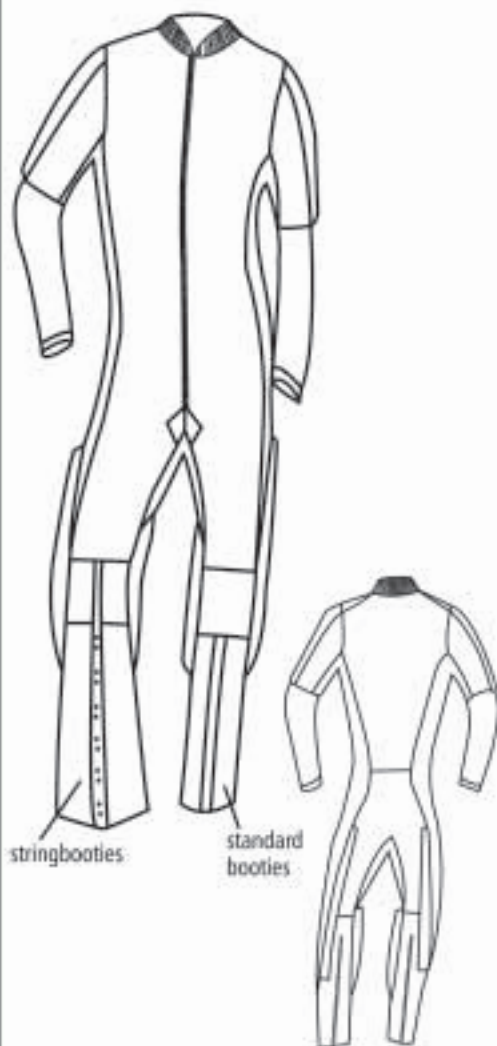
farger spandex: hvit, lys grå, mørk grå, gul, sennep, rød, burgunder, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongebå, marine, svart

Når du tar målene bør du ha på deg det du vanligvis har under hoppdressen på sommeren. Husk at dressen blir lik de målene du oppgir - ferdig sydd.

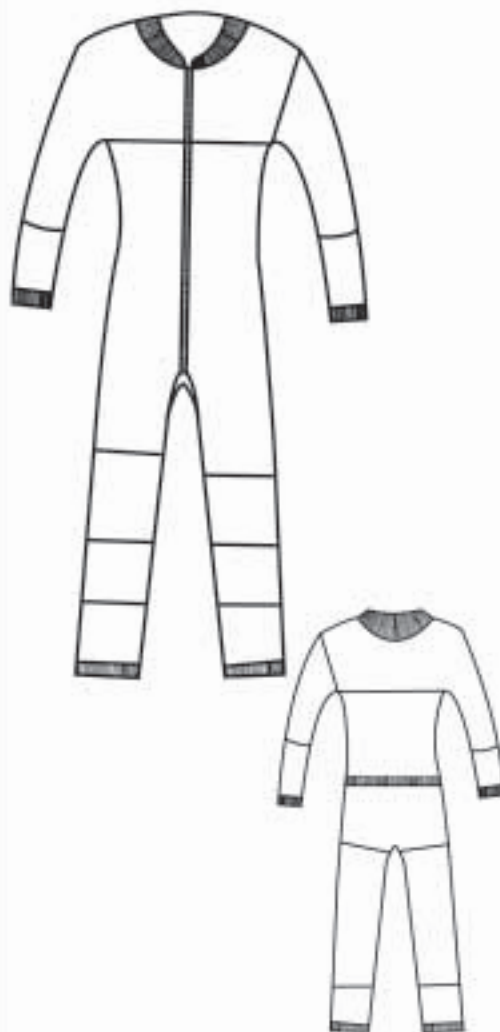
SD COLLECTION

FS-DRESS

FF-DRESS

JEG BESTILLER HERVED:

HOPPDRESS

PRIS

- ☐ slick suit
- ☐ nylonfront 2.050,-
- ☐ bomullsfront 2.050,-
- ☐ bomulldress 2.170,-
- ☐ lett type boogieutgave 2.170,-
- ☐ kameradress
- ☐ big wing 2.150,-
- ☐ small wing 2.030,-
- ☐ freetly dress 2.210,-
- ☐ blyvest (3 kg. m/ekstra lommer) 720,-
- ☐ varmetight (polartech powerstretch) 720,-

EKSTRAUTSTYR

- ☐ forsterket kne 95,-
- ☐ polstret kne (med varmestoff) 160,-
- ☐ lag grep (ben grep) 205,-
- ☐ dobbel armgrep 110,-
- ☐ booties (standard) 440,-
- ☐ stringbooties (standard) 560,-
- ☐ stringbooties (med regulering) 670,-

PRIS

- ☐ pynte- og forsterkningsbånd 135,-
- ☐ slider holder 60,-
- ☐ dobbel nylonfront (lyse farger) 280,-
- ☐ løs varmhals "smekke" 265,-

FARGER

front: _____
 ben: _____
 rumpe: _____
 spandex sider: _____
 spandex rygg: _____
 spandex skritt: _____
 arm ytters: _____ ☐ bomull ☐ spandex
 forsterkningsbånd: _____
 grep/vinge: _____

Prisene er inklusive moms.

☐ Jeg ønsker å betale i oppkrav (+ porto) ☐ Jeg ønsker å betale med kredittkort (+ porto)

☐ VISA kortnummer: _____ Utløpsdato: _____
☐ Euro/Mastercard kortnummer: _____ Utløpsdato: _____

Navn: _____

Adresse: _____

Postnummer: _____ Poststedsted: _____

Telefon: _____ Mobil: _____

MAIL BESTILLING TIL:
SDCOLLECTION@C21.NET

Martin Kristensen
hadde masse god
input til oss alle.
Takk skal du ha.
Her kommer han inn
for landing med god
stil som vanlig.

EN VÅT DRØM

DE FLESTE LESERNE ER VEL KLAR OVER AT MAN PÅ EN BASIC GJERNE HOPPER MASSE FALLSKJERM, HELST NESTEN HVER DAG. FÅ EN FLYVENDE STARTBLOKK PÅ SESONGEN, MED KURSING, INSTRUKSJON OG ET FETT HOPPFELT TIL SIN DISPOSISJON I ET PAR UKER. MED SOL. HELST.

MOGENS, OLA OG DAGTEKST
DAG JØRGENSEN FOTO

Husker ikke nøyaktig om det var flest dager med sol eller regn, men tenker man over hvor lange dagene er på ett hoppfelt når det regner så er det lett at den tiden virker betydelig lenger.

Nå var det heldigvis slik at vi også hadde dager med hopping i sol, hvor brede glis sier alt. Hopping med og uten instruktører, mindre og større grupper, tidlig og sent ut av et supert fly (Super-otter til 16.000' på tolv min.) Tracking på rygg og på mage, hopping med hodet opp og med hodet ned. Noe for et hvert nivå. Hva anngår tracking, kom noen hjem med rubler, andre hadde sett atlanteren før de skjønnte at det kanskje var på tide å vende nesen hjemover. På slike dager går solen for tidlig ned.

Når det nå engang ble dager med mørke og våte skyer, brukte vi disse til gjennomgang av sikkerhet i sporten. Utstyr ble gjennomgått, skjermkjøring terpet på, og generelle holdninger til sikkerhet ble fremstilt på en sunn måte av drevne folk, både våre egne instruktører og staben på feltet. Nyten av denne instruksjonen kom tydelig frem, særlig ved landinger/skjermkjøring. Gruppen vår hadde de minst rufsete landingene og approacher på et til tider ganske travelt og utilgivelig landingsområde hvor (sterk) sidevind var normalen snarere enn unntaket.

Utenfor feltet ble det sporadisk smakt portugisisk alkohol samt mat ved langbord på 'tier'n', fussballkamper hvor landslaget var høyt oppe til de ble satt på plass av de portugisiske lokale ekspertene, ping-pong og

biljard, longboarding, go-cart med veltebøylere, og en surfetur uten de beste bølgene, men med en smånervøs badevakt trippende rundt. Lokale delikatesser ble anbefalt og prøvd; bl.a barberte fylte storfe-baller som noen til og med mente smakte godt! Og selvfølgelig lange turer på leting etter fribagger som hadde som hadde luftet seg for første gang for noen og enhver. Der av et tilfelle av en bag-lock som ble håndtert på beste vis. Go-cartkjøringen ga klart mersmak, men noen vil kanskje si at det lønner seg å holde det på lukket bane slik at man slipper å se innsiden av politistasjoner i et land hvor man ikke snakker like godt engelsk over alt.

Med masse ny lærdom, og sunne holdninger til sikkerhet med hjem i bagasjen, er en slik tur vel verdt investeringen og lett å an-

Tim Porter leder tracking.
Du treffer han igjen på Voss
i sommer.

En av artikkelfor-
fatterne bestemte seg
plutselig for å fly rett
ned. Easy piecy!

Happy-case !!

Hvilken vei skal vi egentlig?
Og hvor blei det av han dærre' lederen som
jeg nettopp så?

befale for dem som vil tyvstarte på sesongen
her hjemme.

Hvor mye man hopper og lærer er jo
selvsagt opp til en selv, og til en viss grad
lommeboka, men at man får en ferie og en
opplevelse som beriker en "fallskjermkar-
riere" stort er hevet over enhver tvil. Så får
de neste ut på tur sende torpedoer på
dørene til værgudene i forkant;-) Og huske at
fartsgrensene ikke gjelder i lufta, men på
landeveien...

Ønsker på tampen takk til alle deltager
og instruktører for en god tur og fair winds,
skitt fiske til Dr. Jones og Bob som blir å finne
på verdenshavet det kommende året, fort-
satt god bedring til Endre, og en god og trygg
sesong for alle andre. **Hei hopp**

The man, the myth, the legend.
Mr Axl Brown in the sunset.

Willy trives absolutt best i lufta.
Han hoppet mest av alle deltagerene.

Ladies and Gentlemen...
Start your engines! Det ble mange tøffe dueller i svingene på den ultra-fete gocartbanen.

Terje Winther tok den som vanlig helt ut, men her har han heldigvis puttet den inn igjen...

VI TAR SJANSEN PÅ AT JENTENE HAR EN STOR FANCLUB, OG BRINGER DENNE GANGEN EN STERKT FORKORTET RAPPORT FRA DEM.

Ny rapport fra jentelaget

DITTA, TRUDE, INE, KRISTIN
TORE BUE

Etter tre uker med sol og sommer i USA kan vi skryte av 185 treningshopp fra Porter, 8 timer vindtunnell, og en fin gyllenbrun farge på kroppen (Ditta er til forveksling lik en neger med blonde lokker), men dessverre x-antall kroner fattigere! Det er utgangspunktet vi stiller med før vi den 7 juni trår til med ny treningsleir på Østre Æra. Forhåpentligvis klarer vi på en eller annen måte å skaffe nok grunker til å gjøre mange hopp også på Æra, selv om det kan bli tøft for oppfinnsomheten framover! Treningsleiren som gikk fra 29. mars til 19. april var både intens og ett skritt nærmere målet om gull i VM. Vi gjorde MANGE bra hopp med nye rekorder med tanke på blokktider osv.

Porteren er ikke lenger en trussel for oss – vi ELSKER Porter, ikke sant jenter?

Exittrening

Norgies hadde lenge planlagt at vi skulle fylle flyet sammen med dem en hel dag slik at vi kunne trene på Porterexit. Vi skulle hoppe fra 5000 fot og bare burne på for å få gjort så mange hopp som mulig! Exitene skulle nagles, en gang for alle. Dagens første løft tok av kl 0700, og vi visste vi hadde en lang dag foran oss med back-to-back-to-back-to-back-to-back i det uendelige. Været var fint – faktisk alt for fint, for det ble ULIDELIG varmt – og gjett om jeg var glad jeg hadde haleslot'n da? Vi måtte til slutt sette en øvre grense for hvor mange hopp vi skulle gjøre. Hadde vi ikke gjort det ville Norgies holdt det gående til sola gikk ned! Vi ble enige om å si oss fornøyde etter 38 hopp. Dessuten måtte vi se på det økonomiske i det å hoppe fra lav høyde til en noe redusert pris kontra full høyde, og vi fant ut at 38 hopp ville være et bra tall. Vi var ferdige med hoppingen ca kl 1530....da hadde det gått i ett med kun tre pauser á 20 minutter. Trøtte og slitne, våte av svette og med kun to reservetrekk (ett på Ditta, som for øvrig var hennes første etter nesten 2000 hopp, og ett på Junior) kunne vi konstatere at vi ikke har noe å frykte når det gjelder å exite en Porter. Dessuten ble vi VELDIG skjerpet av den lave høyden og alt stresset med å løpe fram og tilbake fra landingsområde via pakkehangar for så å bytte rigg før vi måtte sprinte bort til flyet som sto og venta. Vi følte vi hadde

dårlig tid siden vi hoppet fra 5000 føtter, noe som ga oss noen av våre beste tider både på blokkene og på tiden det tok å bryte exiten. Det hadde vært en UTROLIG lærerik dag for oss – det var virkelig verdt slitet. Når vi ga oss holdt Norgies det gående i enda fire hopp!

FSL-meet

Treningsleiren ble avsluttet med FSL-meet på DeLand. V-max stilte, men de hoppet med Solly som stand-in for en av jentene. Da heller ikke de amerikanske jentene deltok i konkurransen fikk vi ikke målt krefter mot våre reelle konkurrenter til VM, men konkurranse er konkurranse og nervene var til de grader på plass! Det gikk ikke helt som vi hadde planlagt på første runde... Exit satt ikke som den hadde gjort på treningen og den påvirket også resten av hoppet. Vi rotet det meste til og ville vel helst gjøre som strutsen når vi landet – stikke hodet godt ned i sanden. Men etter en så dårlig førsterunde kunne det bare gå en vei – nemlig oppover! Andre runde var litt bedre, men heller ikke den var noen topp prestasjon av oss. Vi var bare sånn passe fornøyde med egen innsats, noe stemte liksom ikke, men det var bare fram til runde fem. Her klinte vi til med 19 poeng og beviste vel mest for oss selv, men også for alle andre at vi er svinaktig gode og at vi så absolutt fortjener å stå øverst på pallen i VM i september.

Planen videre

Etter endt trening denne gang var det godt å

kunne legge 4-er hoppingen litt til side. Ditta og jeg koblet av med å instruere på basicen, mens Trude og Ine reiste hjem for å tjene til livets opphold. Pga mye fint vær, ble det tre intense uker med masse hopping og lite fri. Vi var slitne og trengte litt pause for å få tankene over på noe annet. Det er nå gått noen uker og det begynner på nytt å krible i kroppen etter å hoppe 4'er. Nå skal vi bruke tiden i Norge til å perfektionere fritt-fallet og forbedre blokktidene og randomarbeidet.

Med Ditta in-charge blir vi å finne på Æra under gjennomføringene av FS skole, og vi skal også på turne til Voss på Ekstrem-sportveko. NM nærmer seg også fort, og vi håper å se mange lag fra mange klubber stille i de forskjellige klassene. Vi avslutter som skrevet før årets sesong med tre ukers trening i Frankrike før VM braker løs i september. Vi håper selvsagt at både vi og Norgies vil finne mange av dere som supportere for oss der nede. Det hadde vært utrolig moro!

**LUDENS HAR I ÅR FLYTT-
ET INN I EN HELT UTROLIG
FUNKY TREHYTTE.
“GRUNNMUREN” BESTÅR
AV 12 TRÆR SOM FORT-
SATT STÅR PÅ ROT.**

DAG JØRGENSEN **TEKST**
ARNSTEIN KARLSEN **FOTO**

Veggene er bygget opp av stokker, og i gulvet har vi stort sett brukt tømmer og paller. Det hele er skrudd sammen og dekket med presenninger. Vi har jobbet døgnet rundt i to uker, og resultatet har blitt meget bra synes vi. Dette vil bli basen for Ludensgruppa i sommer, og vil bli brukt til brief og debrief av alle gruppens aktiviteter.

Heldigvis har vi også denne sesongen

klart å samle en kjerne av forholdsvis erfarne flygere. De “gamle” Trio Ludens gutta prøver fortsatt å henge med i svingene. Skywalkers satser som vanlig hardt, og de har allerede booket billett til Freefly VM i Frankrike.

Som en kraftig vitamininnsprøytning til gruppa og hele freeflymiljøet i Norge er Funkflyz i år med oss. Funkflyz består av Danskene Nils Predstrup og Martin Kristensen. De er regjerende world cup og verdensmestere i freestyle og disse gutta kan virkelig fly! Sammen runner vi Ludens Freeflyschool, og vi tilbyr organisering, instruksjon og treningsopplegg for smilende hoppere på ALLE nivåer.

Når dette leses er vi allerede ferdig med en innledende periode med seminarer om skjermkjøring, freestyle, freefly, swooping og annet gøy. Først ut av de virkelig store samlingene i år er Ekstremsportveko, der vi skal jobbe sammen med engelske Tim Porter. Men det er ingen grunn til å reise hjem etter

Veko i år. Den påfølgende uken bygger vi videre på det grunnlaget vi allerede har opparbeidet oss, og satser på at vi kan øke nivået i gruppene enda et hakk eller to. Hovedfokus denne uken blir på fet flyving, så dersom du digger små og store trackinghopp og annen fri flyving i grupper, har du mye å se frem til denne uken.

Videre utover sommeren blir det også fjellflyving med skjerm, filmproduksjonsuke og masse annet gøy. Oppdatert terminliste finner du på www.skydivevoss.no

Richard, Endre, Nils, Martin, Moxnes, Mathias, Erling og Dag skal jobbe hardt på bakken og i lufta for å utvikle oss selv, DEG, hele miljøet og sporten vår videre. Dette høres kanskje pompøst og ambisiøst ut, men i år har vi virkelig muligheten. Den samme muligheten har DU, så vi regner med besøk av mange lærevillige hoppere i alle farger og fasonger.

Go Ludens!

Taking Human Flight To The Next LevelSM

JUMPTRACKTM DYTER
ELECTRONIC FREEFALL LOGBOOK SOFTWARE

Available at Your Favorite Dealer

Larsen & Brunsjord

Mosevej 3, Box 25 - 4070 Kirke Hyllinge - Denmark
Phone: +45 46 48 24 80 L-and-B@L-and-B.dk
Fax: +45 46 48 24 90 www.L-and-B.dk

Rolige tider

Vår sommersesong står nå for døren og med forårets økning i aktivitet, blir det spennende å se om denne trenden holder. Høy aktivitet i mange lokale klubber og full fart på Rikssenter og Voss, gir det beste tilbudet vårt miljø har greid å skape på lang tid. De som ønsker å leke med kjente internasjonale navn er meget godt ivaretatt. Terminlisten mange steder viser dette, og Rikssenteret sin organisatorliste har noe for enhver smak. Det er også gledelig at både Voss og Rikssenteret har startet på et generasjonsskifte, dog med noe varierende motivasjon.

SU driver sender i disse dager ut nye håndbøker. Dette er slutten på en lang prosess som har gitt oss et meget bra produkt. Det vil sikkert være regler og bestemmelser som ikke passer inn i alles tenkesett, men her er det ikke rom for egen fortolkning. De som har meninger og ønsker om retningsendringer, må kanalisere dette via SU. Dette er måten å forandre et system på, IKKE å overse de reglene som ikke passer. Takk til alle i SU for innsatsen som har gjort dette produktet mulig.

Benytter også anledningen til å takke Øyvind Nikolaisen for hans mangeårige innsats i SU. Håper at dette ikke er slutten på din hopping, tvert i mot.

Ønsker også Grenland lykke til med NM som avholdes litt senere i sesongen.

I august er det for første gang på lenge et reelt uttak til et nytt landslag, så her er det bare å melde seg på, hvis dine interesser er konkurranse. Dette er en flott mulighet til å bli evaluert av meget dyktige trenere som vil dukke opp. Er noen uklart rundt uttaket, se bilaget i forrige Frittfall eller kontakt fagsjefen...

Jørn S....

Kom og hopp hos oss i år!

GFSK 30 år

An28 fra 21 Juli til 7 August
NM Åpning 27 juli

Påmelding og info: www.frittfall.no

NM i Skien

Det blir også Uoffisielt NM i pressisjon fra helikopter. Innledende runder på kveldstid fra 29 til 31 Juli og finale på bakkestranda 1 August.

18 dager med AN-28

FS
FreeFly
Swooping
Pressisjon
Organisering

Gode overnattings muligheter med tog-sovevogn, hems mm.

Kort vel til Byen
After Sky
Høy party føring

Grenland Faltshjermklubb

Jørn S

Icarus
CANOPIES
one step ahead

Safire2

"I've tried the alternatives & the Safire2 definitely has the Best Openings, Best Flare & Best Glide!"

EXTreme VX

"Why get a 21 cell when you can have a 27 cell", Icarus Pioneered competition canopies and moved to 27 cell designs for a reason!"

Best of the

Crossfire2

"There is NO OTHER Performance 9 cell that comes even remotely close to the Crossfire2!"

Get an Icarus - Create a passion!

U.S.A: Ph. 630 562-2735, Fax 630 231-4430

EU: Ph. +34 938 496 432, Fax +34 938 497 971

www.icaruscanopies.com

Only Icarus Canopies come with an unconditional satisfaction guarantee

Endringer i F/NLFs hånd

I FRITTFALL NUMMER 2/2003 BLE ET AV HØRINGSUTKASTENE TIL HÅNDBOKEN PRESENTERT.

HER ER DE ENDELIGE ENDRINGENE I HÅNDBOKEN, VEDTATT PÅ FAGSEMINARET.

KNUT MAGNE EKERHOVD **TEKST**

Del 100 Sikkerhetsbestemmelser

Del 100 Sikkerhetsbestemmelser er endret for å rydde opp i utdaterte bestemmelser som kun gjaldt eldre type fallskjermutstyr. I tillegg er en del bestemmelser myket opp for å tilpasses at all hopping i Norge skjer med firkant hovedskjerm og at runde reserveskjermene nå i hovedsak kun finnes på elevutstyr i noen få klubber.

Endringene er videre beskrevet i nummerisk rekkefølge:

100.3.8 Oksygenhopp – det er nå åpnet for fallskjermhopp fra høyder mellom 13 000 fot MSL og 15 000 fot MSL uten at klubben må organisere dette som oksygenhopp. Det er fremdeles angitt høydebegrensninger og maks tillatt eksponeringstid over 13 000 fot MSL, se pkt 102.5.5.

100.4 Sertifikat – Bestemmelsene er oppdatert for å korrespondere med FAIs Sporting Code Section 5. I tillegg åpnes det for at norske statsborgere som kan dokumentere bostedsadresse i utlandet, kan hoppe med fallskjermcertifikater utstedt i bostedslandet. I sikkerhetsbestemmelsene er det også hjemlet en mulighet for utenlandske instruktører å få praktisere i Norge, dog etter nærmere bestemmelser gitt i Del 400 Instruktørlisenser.

101.7 Overholdelse/disiplinærtiltak – For å unngå farser som vi opplevde på årsmøtet for to år siden, er ankemuligheten til årsmøtet ved inndraging av fallskjermcertifikater fjernet.

102.4.1.1 Vingbelastning – Forholdet mellom hopperens vekt ved utsprang fra luftfartøy og størrelsen på hovedskjerm skal ikke overstige:

- 0,95 lb/sqft for elever
- 1,1 lb/sqft for hoppere med mindre enn 200 hopp
- 1,3 lb/sqft for hoppere med mindre enn 350 hopp
- 1,6 lb/sqft for hoppere med mindre enn 500 hopp

Disse bestemmelsene er tatt inn som følge av SUs pålegg i 2002. I tillegg er det innført en maks vingbelastning for elevutstyr. Instruktører og hoppmestere må være oppmerksom på at 0,95 lb/sqft er maks anbefalt for elever på nye elevskjermene. Det bør føres en strammere praksis for eldre skjermene, for eksempel 7-celler eller skjermene med F-111 toppduk. Det er også grunn til å være mer konservativ i forhold til vingbelastning på de minste elevskjermene.

102.4.3.1 Påkledning elever – Elever skal ha heldekkende hoppdress/bekledning (type kjeledress) av størrelse og egenskaper som ikke medfører fare for ustabilitet eller kan være til hinder for trekk, skjermåpning eller -utvikling.

102.4.5 Fottøy – Fottøy for elever og tandemelever skal støtte opp mot ankelleddet. Merk at fottøy skal støtte OPP MOT ankelleddet. Endringen er gjort for å gi instruktørene mulighet til å velge egnet fottøy for elever, avhengig av hopp-type og erfaring/tidligere prestasjoner ift skjermkjøring og landing.

102.4.6 Høydemåler – Med unntak av for planlagt vannhopp, skal alle hoppere være utstyrt med visuell høydemåler under alle fallskjermhopp.

102.4.7 Modifikasjoner og ekstrautstyr – Bestemmelser om ekstrautstyr som vingedress og brett er tatt inn i Sikkerhetsbestemmelsene.

102.5 Utsprangs- og trekkhøyder – Trekk skal utføres slik at hopper ved normalt åpningsforløp vil oppnå flygende hovedskjerm 2 000 fot AGL. Ved utsprangshøyder 2 500 fot eller lavere, skal trekket utføres innen 2 sek etter utspranget.

Selvstendige hoppere som benytter elev fallskjermsett som har annen nødåpner enn FXC 12000, kan følge trekkhøyde som om de benyttet ordinært sportsutstyr.

102.7 Kontroll av vindforhold – Det er nå tillatt å bruke informasjon fra hoppflyet for å bestemme høyde- og middelvind.

102.8 Hoppfelt for alminnelig hopping – Krav til utstrekning

av hoppfelt er justert i firhold til at det nå utelukkende benyttes firkant hovedskjermene og svært lite runde reserveskjermene. Hoppfeltet skal ha en diameter på minst 200 m, der det ikke skal finnes vesentlige faremomenter for hopperne. Treningshoppfelt for hoppere med A-sertifikat og høyere skal ha en diameter på minst 150 m. Innenfor hoppfeltet, i det området hopperne forutsettes å lande, skal det være et landingsområde med minst 50 m diameter der marken skal være tilnærmet horisontal med jevn overflate.

102.8.3 Vann – Av samme årsaker som for reduksjon av krav til utstrekning av hoppfelt, er kravene til bruk av redningsvest justert. Krav til redningsmateriell er uendret.

Redningsmateriell som ved vannhopp skal forefinnes ved hopping dersom vann dypere enn 1 m finnes innenfor 1 000 m fra beregnet landingspunkt.

Elever, A-hoppere og hoppere med rund reserve må benytte redningsvest dersom åpent vann, innsjø eller sjø dypere enn 1 m finnes innenfor 1 000 m fra beregnet landingspunkt. Elever tillates ikke å benytte oppblåsbar redningsvest uten trykkpatron. Tilsvarende avstand for selvstendige hoppere og tandemhopping er 250 meter. Hoppere med demosertifikat må benytte redningsvest hvis vann finnes nærmere enn 250 m fra beregnet landingspunkt, og korteste utstrekning på vannet (fra bredde til bredde) innenfor området er lengre enn 100 meter.

103.3.1 Utstyr – Krav til redningsvest er justert iht gjeldende kjente klassifisering av flyteplagg og redningsvester. Ved anvendelse av drakter/flyteplagg med oppdrift større eller lik 50 Newton kan flytevest sløyfes. Flytevest skal ha oppdrift større enn 50 Newton.

Del 200 Materiellreglement

Endringene i kapitler er gjort som en forberedelse til revisjon av F/NLFs Materiellhåndbok. Bestemmelser av liten eller in-

Knut
Magne
Ekerhovd

bok – hva er nytt i 8. utgave?

gen interesse for hoppere som ikke er materiellkontrollører, materiellforvalter eller hovedinstruktør vil bli flyttet til MHB. Dette gjelder tekniske spesifikasjoner og definisjoner. I tillegg er krav til bruk av fallskjermutstyr flyttet til del 100 Sikkerhetsbestemmelser. Fordi MHB skal oppdateres 1. januar 2003, vil alle punkt fom 208 flyttes til MHB 1. januar 2003.

Endringer

205 Personlig utstyr - Krav til bruk flyttet til del 100

Bestemmelser som flyttes

207 vedr. Merking, Kassasjon av fallskjerner, Seletøy/paksekk, Hovedskjermen, Krav til synkehastighet fjernet, Reserve-skjermen, Automatiske åpner
208 Annet fallskjermmateriell
209 Vedlikehold av allskjerner
210 Pakking
211 Lagring
212 Transport
213 Godkjenning av annet materiell

Del 300 Fallskjermcertifikater

FAls Sporting Code Section 5 definere krav til internasjonale fallskjermcertifikater. F/NLF har ved endringen av HB, igjen erfarings- og ferdighetskrav som korresponderer med FAls krav. De norske fallskjermcertifikatene har derfor fom. mai 2003 status som International Certificates of Proficiency.

302 Medisinske krav Medisinske krav for tandeminstruktør flyttet til del 400. Hopping Med funksjonshemmede er flyttet til del 400.

304 Fallskjerpakkersertifikat Kun vingskjerner beskrives som hovedskjerner (Square sport canopy/slider). Rundkalotter og Square sport canopy/reefing tas ut i sin helhet fordi disse ikke benyttes.

Beskriver nå to mot tidligere fire kategorier reserveskjermerskjerner

Fallskjermreparatør er endret til Materiellreparatør. Krav til deltakelse på MK-seminar har bortfalt.

305, 306 og 307 Elevbevis – Fra og med 1. mai vil alle elever ha elevbevis. Etter grunnkurs del 1 utstedes Elevbevis Line. Etter grunnkurs del 2 utstedes Elevbevis Fritt Fall. Etter grunnkurs AFF utstedes Elevbevis AFF. Krav til vedlikehold av Elevbevis AFF er noe justert ift erfaringer en har opparbeidet seg gjennom flere år med AFF-utdanning.

308 A-sertifikat – Dette er nå det første sertifikatet selvstendige hoppere får. Det kan utstedes etter fullført elevprogresjon, hhv. lineprogresjon min. 20 fritt fall hopp og AFF-progresjon min. 18 hopp. Ellers gjelder de samme krav som gjaldt for utstedelse av det gamle B-sertifikatet. Innehavere av A-sertifikat kan delta i FS, VFS med inntill 2 andre under ledelse av instruktør. Fornylse av A-sertifikat krever minimum 20 hopp siste 365dager. Ved manglende vedlikehold må hopperen tilbakeføres til Elevbevis Fritt Fall eller Elevbevis AFF. HI fastsetter hvor på progresjonen hoppingen kan starte. Ved opphold på mer enn tre år, er det også åpning for tilbakeføring til tidligere status ved å benytte AFF- eller lineprogresjon.

309 B-sertifikat – Krav for utstedelse er minimum 50 fritt fall hopp, 30 min akkumulert frittfall-tid, fullført progresjonsplan for A-sertifikat som beskrevet i St.dir. for A-sertifikat, nå vedlegg til del 600 Opplæringsprogram og avlagt skriftlig prøve. Rettigheter som for tidligere B-sertifikat. Fornylse av B-sertifikat krever minimum 20 hopp siste 365dager.

310 C-sertifikat - Erfaringskrav økt til 200 fritt fall hopp, i tillegg er det innført krav til FS og VFS erfaring. Ellers er erfaringskrav uendret. Fornylse av C-sertifikat krever minimum 40 hopp siste 365dager. Økningen i fornyleskrav skyldes at gyldighet av instruktørlisenser og demosertifikat nå er knyttet til gyldig C- eller D-sertifikat.

311 D-sertifikat Erfaringskrav økt til 500 fritt fall hopp. Vedlikehold som for C-sertifikat. Ellers ingen endringer.

312 Videosertifikat Navnet er endret for å skille disse fra instruktørlisenser. Tandem videoseminar vil kunne gjennomføres i klubb av instruktør-1 som er eller har vært tandeminstruktør. Kursmateriell vil bli publisert på F/NLFs web. C-sert

313 Demosertifikater – endret navn av samme grunn som videosertifikater. Økt erfaringskrav til 300hopp for demosertifikat II. For å forenkle vedlikeholdsrutiner er vedlikehold knyttet til gyldig C- eller D-sertifikat.

Del 400 Instruktørlisenser Det har vært behov for oppdatering av bl.a. utenlandske instruktørers rettigheter i del 400. I tillegg er punkter som har vært operative bestemmelser flyttet til del 500 Operative Bestemmelser.

401.7 Utenlandske lisenser - Det er beskrevet krav til instruktør og formalisert søknadsprosedyrer for å gi utenlandske instruktører rettigheter i Norge. Søknad må sendes av hovedinstruktør til SU.

402.4 Instruktør tandem - Godkjent at Luftfartstilsynets Flymedisinske undersøkelser klasse 1 og 2 kan erstatte F/NLFs Legesjekk for fallskjermhoppere. Erfaringskravene endret – få eller ingen har utdannet og fulgt 15 elever frem til B-sertifikat. Harmonisert spesielle vedlikeholdskrav iht. RWS' krav2 år uten tandemhopping medfører krav om nytt tandeminstruktørkurs

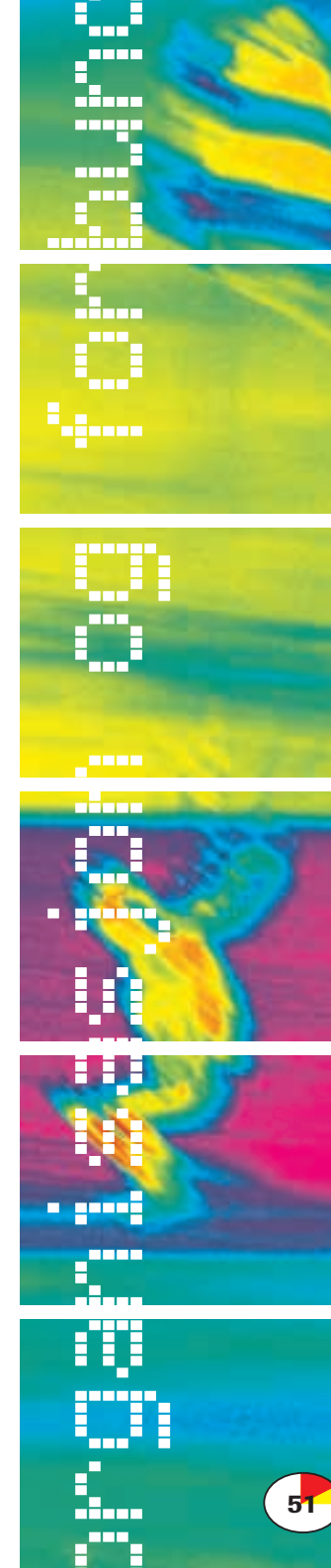
402.5 og 402.6 AFF-instruktør – Erfaringskrav er harmonisert med USPAs gjeldende erfaringskrav.

402.7 Instruktør / Eksaminator - Alle formelle krav fjernet fordi SU utpeker I/E på bakgrunn av kompetanse.

Del 500 Operative bestemmelser For å lette bruken av disse bestemmelsene er instruks skilt ut som egne vedlegg: Hopplederinstruks (vedlegg 1), Hoppfeltlederinstruks (vedlegg 2), Hoppmesterinstruks (vedlegg 3), Flygerinstruks (vedlegg 4). NOTAM-bestemmelsene er endret slik at disse er i overensstemmelse med luftfartsmyndighetenes praksis på området. I tillegg er det gjort justeringer i HL og HMs ansvar. I hovedsak flyttes ansvaret for kontrolltiltak i forhold til sertifikater og utstyr over på HL.

502 Organisasjon - HIs oppgaver er nærmere presisert enn tidligere.

503 Operasjonstillatelser - Krav til tilgang på godkjent

hoppfly bortfaller. I tillegg er søknadsprosedyre for OT og XT presisert.

504 NOTAM - Kreves når hopping foregår utenfor områder med obligatorisk radiosamband med flygerkontrolltjenestens enheter og kan sies å være:

Av større omfang og vil foregå utenfor kunngjorte, faste hoppfelt

Vil foregå om natten

Som større omfang menes mer enn 20 hopp per dropp, mer enn 100 hopp totalt og/eller aktivitet utover 24 timer.

506 Hopplederinstruks – HLs ansvar for å opprettholde et kontrollsystem for gyldighet av de deltagende hoppers sertifikater og det utstyret som skal benyttes er presisert.

507 Hoppfeltlederinstruks - Ved hopping med A-sert eller høyere kan personell som er instruert av HL om oppgavene tjenestegjøre som HFL.

508 Hoppmesterinstruks - når hoppere i flyet har A-sert eller høyere kan hopper med B-sertifikat eller høyere tjenestegjøre som HM. HM har anledning til å delegere oppgaver til andre hoppere på løftet dersom de er kvalifisert til dette. HM skal følge de anvisninger som gis av HL for kontroll av sertifikater og/eller utstyr. Tandem- og AFF instruktører har selv ansvar for kontroll av sine elever. Inspeksjonspunkter under HM-inspeksjon er tilpasset endringer på utstyret.

Del 600 Opplæringsprogram

Detaljprogram og progresjonsplaner er flyttet til Standardiseringsdirektiv for å unngå dobbeltbestemmelser, og sikre lettere mulighet for oppdatering av opplæringsprogram. Del 600 følges av 3 vedlegg,

Standardiseringsdirektiv for elevutdanning

Standardiseringsdirektiv for A-sertifikat

Standardiseringsdirektiv for hoppmesterutdanning

De tidligere St.dir for GK1, GKII og GK AFF er slått sammen til ett dokument. Dette vil lette oppdatering, fordi det kun er få leksjoner som har avvikende innhold.

Progresjonsplan etter grunnkurs del II – Prinsippet for videre progresjon er endret til å være to på hverandre følgende godkjente hopp. Elever som presterer godt vil dermed ha mulighet til raskere progresjon enn tidligere.

Prgresjonsplan etter AFF – Sekvensen på hvert nivå er endret til å være i overensstemmelse med USPAs proogresjonsplan før overgang til Integrated Student Program.

For begge progresjonsplaner er krav til Hand-deployed utsekk beskrevet.

SKY DESIGN SESONGEN 2003

ETTER ET ÅRS OPPHOLD
MED BUTIKKDRIFT PÅ
ØSTRE ÆRA HAR SKY
DESIGN ÅPNET NY
BUTIKK I NYOPPUSSEDE
LOKALER PÅ
RIKSSENTERET.

ERLING SAGEN **TEKST**
TROND BOLSTAD **FOTO**

Til forskjell fra tidligere år der butikken kun var betjent i forbindelse med boogieukene i juli, har vi nå valgt å utvide både lokalene,

åpningstidene og varesortimentet. Den offisielle åpningen fant sted på selveste 17 mai og butikken vil holde åpent til og med avslutningshelgen i september. Den daglige driften av butikken på Østre Æra blir i mitt fravær tatt godt hånd om av Trond Bolstad med god hjelp fra Ellen Fagerslett, Fredrik Johnsen og Inger Øverbø. Sammen vil vi sørge for å holde butikken åpen til nær sagt alle døgnet tider.

Nytt fra i år er også oppgraderingen av Sky Design til "PD Demo Center". Dette innebærer blant annet at det til enhver tid vil være en rekke demoskjermer tilgjengelig for utlån på Æra. Utvalget er større, bedre og mer tilgjengelig enn tidligere, blant annet med mulighet for å få fly reserveskjermer som hovedskjerm. Dette gir en unik

mulighet til å prøve hvordan det under kontrollerte former er å fly en reserve i samme størrelse som den du bruker til vanlig.

Sky Design vil også være representert med butikk på Voss. Driften vil som i fjor styres av Trio Ludens ved Dag Jørgensen, som via de nye Ludens lokalene bak hovedbygget vil kunne drive butikk hele sesongen.

På grunn av drift av butikken på Østre Æra og Voss, vil butikken i Dronningensgate har redusert åpningstid i perioden 15 mai til 16 september. Ta kontakt med oss på info@skydesign.no eller ved å ringe 90 72 81 51

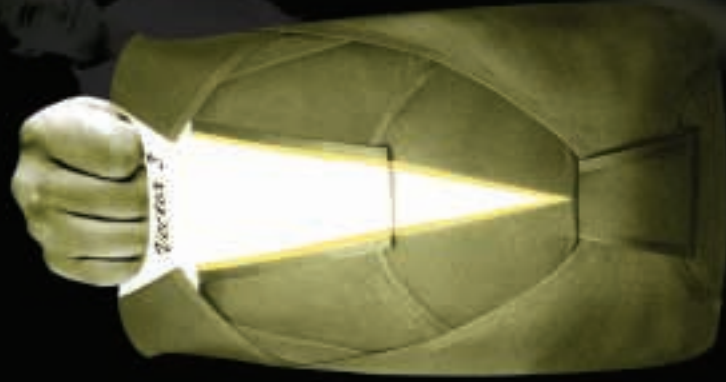
Med ønske om en hoppende sommer

the uninsured

RELATIVE[®]
WORKSHOP[®] inc.

PHILOSOPHY

to continue using innovative design to ensure safety, reliability and comfort, while at the same time providing prompt delivery and superior customer service for one of the finest skydiving products available anywhere in the world.

RWS

Relative Workshop

Relative Workshop supplies 4 world class harness and container systems: the V3 Micron, V3 M-Series, V3 Student and the Sigma Tandem system. The latest and greatest RWS innovation, the Skyhook, is available on all of these containers.

sky design

RELATIVE WORKSHOP IS COMMITTED TO SERVING YOU.
We here at RWS feel you should have all the reliability, dependability and innovation that you deserve.

1645 Lexington Avenue • DeLand FL 32724-2106 USA

Phone: (386) 736 7589 • Fax (386) 734 7537

Delivered!
www.relativeworkshop.com

Årsmøtet F/NLF 2003

22. MARS MØTTES 42 STEMMEBERETTIGE REPRESENTANTER AV TOTALT 60 INKLUDERT STYREMEDLEMMENE PÅ GARDERMOEN BUSINESS CENTER.

GEIR TRØNNES TEKST

39 av 55 representanter møtte fra klubbene (71%), og 3 av 5 styremedlemmer møtte fra det sittende styret (60%). Med tanke på at dette årsmøtet er det første som velger tillitsvalgte og vedtar budsjetter for 2 års perioder, er det betenkelig at interessen ikke er større. Med fjorårets årsmøte friskt i minne, burde årsmøtets manglende forutsigbarhet og kreative benkeforslag være grunn god nok til å sørge for at klubbene er representert med det antall stemmer de har anledning til.

Fremmøtte representanter, saksliste og forretningsorden ble godkjent uten innvendinger. Fagsjef Knut Magne Ekerhovd ble valgt som dirigent, Marianne Holst og Vibeke Valle som sekretærer, samt Heidi Ege og Anniken Rokne til å signere protokollen.

Årsrapport

Fallskjermseksjonens årsrapport ble gjennomgått, og styrets anbefaling i forhold å få redusert seksjonens gjeld i sluttbermerkningen så ut til å ha de fremmøttes støtte.

Fallskjermseksjonens resultat for 2002 var et overskudd på 400.624 kroner, en beundringsverdig forbedring med 917.290 kroner fra et underskudd på 516.666 kroner i 2001. Overskuddet er i sin helhet benyttet til å reusere seksjonens

gjeld, som på grunn av gammel moro kostet oss 85.179 kroner i renteutgifter i 2002. Vårt nåværende landslag er største skyldner med 138.670 kroner, dette er i stor grad manglende innbetaling av egenandeler. Dette utgjør i praksis 55 kroner per innbetalt kontingent fra samtlige medlemmer i klubbene i forhold til seksjonens likviditet, og det kan for utenforstående virke som om landslaget spekulerer i at seksjonen og det enkelte medlem skal holde dem med rentefri kassakreditt.

NLFs/NAKs årsrapporter og regnskaper ble gjennomgått uten vesentlige kommentarer.

Utover styret F/NLFs forslag var det ingen innkomne forslag eller saker.

Budsjett

Styrets forslag om å la kontingenten for 2004 og 2005 være uforandret ble møtt med et forslag fra Lesja FSK om å foreta en økning kun i 2004 på 150 kroner for å redusere gjeld og bevilge mer til landslagssatsningen. Dette igjen ble møtt av et forslag fra Oslo FSK med enighet om å iverksette den midlertidige økningen, men at den utelukkende skulle knyttes mot gjeldssanering og oppbygging av egenkapital. Begge klubbenes forslag ble endret til kun å gjelde selve økningen, for å ta de budsjettmessige konsekvensene i budsjettbehandlingen.

Budsjettene for 2003 og 2004 ble gjennomgått, og Lesja FSK endret sitt forslag til å øke utgiftene til breddesatsning og kompetanseoverføring i 2004 med 40.000 kroner. I tillegg skulle ytterligere 200.000 kroner overføres til landslaget i 2003. Oslo FSK opprettholdt sitt forslag om å bruke de ekstra kontingentinntektene utelukkende til nedbetaling av gjeld/oppbygging av egenkapital i 2004, samt at et eventuelt overskudd i 2003 skulle gå til det samme formål. Oslo FSKs forslag ble vedtatt av årsmøtet, dvs. ingen utgiftsposter skulle økes selv om seksjonens inntekt vil med ca. 500.000 kroner i 2004 med dagens medlemstall.

Saker til NLFs Ting og NAKs Representantskapsmøte og Konstituerende ting for sammensluttet forbund ble gjennomgått. Styret F/NLF foreslår at den nye organisasjonen skal hete "Norges Luftsportsforbund" og ikke "Norges Luftsportsforbund – Norsk Aero Klubb".

Valg av tillitsmenn

Valgkomitéens forslag presentert av komitéens medlem Egil Bye var som følger:

Styre

Leder	Erik W. Ulateig	Lesja FSK
Nestleder	Rune Midtgård	Bergen FSK og Oslo FSK
Medlem	Pål Bergan	Asker og Bærum FSK
Medlem	Richard B. Henriksen	Voss FSK
Medlem	Vibeke Valle	Bergen FSK og Voss FSK
Varamedlem	Heidi Ege	Stavanger FSK
Varamedlem	Marianne Holst	Oslo FSK

Valgkomité

Leder	Knut Lier	Stavanger FSK
Medlem	Egil Bye	Bergen FSK
Medlem	Kjersti Mordal	Troms FSK og Oslo FSK

Erik W. Ulateig ble enstemmig valgt som leder for styret 2003 – 2004, like etter at han selv hadde dratt fra møtet.

Etter en opphetet diskusjon rundt Pål Bergans kandidatur, habilitet og utspill mot administrasjonen, enkeltpersoner og klubber med sine innlegg i Frittfall kom det benkeforslag fra Oslo FSK på ny sammensetning av styret:

Medlem	Rune Midtgård
--------	---------------

Medlem	Richard B Henriksen
Medlem	Jørn Strand
Medlem	Heidi Ege
Varamedlem	Vibeke Valle
Varamedlem	Marianne Holst

Valget av medlemmer ble gjennomført først, og ga følgende sammensetning av styret:

Medlem	Rune Midtgård	41 stemmer
Medlem	Richard B. Henriksen	40 stemmer
Medlem	Jørn Strand	26 stemmer
Medlem	Vibeke Valle	22 stemmer

Pål Bergan og Heidi Ege fikk henholdsvis 21 og 14 stemmer. Kandidater til varamedlemmer var nå valgkomitéens egne kandidater Heidi Ege og Marianne Holst, samt en utfordrer etter benkeforslag fra samme komité i Pål Bergan.

Valget av varamedlemmer ga følgende resultat:

Heidi Ege	88 stemmer
Marianne Holst	22 stemmer
Pål Bergan	22 stemmer

Dette medførte ny avstemming mellom Marianne Holst og Pål Bergan, som endte med følgende resultat:

Marianne Holst	21 stemmer
Pål Bergan	20 stemmer

Etter 4 runder med stemmegivninger satt Fallskjermseksjonen med følgende styresammensetning for 2003 – 2004:

Leder	Erik W. Ulateig
Medlem	Rune Midtgård
Medlem	Richard B. Henriksen
Medlem	Jørn Strand
Medlem	Vibeke Valle
Varamedlem	Heidi Ege
Varamedlem	Marianne Holst

Valgkomitéens forslag til ny valgkomité ble utfordret av benkeforslag fra Oslo FSK med følgende kandidater:

Leder	Geir Trønnes	Oslo FSK
Medlem	Håvard Rognerud	Lesja FSK
Medlem	Kjersti Mordal	Troms FSK og Oslo FSK

Valget av leder ble gjennomført først, og Geir Trønnes ble valgt til leder med 24 stemmer, mot 17 stemmer for Knut Lier.

Valget av medlemmer ble utvidet med enda et benkeforslag fra valgkomitéen, Knut Lier, og valget ga følgende resultat:

Håvard Rognerud	37 stemmer
Kjersti Mordal	20 stemmer
Knut Lier	16 stemmer
Egil Bye	9 stemmer

Valgkomitéen for 2003 – 2004 består av:

Leder	Geir Trønnes
Medlem	Håvard Rognerud
Medlem	Kjersti Mordal

På'n igjen

Valgkomitéens utskremte medarbeider kontaktet nå Erik Ulateig og Rune Midtgård for å informere om resultatene, men de meldte tilbake at så lenge Pål Bergan ikke ble valgt som styremedlem, ønsket heller ikke de og sitte i styret. Dette kom noe overraskende på årsmøtet, og mange av representantene undret seg over dette i forhold til at denne trioen ville hatt rent flertall i styret uavhengig av øvrige styremedlemmers standpunkter.

Årsmøtet sto nå overfor et dilemma hvor alternativene var enten å la styret konstituere seg og kalle inn til ekstraordinært årsmøte, eller å gjennomføre nytt valg på styret. Etter avtale med presidenten i NLF, Jan Otto Reimers, ble det sett på en løsning med å gjennomføre valg på komplett alternativ mot valgkomitéens forslag. Et alternativt forslag til valgkomitéens forslag ble lagt frem og besto av følgende kandidater:

Leder	Jørn Strand	Oslo FSK
Nestleder	Richard B Henriksen	Voss FSK
Medlem	Kjell T Olsen	Veteranene FSK
Medlem	Vibeke Valle	Bergen FSK og Voss FSK
Medlem	Morten Gjerang	NTNU FSK
Varamedlem	Heidi Ege	Stavanger FSK
Varamedlem	Marianne Holst	Oslo FSK

Det alternative styret ble valgt med 23 mot 18 stemmer etter prøvevalg, og deretter ved akklamasjon.

Representasjonen fra klubbene har forøvrig med det valgte alternativet økt fra valgkomitéens alternativ på 48% til det valgte styret med 54% av medlemsmassen representert.

Valgkomitéens arbeid kan i beste fall kalles dårlig håndverk, og det kan bemerkes at valgkomitéens fremmøtte medlem i fjor sto sentralt i at lederkandidaten trakk seg fra sitt kandidatur. Dengang ble det derimot informert under budsjettbehandlingen om at styrets budsjett var en forutsetning for at lederen stilte til gjenvalg, men man valgte allikevel å stemme ned styrets forslag, med det resultat at vi det siste året har hatt et styre hvor nevnte valgkomitémedlems kandidater ikke har deltatt i styrets arbeid. I år ble det etterhvert som benkeforslag og opprinnelige alternativer dukket opp ikke så lett å skille mellom valgkomitéens opprinnelige kandidater, og komitéens egne benkeforslag som utfordret disse.

9 delegater ble valgt til NLFs Ting, NAKs Representantskapsmøte og Konstituerende ting for sammensluttet forbund.

Tid og sted for neste årsmøte koordineres med NLFs Ting. Avslutningsvis oppfordrer jeg alle klubber til å utnytte sin mulighet for å sende sin kvote med representanter i 2005 for å sikre at de valg som gjøres skjer på et mest mulig representativt grunnlag. I år hadde min egen klubb Oslo FSK 12,2% av stemmene på årsmøtet, men ville kun hatt 8,3% dersom de andre klubbene hadde sendt det antall stemmeberettigede representanter de har krav på.

Forøvrig har Jørn Strand, Richard B. Henriksen, Helge "Dr. Jones" Jensen, Torhildur "Ditta" Thorgrimsdottir og fagsjef Knut Magne Ekerhovd gjort en fremragende jobb med økonomistyringen og restruktureringen av idrettssatsingen det siste året. Dr. Jones og Ditta har beklageligvis valgt å takke for seg i styret, men jeg er ikke i tvil om at når Jørn og Richard nå får et nytt motivert styre hvor det er totalt syv medlemmer som ønsker å fortsette med samme kurs, og når de i tillegg har Knut Magne til å stå for gjennomføringen, så vil neste årsmøte vise at økonomien er under kontroll, og at vi har en idrettssatsing som vil gi resultater fremover.

Rolf Liland vinner Sikkerhetstrofé 2002

Luftfartstilsynets Sikkerhetstrofé for 2002 ble tildelt Rolf Liland (36) på Norsk Aero Klubbs (NAK) representantskapsmøte 22. mars 2003. Underdirektør Helge Torp overrakte hederstegnet på vegne av luftfartsdirektør Per-Arne Skogstad.

Liland har aktivt bidratt til økt sikkerhet i fallskjermhopping, og gjort en stor innsats som leder for sikkerhets- og utdanningskomiteen i Norges Luftsportsforbunds (NLF) fallskjermseksjon. Juryen har også lagt vekt på at Rolf Liland er en engasjert redaktør for NAK-motorflyseksjonens blad "Flynytt" og tidligere spaltist for NLF-fallskjermseksjonens "Frittfall".

Rolf Liland er fra Hop ved Bergen, og bor i Bodøsjoen i Bodø kommune. Han har hoppet fallskjerm i 20 år og er med

cirka 1200 hopp en meget habil fallskjermhopper. Han har gjort banebrytende sikkerhetsarbeid innen fallskjermhopping og holdt forelesninger ved blant annet International Parachuting Committee's Technical Congress.

Siden begynnelsen av 1999 har Rolf Liland vært pådriver og redaktør for NAKs "Flynytt". Han er nestleder i Norsk Flygerforbund og dessuten konstituert leder i forbundets fly-

tryggingsskomité. Liland er instruktør/eksaminator i NLFs fallskjermseksjon. Tidligere var han aktiv som hovedinstruktør i Bodø Fallskjermklubb og Rana Fallskjermklubb.

Rolf Liland er utdannet jagerflyger, var F-16 flyger i Luftforsvarets 331. skvadron og jobbet i USA som flyinstruktør. Han har privatflysertifikat og er i dag styrmann i SAS på MD-80 og MD-90-fly.

Luftfartstilsynets Sikkerhetstrofé

tildeles for å styrke NAKs arbeid med sikkerhet innen klubbens organisasjonsområde som omfatter motor- og seilflyging, fallskjermhopping, hanggliding, paragliding, mikro-, ballong- og modellflyging. Hensikten er å fokusere på sikkerhet og bevisstgjøre NAKs medlemmer på dette feltet. Hederstegnet skal være en stimulans for å oppnå fremtidige resultater, og kan tildeles for kort- eller langsiktig organisasjonsarbeid, opplæring, tekniske løsninger eller andre forhold som øker flysikkerheten. En jury bestående av tre representanter for Luftfartstilsynet og tre for NAK vurderer kandidater og deres innsats, og velger årlig en vinner. Juryen ledes av luftfartsdirektøren.

NLF/NAK

Norsk Aero Klubb og Norges Luftsportsforbund ble 23.03.2003 slått sammen til "Norges Luftsportsforbund - Norsk Aero Klubb", forkortet NLF/NAK.

Famous for Fun Est. 1972

RAMBLERS SKYDIVING RESORT

Fun Jumping Drop Zone

TOOGLOOLAWAH, AUSTRALIA

Built by skydivers, for skydivers

- Open 7 days • All loads to 14,000ft
- Two 17 place turbine caravans
- Regular boogies, fun competitions and Learning Curve Camps
- Full time load organisers and coaches
- Great weather all year round • All students and experienced levels welcome
- Teams welcome, special rates • Camping and on-site accommodation
- Terrific facilities - cafe/pool/gym and great social scene

Come for a day or stay for a holiday!

www.ramblers.com.au +61 7 5423 1159 skydive@ramblers.com.au

EQUINOX BOOGIE 2004
23-31st October

Fagseminaret, tinget
mangler!

CYPRES II

DA AIRTEC FOR EN TID TILBAKE BESLUTTET Å SETTE MAKSIMAL LEVETID PÅ CYPRESEN TIL 12 ÅR OG 3 MÅNEDER BLE IKKE DETTE GJORT VED EN TILFELDIGHET.

ERLING SAGEN **TEKST**

Alle enheter som har vært inne til 4 og 8 års kontroller har blitt kjørt gjennom omfattende tester og kontroller og dette resulterte blant annet i at endelig levetid på Cypresen ble bestemt.

Om det er en tilfeldighet at lanseringen av Cypres II ble lagt til samme tidspunkt som at de første enhetene fra 1991 nå går ut på dato er lite trolig. Det gjør det kanskje litt enklere å kvitte seg med den utgåtte nødåpneren når man vet at rett rundt hjørnet ligger det en ny og forbedret versjon og venter.

Følgende parameter forblir uforandret eller er forbedret

- Aktiveringshøyde
- Aktiverings hastigheter
- Betjeningsenhet som tidligere
- Kuttersystemet forblir det samme
- Materialet brukt for låseløkke
- Selvtesten tar kun 10 sekunder
- Enklere å kalibrere Cypresen for justering av høydeforskjell ved take-off og landing

- Enheten holder seg påslått i 14 timer av gangen

Følgende er nytt på Cypres II

- "Vanntett" i 15 minutter på dybde inntill 5 meter.
- Batterienheten byttes kun 4 og 8 års kontroller (uavhengig av antall hopp)
- Serienummer kan avleses fra kontrollenheten (trenger ikke å åpne enheten pakksekken)
- Innsendingsdato for vedlikehold kan avleses fra kontrollenheten
- Enheten vil via kontrollenheten varsle når vedlikeholdsdato er nært forestående
- Lettere og mer robust hoveddel
- Utvidet kontrollsyklus. 4 år +/- 6 måneder i forhold til 4 år +/- 3 måneder som tidligere.

Filosofien bak Cypres II er enkel. Kjente og velprøvde parameter, enklere i bruk, bedre tilpasset vedlikeholdssykluser, og ikke minst at batteriet kun skiftes i forbindelse med 4 og 8 års kontroller. Dette kombinert med den utvidede kontrollsyklusen gjør at du som bruker ikke blir besværet med innsending eller batteribytte midt i sesongen.

Cypres II kan monteres direkte inn i selestøy som allerede er klagjort for den tidligere versjonen uten omsying eller justering.

Autorisert forhandler av Airtec produkter i Norge er Sky Design.

REMO

Out of the Shadows™

SPECTRE
PERFORMANCE DESIGNS

Noko so tsjækt...

Ryktinget sier at Vossingene planlegger ny Spaniatour til høsten, nærmere bestemt Empuriabrava, og Surf Inn. Even organiserer og Henning sørger for reiseplaner og logistikk. Det er ikke et mål at dette blir en ny "storformasjonsleir", men alle som ønsker å delta er selvsagt velkommen. Det er allerede mange påmeldte, men du kan jo prøve deg med en e-post til hhegbom@czi.net hvis du er interessert.

Else Monique, Pål og den vordende prinsessen!

Jølles rigg

ble stjålet forleden i et innbrudd i leiligheten hans. En annonse i lokalavisen førte til at han kom i kontakt med kjeltringene – sannsynligvis via en stråmann – og han fikk kjøpt riggen tilbake. Hvem sier at forbrytelser ikke lønner seg? Sure penger å betale, men bedre enn at riggen ble liggende i en søppelcontainer et eller annet sted, konkluderer Jølle.

Årets 1-2 kurs

ble avholdt på et snødekt og ganske sikkert iskaldt Østre Åra i april. Vi har fått 12 nye 1-2er. Skjønner ikke hvorfor folk ser så glade ut – kanskje de har fått varmt vann i dusjen?

Avinor AS

Fra 1. januar 2003 gikk Luftfartsverket over fra å være en statlig forvaltningsbedrift til å bli aksjeselskap, fortsatt heleid av staten. De skiftet samtidig navn til Avinor og endret grafisk profil – både for å markere endringen, men også fordi det gamle navnet var tungt og lite internasjonalt. Avinor skal imidlertid gjøre akkurat det samme for brukerne av luftfarten som de gjorde tidligere: eie og drive 45 flyplasser og ivareta flysikkerheten på de samme flyplassene.

mtr-1

Matter er et selskap som utvikler og designer teknisk bekledning for hopping, lanserer nå en ny wingsuit, mtr-1.

Basert på det eksisterende envings systemet har de gjort noen vesentlige endringer som forsterkninger av de øvre vingene, ny profil på innercellene, airlocks, mer ergonomisk form på dressen og bedre materialer.

Mer informasjon finner du www.matterclothing.com, eller hos SkyDesign.

Big Way Camp

Hvis du skal til Perris, California, 26.-29. juni, bli med Dan Brodsky-Chenfeld (grunnlegger av Airspeed, og organisator for 300-manna verdensrekord), Kate Cooper og Tony Domenico på en fire dagers storformasjonsleir. Alle som håper på å bli med på en verdensrekord, en 100-manns eller som har erfaring, men som vil friske på kunnskapene bør delta. Mer info på www.skydiveperris.com.

Hercules Boogie 2004

Datoen er satt for neste års Hercules Boogie. Boogien blir på Lidköpings Flygplats (Hovby Airport), Sverige, i perioden 24. til 31. juli 2004. Sjekk hjemmesiden med jevne mellomrom for oppdateringer: www.herculesboogie.com.

Knut Lien i SU

Øyvind Nicolaisen takker for seg etter tre og et halvt år i SU. Knut Lien trer inn etter Øyvind. Knut er svært aktiv som både 1-1, tandem- og AFF hoppmester, og han har de siste årene vært både formann og fulldriftsleder i Oslo FSK.

Norske hoppdresser

Vi har hørt at Erik Gran og Tom Flåm har startet å sy hoppdresser. Det er alt vi vet, dessverre.

Serviceordre Mirage

Det er utstedt serviceordre for seletøy fra Mirage System med reservehåndtak type pute.

Håndtak merket "S/N Moos128" skal ikke brukes i Norge før håndtakene er testet og undersøkt av Capewell Components. Mirage Systems viser til to tilfeller hvor pinner på reservehåndtak, type pute, har brukt under tilsynelatende normal bruk. Mirage Systems har i samarbeid med underleverandør, Capewell Components, ikke funnet årsaken til skade/feil.

Alle Mirage Systems seletøy med reservehåndtak, type pute, grundet inntil MK har bekreftet at reservehåndtaket ikke er omfattet av denne serviceordren. Reservehåndtak, type metallhåndtak, er ikke omfattet av nevnte PSB.

Eiere av Mirage Systems seletøy/pakksekk med reservehåndtak merket "S/N Moos28" har to muligheter for å oppnå fornyet luftdyktighet:

2.1. Sendte reservehåndtaket til Capewell Components

2.2. Bestille nytt håndtak fra Mirage Systems

Ved montering av reservehåndtak etter at 2.1 eller 2.2 er gjennomført skal MK anføre "SO 2003-01 utført" i fallskjemsettets hovedkontrollkort.

Hele serviceordren finner du på:

<http://www.nlf.no/fallskjerm/html/su/materiell/so.html>

Boogie in Brazil

IKE VIANNAFoto

Aerostore har arrangert den niende International Boogie in Brazil, ved Buzios, nordøst for Rio de Janeiro. Ryktet sier at Buzios har tjueseks fantastiske strender, fancy butikker, og utallige nattklubber og kafeer. Max Cohn, Guy Wright og andre brasilianske hoppere var organisatorer, både for freeflying og FS. Pro Swooping Tour holdt en konkurranse i samme periode, og Team Extreme deltok også på boogien. Boogien ble avsluttet på Ipanema beach, som sies å være verdens beste strand og by, et skikkelig hot spot. Det deltok 125 hoppere fra hele verden – ingen nordmenn. Kanskje det blir noen i mars neste år? Den tiende boogien er lovet å bli større og bedre enn noensinne!

Project X

Flyboyz, BaByLoN og Alchemy jobber sammen om et 10-manna filmprosjekt, som de lover at vil heve freeflying til et nytt nivå. Project X arrangeres i Perris Valley fra 31.oktober til 9.november. Det morsomste er at hoppingen vil skje om morgenen og ettermiddagen – og alle kan melde seg på for organiserte hopp og treningshopp resten av dagen! Vindtunellen skal være åpen, og det er planlagt drøye parties om kvelden...

BaByLoN er nå live på internett: www.baby-lon-freefly.com/WebCam.htm.

Her finner du også kontaktadresse så du kan melde din interesse for Project X, videoredigeringskurs, eller overnatting i Empuriabrava – blant annet.

Vinn en Spectre fra Performance Designs

PD skal lodde ut en helt ny Spectre i deres nye Spectre annonse, publisert i dette bladet. Kryptert inn i annonsen er det et spørsmål som du etter å ha funnet det kan svare på hos www.performedesigns.com/spectre.htm. Vinneren vil få en gratis Spectre etter fritt valg fra lagerlisten, og vil bli presentert på PD's webside etter trekningen, som vil skje 30.juni 2003.

ROS!

"... Da jeg i januar mottok siste nr. av Frittfall, fikk jeg en ju-laften-følelse som jeg ikke har hatt siden jeg var liten gutt! utrolig bra følelse. For første gang har jeg ligget på sengekanten og lest frivillig, det skal mye til for at jeg gjør det:)" Mikjel.

Redaksjonen ønsker gullgutten en strålende fallskjermkarriere og et langt og lykkelig liv, i og utenfor sen-gen.

AN72!

Espace boogien 2003 holdes fra 26.juli til 3.august i Vichy, Frankrike. Franskmennene jobber nå med å få chartret et Antonov 72 til boogien, men kan ikke love noe sikkert enda. Det er jo bare å krysse fingrene, håpe, og følge med på www.lapalisse-aero.com.

Ænnteænnu

NTNU var fullstendig fraværende i kalenderen og terminlisten vår, men kan nå in-fomere om hva de planlegger i sommer:

28. juni - 4. juli	Sommerboogie med AN 28	Skydive Oppdal
15. - 21. sept.	Høstboogie med AN 28	Skydive Oppdal
25. okt.	Halloween partai,	Fallskjermkjelleren, NTNU FSK

De planlegger dessuten 35-manns på Æra 19-20 juli, for å feire at klubben er 35 år i år! Sjekk ut www.fallskjermhopp.no.

KLAUS HELLER, ACTIONPICTURE.DEFoto

Fallskjermvideosalg

Den tyske fallskjermfotografen Klaus Heller startet sin business 1980, når frittfallfotograf og BASE hopper Carl Boenish spurte om han kunne distribuere filmene hans "Skydive! Wings maters of the sky" og "Base #1 og 2" i Europa. I dag tilbyr Hellers selskap det største utvalget av fallskjermvideoer i verden. Han selger alt fra tidlige Boenish klassikere til Tom Sanders "Over the edge", Norman Kents "Willing to fly", Patrick Passess "Cross Wind", til og med den nye Sveitsiske DVD "Flying your body". Hellers internettbutikk www.skydivingvideos.de tilbyr mer enn 60 videoer, DVDer, CD-ROM, bøker og bilder. Bestilling skjer online, og det er mulig å få spesielle klubb- eller forhandlerrabatter. Kontaktadresser er FSW HELLER, P.O.Box 1204, D-82019 Taufkirchen / Germany, Tel.: 0049-89-612 2829, Fax 0049-89-612 6869, E-Mail: info@skydivingvideos.de, Internet: www.skydivingvideos.de.

Frittfallfotografenes butikk

I mai 2003 er det åpnet en ny butikk for frittfallfotografer på internett. Her finner du kamerahjelmer, sikter, braketter, utløsere og kontroller. Blant annet finner du Newton Ring Sight på lager. www.air-action.de er åpent 24 timer i døgnet, og tilbyr leveranser world wide. Kontakt Air Action GmbH, www.air-action.de, info@air-action.de

SÅ VAR PÅSKA OVER, OG VERDENS BESTE FALLSKJERMKLUBB STARTET
SESONGEN SOM ALDRI FØR. HELE 50 FORSKJELLIGE HOPPERE VAR INNOM
BJORLI INTERNATIONAL I LØPET AV PÅSKA FOR Å VÆRE MED PÅ MOROA.

WOW – Bjorli international

HC og Håvard bytta på å pakka
for SPZ'en.

Camilla og Øystein.

Bjørn med treningsseletøy.

Laget til Fønix.

Jan Erik driller Anicke.

RAMSY SULEIMAN **TEKST** PREBEN **FOTO**

For dere som kjenner Lesja er det intet nytt å vite; at boogier og fester alltid er en suksess hos oss. Heldigvis var været perfekt hele påsken, slik at vi slapp å drikke døgnet rundt. Grunnet det fine været på Bjorli klarte vi å få gjennomført 496 hopp inkl 3 tandemmer og et par drop i Trollveggen (WOW). Rekord hadde vi på fredagen med hele 21 løft (WOW2) med Cessnaen – aldri har vi flydd så mye fallskjermtid på Bjorli International noen gang.

Masse hopping blir masse moro. To elever,

Preben og Terje (lokalhelt i Lesjaskog) gjorde en kjempeinnsats og klarte å komme igjennom hele progresjonen i løpet av påska (hele progresjonen?! -Ja!. WOW3). Terje begynte på hand-deploy utskjekk. Så, en kjempeapplaus til dem og de andre elevene vi har! Når jeg først er inne på innsats kommer vi ikke utenom SPZ'n som gjennomførte 60 hopp (WOW4) med sikkert 59 dobbeltmanifesteringer. Litt av en comeback av The Sleeping Fly, som ellers bare orker 1 hopp og sover resten. Impressing!

At SPZ'n hadde så mange hopp førte til visse komplikasjoner. Håvard, klubbens store HI, startet med å være SPZ'ns pakker for 50 kr pakken. Litt etter ble det kjent at HC

pakket for 40 kr. Dette førte til litt kriging mellom Håvard og HC. Dette førte igjen til at Håvard tilbø (eller krevde) å få logge alle hoppa til SPZ'n for kr 2 pr hopp. Noe SPZ'n ikke hadde anledning til å si nei til. All denne suksessen resulterte i at vi fløy tom både vår egen LTH og Fønix's RAA, så vi måtte innstille hoppingen 2. påskedag.

Må nesten ha med her at HC har kjøpt seg ny crossfire (da tror jeg alle har fått det med seg HC, og håper du er fornøyd). En skjerm han hevder å ha kontroll over selv etter OHHH fra publikum og nesten grounding av dama.

Jo da, vi hadde reserver også....og jo da...det var en Amlie.

2 reserver: den ene med Lars Oscar Amlie som fikk linebrudd på styrelina, og den andre hadde SPZ'n som fikk tvinn på sin Siletto120.

Til Olav Otnes: Jeg ble tatt med til Bjorli i påsken i håp om å få treffe deg. Jeg hadde hørt så mye om fint om deg fra mine brødre. Når kvelden kom sto jeg full, alene og halvlunken med håpet på at du skulle dukke opp. Du kom aldri, du skuffet meg, så jeg gav meg selv til en annen. Håper vi kan treffes neste påske.

Da vil vi i Lesja FSK å ønske ALLE VELKOMMEN til Bjorli International. Mye hopping, mye moro! Sjekk hjemmesida vår for terminliste www.lesjafsk.no

Fallskjermhoppere på tur

Noen som savner Kiddi? Hils hjem!

TROND BOLSTADFoto

Ilom slagene.

TERMINLISTE fra Voss:

Uke Hva?

- 21 **Åpningshelg Bømoen.** Åpnet Lørdag 24.05.
- 22 **Gratis skjermkjøringskurs.** Var åpent for alle.
Startet Fredag 30.05. Anbefales !
- 23 **Flight-freestyle-freefly seminarweekend.**
Startet Fredag 06. på kvelden.
- 24 **Swooping. Kunnskapstreff.** Trening til PST
– advanced kvalifiseringen.
- 25 **Kvalifiserling PST-advanced.** OBS: Starter Lørdag 21.06.
Boogie i Danmark. Deler av Ludens skal organisere.
- 26 **www.ekstremспортveko.com**
Ludens, Tim Porter, Pro Swoop Tour,
- 27 **Superflight week, by Ludens.**
Starring Bob Boogie & Dr.Woogie.
- 28
- 29
- 30 **Team coaching uke.** Trening til NM
- 31 **NM**
- 32 **Kunnskapstreff, Flyging av høyverdige skjerm i fjellet.**
Landslagsuttak, Skywalkers stiller.
33 3rd annual - Film Production Week. Videoprojekt.
- Avslutningshelg Voss**
- 34
- 35
- 36
- 37 **VM i Freestyle og Freefly,**
Gap i Frankrike. Funkflyz og Skywalkers stiller.
- 38
- 39 **VM i Swooping,** Perris Valley i USA.

KLOKKA BEGYNNER Å NÆRME
SEG TO PÅ SKYDIVE OPPDAL,
DET ER LØLRDAG OG TARMAC
ER FULL AV FALLSKJERMHOP-
PERE FRA HELE LANDET.
"KJERRAN" FRA STOCKHOLM
ER ENDELIG PÅ VEI, ETTER EN
DAGS FORSINKELSE PGA
SKITVÆR HOS SØTA BROR.

NTNU FSK's største boogie

TONE RYGH, ERLEND HEIBERG OG
BJØRN MOE **TEKST**

Sola varmer, himmelen er knall blå - det ser lovende ut for NTNU FSKs største boogie. Med unntak av en dag med litt skyer, var det blue skies hele påskeuka på Oppdal. Åtte dager til ende med Twin Otter, gode venner og godt humør. For de som tvilte - ja, det er fullt mulig å få hoppe en hel masse om vinteren i Trøndelag. Denne påska var det hele ni elever som kunne glede seg over B-sertifikat,

fem hoppere fikk C-sert, tre fikk tatt ut I-3, og fem andre fikk Demo2. I alt ble det gjort 2378 hopp, hvorav Harald Kvande og Erlend Heiberg stod for 55 hver. Det ble primært hoppet fra Stockholm fallskjermklubbs herlige Twin Otter, mens vår egen Cessna-182 tok seg av elever som ikke var på full høyde. Et av ukas høydepunkter var SeaKing fra Ørlandet som tok en tur innom og gjorde 4 løft til 8000 fot. For mange var hoppet fra sistnevnte første gang fra helikopter - noe som på kvelden endte i mye brun sportsdrikke for særdeles tørste skaidaiverganer.

I løpet av uka ble det gjort 19 tandemhopp, deriblant et med Gunhild (se bildet). Tandemhoppmester Bjørnar passerte også sitt 1000-de hopp, noe som ble behørlig feiret med bløtkake... Bjørg-Elin stilte villig opp som instruktør i FS, både for erfarne og uerfarne FS-hoppere, og gjorde i alt 35 instruksjonshopp. Det ble gjennomført flere større formasjoner, som Harald utrolig nok ikke busta til tross for at han ikke har ligget på magen på 400 hopp. På torsdagen ble det

arrangert marsjekonkurranse hvor freeflyerne "overraskende" nok gikk av med seieren.

Temperaturen på Skytterhuset hele uka var høy; med middagsservering, kald øl og dagens video på storskjerm. Kassereglene ble flittig brukt; enten kassene ble satt for nytt utstyr, 10års-jubileum på påskeboogie eller første gang fra helikopter. Til sammen gikk det omtrent 109 kasser i kiosken i løpet av påskeuka - dvs mer enn to paller øl!

Boogien ble avsluttet med TexMex-aften i

god, gammeldags NTNU FSK stil. Taco, meksikansk ildvann, taler, limbodansing og ikke minst strippeshow i regi av Skydesigns utsendte.

Stor takk til alle som var med på å gjøre årets Påskeboogie til den beste noensinne! Hvis du er en av de som ikke fikk den med deg, så fortvil ikke! NTNU arrangerer Sommerboogie i uke 28 og Høstboogie i uke 38 og da blir det nok en gang hæla i taket på Skydive Oppdal.

Tandemhopp med Gunhild Levang og venner på Oppdal i påska. Etter en bilulykke for seks år siden har ikke Gunhild kunnet hoppe fallskjerm. Hun likte godt å være i luften igjen...

Foto: Sindre Frigstad

Foto: Harald Kvande

Fulldriftvorspiel

MENS BARTEBY FALLSKJERMKLUBB ARRANGERTE SIN ÅRLIGE PÅSKEBOOGIE PÅ OPDAL, DRO EN LITEN GJENG MED HOPPERE FRA BERGEN TIL VOSS FOR Å TJUVS-TARTE PÅ FULLDRIFTEN.

KJETIL FOLLESØ **TEKST**
TRYGVE BAUER-NILSEN **FOTO**

Turen gikk selvfølgelig med fly fra Bergen. Vår kjære trofaste Malvin tok oss over snødekte fjell til deilige Voss, og vel fremme innså vi raskt at her var det bare å pakke vekk ullundertøyet for i 10000 fot var det utrolige fem plussgrader! Hansker og varme sko ble forkastet til fordel for sandaler, og shortsene ble gravd fram fra bunnen av sekken. Utenfor klubbhuset låg pakke-mattene klare, ungene til Even og Annichen sprang rundt og lekte og bråkte, kaffekannen stod klar i kiosken, vi kunne tasse rundt i shorts og bar overkropp og da Håkon hadde startet opp igjen pakkebusinessen var det akkurat som å være på Voss om sommeren. Jepp! De som bestilte været denne påsken gjorde virkelig i sannhet en god jobb.

Ikke alle var like godt forberedt på boogie-stemning. Even for eksempel måtte vente på å få pakke om reserven sin, men nød lærer som kjent også svært erfarne hoppere å ta til takke med elevutstyr. Med Campus og PD260 hoppet han FS3-er, sneipen var på plass gjennom hele frittfallet. Men uansett

hvor hardt han prøvde klarte han ikke å gjøre en like radikal landing som han pleier. Da han fikk riggen sin tilbake ble det derimot mere fart i sakene. Da siste løftet landet stod det en kasse klar til de som landet. Alt hadde vært så perfekt til da at man kunne nesten ikke vente seg noe annet.

På skjærtorsdag fikk vi en rolig start siden det ikke er tillatt å fly før 13 på helligdager, men da vi først kom i gang gikk Malvin stort sett back to back hele dagen, og både flyger og fly var tydeligvis i storform, for på noen løft klatret vi så mye som 1500 fot/min(!). Vi moret oss med trackinghopp, hodet opp og hodet ned, samlet poeng i massevis i FS4, og låg og døde på pakkematten mellom løftene. Livet var godt.

Langfredag er tydeligvis enda mere hellig en skjærtorsdag, for da var det ikke lov til å fly i det hele tatt. Det var i grunnen like greit, for størsteparten av hopperne hadde uansett vært groundet siden nachspielet ikke gav seg før i 12-tiden fredag formiddag. Og for en fest! Kassene satt løst og da mørket kom snikende ble det selvfølgelig tent bål. Formannen gav tillatelse til å tappe litt bensin fra bilen sin for at vi skulle få litt futt på

bålet, men både en og to fikk erfare at det er mye enklere å lage hevert i væsker som smaker bedre enn bensin, det gikk heller dårlig. Store flammer ble det allikevel litt seinere da samme formann fant et gammelt (trodde han) bildekk som han ofret til værgudene. Seinere fant man ut at det var et av sommerdekkene til klubb-bilen han hadde brent, men så satte han da også kasse for det seinere den helgen. Det var sikkert like greit at campingvognene som står på Bømoen ikke lot seg rikke.

På påskeaften disket Annichen og Vibeke opp med trerettens middag, og Ufo, som hadde fått snusen i at vi skulle ha påskeboogie på Voss, hadde alliert seg med Erik som satte kasse på hans vegne, helt fra Australia.

Da påsken var over hadde vi hatt fem dager med ca 10 løft i snitt hver dag, alle hadde blitt brune og klare for sommeren, frysepinnene som ikke tør å hoppe om vinteren hadde fått luftet seg litt igjen og abstinensene hadde blitt dempet akkurat lenge nok til at vi holdt ut ventetiden frem til den virkelige fulldriften startet. Vitenskapelige undersøkelser viser det gang på gang: Fallskjermhopping ER gøy!

JERPETJØN ANICKE
WELDE BERNT

ANDERSEN ARNE HELGE
ANKJELL ROY ERIK
ASKGAARD JENS
ASPHEIM ALEXANDER KLEPP
BARSTAD LINE
BRENDEN TOMMY
BUSENGDAL JANNE ELISABETH
FOLKEDAL ESPEN
GJERPE PAUL FREDRIK
GROTLI ANDREAS
HALVORSEN LARS TORE
HALVORSRØD SVERRE OLIVER
HANSEN BJØRN INGE
HAUGDAL BJØRN IVAR NILSEN
HEIBERG ELLING
HOVLAND TOR GUNNAR
HUSTOFT ANDERS EMIL
HÅHEIM HEIDI MARGRETHE
JOHANSEN JOHN THOMAS
KARLSEN ØRGEN
LIKNES JARLE
LØLAND PÅL
MOLVÆR JARL
NILSEN MARIANNE
OSFLATEN AMUND
PEDERSEN ODD JØRUND
RESVOLD RONNY ANDRE
RICHARDSON ANDREW CHARLES
ROTAN SINDRE
RUNSHAUG HENRIK
RYGH TONE
RØNNING ERLEND
RØNNING KRISTIAN
SELSTAD TOM ERIK
SKAIAA ERIK
STØRSETH STEFFEN SKÅR
SØRENSEN SYNØVE
TEIGLAND BORGHILD
THORVALDSEN MORTEN

AAKRE INGER
ARØNSEN JOHNNY KALSTAD
BOTTEN STEFFEN
HAKKEBO KJELL
HAUGE LINE DUE
HJELLE OLE PETTER
INGDAL HANS OLAV
ISAACHSEN FRODE
KJELDAAS AUDUN
KVARSTEN ODD EINAR
LØKEN MORTEN
PEDERSEN ALEKSANDER
PEDERSEN CHRISTINE
PRANTE MORTEN
REMMEM DANIEL
SAKKESTAD TOR IVER
SALVESEN JØRUND
SYVERTSEN ERIK
SØGNEN HÅKON
TAKLE VIGLEIK
VINJE ARE

BJØRLYKKE STIG
BØRGENSEN KJETIL
BROX HANS THOMAS
FREDHEIM KARL-ARNFINN
HANSEN STIAN
HEIBERG ERLEND
HOFSØY RAYMOND
HOLMSTRØM CATO
JOHNSEN FREDRIK
KRISTIANSEN ELIN HELEN
KRISTIANSEN MIKAEL
KRISTOFFERSEN ELLEN AGNETE
KVANDE HARALD
LANDSVIK CATO
LØFSGÅRD GUNNAR
OLSTAD ERLING
RYBERG TOMAS
SEM BØRRE

Leif Arne på eget run for å få den feitesten swoopen

OSLO FSK

har åpnet fulldriften på Østre Æra igjen

Jan Erik – ny HI, endelig i drift!

TRYGVE BAUER-NILSEN **TEKST**
GEIR TRØNNES **FOTO**

Torsdag kommer og jeg har ventet hundre og ørtten dager på at Østre Æra skal åpne. Det er faktisk flere hoppere dagen før en på en vanlig uke dag i mai. Det betyr vel at det er flere enn meg som synes dette er bedre en ju-

laften og 17. mai. Hele fredagen går med til å fikse fortelt ikke minst sikre en kontakt i sikringskapet. Sen ettermiddag hører vi en kjent lyd fra sør og med et ser vi en gammel venn, nemlig vår gode gamle YL-KAF. et nytt fjes dukker opp i cockpiten, nemlig Viktor (samme navn, nytt ansikt)

Det går ikke mange minuttene før maset

på manifest begynner og alle skjønner at det er ingen vei tilbake, sesongen 2003 er startet.

Planene for i år er store med OsloCup, 6-way Poker run og ikke minst årets boggie. Vi tar også sikte på å invitere Voss over til en uformell konkurranseform og kanskje selv dra over en dag for å vise oss. De som var

med til Voss ifjor tør vel ikke å la den muligheten gå fra seg.

Vi har i år flere aktiviteter enn de andre hoppfelt har tilsammen og som i fjor håper jeg at folk vil trives og gjøre feltet til verdens beste sted å være.

Skydive in the Stockholm city!

Only 20 minutes from
the central part of
Stockholm!

Big facilities with
bedrooms, sauna,
shower, bar, café,
volleyball area,
indoor parking, etc
Rigger and rigger
loft

AN-28 and Let 410

Open 9.00 am to 8.30
7 days a week pm from
April - Oktober

Freefly and FS
Coaches every day
SEK 40-125 (\$ 4-12)
per jump depending of
how many jumps you
will make

Frifallskolan - Tullinge
Skydive Center
tel. 08-778 00 04
fax. 08-778 00 05
mobil. 0733-300 313
www.frifallskolan.se

o
c
h
a
n
g
e
i
s
i
n
t
h
e
o
i
r

vision
icón
gemini
pilot
smart
amax
sólo

the renaissance is now

North and South America
Aerodyne Research Corp.
Tampa, FL, USA
Phone + 1 813 837 1673
Fax + 1 813 835 0972
info-america@aerodyne-int.com

Europe and Asia
Aerodyne Technologies
France
Phone + 33 (0) 1 30 30 89 89
Fax + 33 (0) 1 30 30 05 75
info-eurasia@aerodyne-int.com

Africa and Indian Ocean
Aerodyne Systems (Pty) Ltd.
South Africa
Phone + 27 32 533 0333
Fax + 27 32 533 0262
info-indianocean@aerodyne-int.com

A-BLAD

RETURADRESSE: F/NLF, Postboks 383 Sentrum, 0102 Oslo